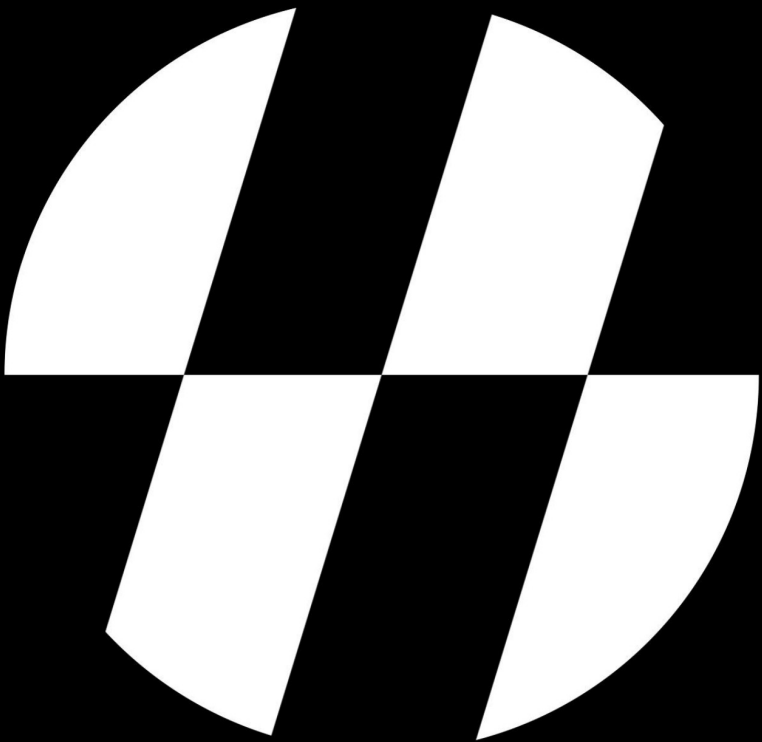

Machine Translated by Google

Ideologija

Svezak 1 -

4 transkribirao þ
Midwinter
2023 CE

Machine Translated by Google

Predgovor urednika

Sljedeći tekstovi su transkribirani sa skenova knjige SS Ideology, svezak 1 do 4 , autora Karla Hammera, datiranih od 1988. do 1994. godine. Skenovi su označeni vodenim žigom WWW.THULE-ITALIA.ORG; vjerojatno su to sami autori skenova. Nisu pronađene fizičke kopije, niti skenovi više kvalitete.

Tekstovi su prikazani kronološkim redoslijedom objavljivanja, a ne redoslijedom kojim ih je objavio Karl Hammer. U sadržaju svaki tekst ima referencu na svezak Karla Hammera u kojem je napisan.

prepisano s, kao i referenca na njemački tekst iz kojeg ga je Karl Hammer preuzeo (gdje je dostupno).

Naslovi su dodani nekim odjeljcima koji su bili Nedostaje, radi lakšeg snalaženja. Umlauti se ispisuju s e nakon zadanog samoglasnika. Očite pravopisne pogreške su ispravljene gdje su pronađene, a trebalo je izvršiti i nagađanje kako bi se dešifrirale neke od pikseliziranih riječi skeniranih tekstova. Veliko hvala anonimnim prijateljima čije su oči pomogle probiti piksele kada moje nisu uspjele. Nekoliko nespretnih fraza je malo izmijenjeno bez promjene značenja. Riječ „Weihnacht“ (doslovno sveta noć) je prevedena iz Karl Hammerovog „Božić“ u riječ „Yule“.

Umjetnički radovi i ilustracije su potpuno izostavljeni, kako zbog loše kvalitete skeniranja, tako i kako bi dokument bio lakše ispisiv.

Machine Translated by Google

Sadržaj

1941.

Uvod.....1 Hammer sv. 3; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, broj 1, 1941. Zadatak “Germanische Leithefte”..... 3 Hammer sv. 3; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, broj 1, 1941. Naš Reichsfuehrer .....4 Hammer sv. 3; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, broj 1, 1941. Europa će opet postati zdrava..... 6 Hammer sv. 3; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, izdanje 1, 1941. Tok nasljeđa.....14 Hammer sv. 3; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, izdanje 1, 1941. Aud i Delilah.....15 Hammer sv. 3; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, broj 1, 1941. Rieke Gehrmann.....18 Hammer sv. 3; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, izdanje 1, 1941. Heroj bitke kod Jutlanda.....21 Hammer sv. 3; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, broj 1, 1941. Pod vodstvom Adolfa Hitlera.....24 Hammer sv. 4; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, broj 2, 1941. Turn of Season, Turn of Fate.....33 Hammer sv. 4; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, broj 2, 1941. Ljetni solsticij 1941.!.....37 Hammer sv. 4; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, broj 2, 1941. Germanska ljubavnica.....45 Hammer sv. 4; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, broj 2, 1941. Dijete i brak..... 49 Hammer sv. 4; Iz: Germanische Leithefte, svezak 1, broj 2, 1941. Njemačka misao.....50 Iz: Germanische Leithefet, svezak 1, broj 2, 1941. A Father's Request.....51 Hammer sv. 4; Iz Germanische Leithefte, svezak 1, broj 3, 1941 Iz dnevne zapovijedi korpusa.....52 Hammer svezak 4; Iz Germanische Leithefte, svezak 1, broj 3, 1941. Neutralnost i germanski napor.....54 Hammer svezak 3; Iz Germanische Leithefte, svezak 1, broj 3, 1941. Do Prvog..... 60 Hammer svezak 3; Iz Germanische Leithefte, svezak 1, broj 3, 1941. Germanska čežnja..... 62 Hammer svezak 4; Iz Germanische Leithefte, svezak 1, broj 3, 1941. Lakši put.....67 Hammer svezak 4; Iz Germanische Leithefte, svezak 1, broj 3, 1941.

Machine Translated by Google

Mnogo toga.....71 Hammer svezak 4; Iz: SS Leitheft, 15. siječnja 1941. Trostruki pečat.....72 Hammer svezak 2; Iz: SS Leitheft, 15. siječnja 1941. Njezin dječak.....77 Hammer svezak 2; Iz: SS Leitheft, 15. ožujka 1941.

1942

Houston Steward Chamberlain.....82 Hammer sv. 4; Iz: Germanische Leithefte, svezak 2, broj 1, 1942. Zemlja slobode..... 84 Hammer sv. 4; Iz: Germanische Leithefte, svezak 2, izdanje 1, 1942. Finska lojalnost.....91 Hammer sv. 4; Iz: Germanische Leithefte, svezak 2, broj 2, 1942. Finska 1918./1919.....97 Hammer sv. 4; Iz Germanische Leithefte, svezak 2, broj 3/4, 1942. Vitezovi Njemačke kuće.....99 Hammer sv. 4; Iz Germanische Leithefte, svezak 2, izdanje 3/4, 1942. Gornja Šleska.....102 Hammer sv. 4; Iz Germanische Leithefte, svezak 2, broj 3/4, 1942. Germanska životna oporuka.....106 Hammer svezak 2; Iz: Germanische Leithefte, broj 5, 1942. Yamato.....107 Hammer svezak 2; Iz: SS Leitheft, ožujak 1942. Radije vragu u paklu.....116 Hammer svezak 2; Iz: SS Leitheft, travanj 1942.

1944

Europski front.....124 Hammer svezak 2; Iz: SS Leitheft, veljača 1944 Tko se smije mlad oženiti?.....131 Hammer svezak 2; Iz: SS Leitheft, veljača 1944 Tvoj život pripada tvom narodu!.....140 Hammer svezak 2; Iz: SS Leitheft, ožujak 1944 Čovjek mora prevladati „mrtvu točku“.....144 Hammer svezak 2; Iz: SS Leitheft, svibanj 1944 Vječno srce..... 150 Hammer svezak 4; Iz: SS Leitheft, svibanj 1944 Slomljene ruke.....153 Hammer svezak 3; Iz: SS Leitheft, svibanj 1944 Duša i tijelo.....162 Hammer svezak 2; Iz: SS Leitheft, lipanj 1944. Majka Zemlja - Domovina.....164 Hammer svezak 2; Iz: SS Leitheft, kolovoz 1944. Iste vrste.....166 Hammer svezak 3; Iz: SS Leitheft, kolovoz 1944.

Machine Translated by Google

Zlatna medalja za hrabrost.....175 Hammer svezak 3; Iz: SS Leitheft, rujan 1944. Ostati čist i postati zreo.....181 Hammer svezak 3; Iz: SS Leitheft, rujan 1944. To je bio pravi momak.....186 Hammer svezak 3; Iz: SS Leitheft, listopad 1944.

NEPOZNATI

Citati.....191 Hammer svezak 3 Neshvaćeno drugarstvo.....193 Hammer svezak 2; Iz sudskih spisa SS-a Posljednja volja SS-ovca.....195 Hammer svezak 1 Ponašanje vojnika .....199 Hammer svezak 1 O djetetu..... 204 Hammer svezak 1 Bog živi samo u ponosnim srcima..... 207 Hammer svezak 1 Životno stablo i Svjetsko stablo..... 213 Hammer svezak 1

Hrabrost za radost života.....219 Hammer svezak 1 Neobičan susret kralja Olafa .....224 Hammer svezak 1 Dvorac na planini.....235 Hammer svezak 1 Kahlenberg 1683..... 236 Hammer svezak 1 Krv braće .....236 Hammer svezak 1 Princ Eugen..... 242 Hammer svezak 1 Kraljev sud.....250 Hammer svezak 1 Vječne stvari.....259 Hammer svezak 1 Pomeranija.....268 Hammer svezak 1

Machine Translated by Google

Godina objave

1941.

Machine Translated by Google

Uvod

„Baš kao što je znanje o Zemljinoj orbiti
oko Sunca dovelo je do temeljne transformacije
općeg pogleda na svijet, tako će i Nacionalni
Socijalistički pokret, utemeljen na učenjima o krvi
i rasa, rezultiraju transformacijom znanja i
stoga i pogled na povijest ljudske prošlosti i
budućnost."

- Adolf Hitler

Ovo znanje o sudbonosnom značaju
prirodni zakoni krvi i rase čine osnovnu ideju o
SS. To je red odabranih nordijskih muškaraca zajedno s njihovim
klanovi.

Uz pomoć zakona koje sam bira, SS želi
dati živi doprinos trijumfu ideje krvi u Europi. Želi sačuvati i postaviti
kao
primjer najviših vrlina poput odanosti, hrabrosti,
drugarstva i plemenitog uma. To je tim koji je, u germanskoj odanosti
sljedećih, bezuvjetno
odan Führeru.

SS je čuvar unutarnje sigurnosti
Reich i najteža borbena postrojba protiv vanjskog

Machine Translated by Google

neprijatelja. Sadašnja borba usmjerena je protiv životno
ugrožavajućih snaga međunarodnog židovstva, njegovog saveznika Svjetskog
Boljševizam, a također i od Židova ovisni, pohlepni, Englezi
vladavina novca i slobodnog zidarstva.

Cilj sadašnjeg, burnog sukoba je
formiranje prirodnog i stoga trajnog Novog poretka
Europa. Ovaj Novi Poredak je prihvatio Reich,
koji se temelji na širem germanskom razvoju, u
bliska suradnja s hrabrim saveznicima.

Europa, međutim, treba pronaći trajni temelj
za sjajnu budućnost u aktivnoj zajednici sudbine
germanski narod. SS se bori za ovu plemenitu stvar.
I tako, u SS-u su Führerovi okupljeni za bitku
- pored SS-ovaca Reicha - etničkih Nijemaca iz svih
dijelovima svijeta, posebno iz Rumunjske i ostatka
jugoistočne Europe.

Po prvi put volonteri iz Flandrije, Nizozemske,
Švicarska, Danska, Norveška, Finska i Švedska
također se bore zajedno s SS-ovcima Reicha-Njemačke.

Machine Translated by Google

Zadatak „Njemačke ladice“

...trebalo bi biti stalno promovirati veliko i
zajednička linija SS-a prema ovim drugovima iz
susjednih germanskih zemalja, a nadalje i do
objaviti velike ciljeve i načela SS-a u
domovina ovih ljudi. Ova publikacija trebala bi predstaviti jasan izraz SS
duha zajedničkog svim germanskim narodima. Stoga će biti stalni poziv
svima
koji su dovoljno sigurni u sebe da postanu sljedbenici
najtvrđeg i najjačeg reda u germanskoj povijesti.

Machine Translated by Google

Naš Reichsführer

Iz govora Reichsführera-SS-a Heinricha Himmlera

1935.

SS je osnovan po Führerovoj naredbi u
novo uskrsnuli njemački narod.

Svaki opis organizacije, zadatka i širenja
SS-a se ne može razumjeti osim ako se ne pokuša
shvatiti ih iznutra svojom krvlju i srcem. To
ne može se objasniti zašto mi, tako malobrojni, ovo imamo
snaga u nama.

Ne može se logički analizirati zašto danas svaki od nas
koji nosi crnu uniformu, bez obzira gdje se nalazi,
nosi ga snaga ove naše zajednice - bilo da je
da sjedi na konju trkaćeg konja ili se dvoboji u
stadion, bilo da služi kao službenik ili
vlada na visokoj vladinoj dužnosti ili obavlja svoju dužnost kao
vojnik, ili pak proučava djela njemačkog
duh naše vrste - svaki, možda nevidljiv, mora odoljeti svom
tlo kao čovjek.

Svatko zna da ne stoji sam, već da
Ova neviđena snaga nekoliko stotina tisuća ljudi koji su se
zajedno zakleli daje mu neizmjernu snagu, baš kao što on
zna da, kao

Machine Translated by Google

Kao predstavnik ovog crnog korpusa svoje zajednice, mora mu odati čast svojim najboljim postignućima.

Dakle, okupljeni smo i marširamo prema nefleksibilnim zakonima kao nacionalsocijalistički, vojni red odabranih ljudi i kao zakleta zajednica svojih klanova duž puta u daleku budućnost; želimo i vjerujemo da ne Želim biti samo unuci koji su se bolje borili, a ne preci dalekih

generacije potrebne za vječni život Nijemaca-Germanski narod.

Machine Translated by Google

Europa će ponovno postati zdrava

Mi ljudi živimo u svijetu u kojem sve postaje, život, sazrijevanje i prolazak odvija se prema nepopustljivi, božanski zakoni prirode. Podređeni su im zvijezde, nebo i zemlja, more i kamenje, kao i život biljaka i životinja.

Nitko tko posjeduje njegovih pet fakulteta ne sumnja u to ljudski život također teče prema istim zakonima. Tako su i razlike među ljudima određene zakoni nasljeđivanja.

U zdravoj, prirodno raspoloženoj zajednici, na primjer U seljačkom životu, bolesni se ne mogu razmnožavati, a zdravo se ponovno veže sa zdravima. Samo život u velikom gradu, otuđen od prirode ili ekonomski razmatranja, nažalost uzrokuju mnoge zdrave osoba koja stupa u brak s bolesnom osobom.

Tada se, međutim, priroda osvećuje za nepoštivanje njegovih zakona: potomstvo može postati boležljivi ili nose u sebi sklonost ka bolest.

Seljak koji još uvijek živi vezan za prirodu oduvijek je poznato je da kod svake vrste životinja i biljaka postoje linije i rase se moraju razlikovati, što se ne može

Machine Translated by Google

neselektivno križati. To bi uništilo pasminu.
Među ljudima također postoje različite rase.
Izvorno su naši preci poštovali ove barijere, stvorili
od strane stvoritelja. Kasnije određene duhovne i političke
tendencije su postupno potiskivale osjećaj za prirodno
razlike među ljudima. „Sve je isto
koji ima ljudsko lice", to su rekli na
vrijeme Francuske revolucije. Liberalizam, marksizam-
Socijalizam i komunizam - to su prekretnice u
propadanje Europe zavedene Židovstvom. Za boljševika, rasne razlike su
samo predrasude koje se moraju
prevladati. Sve je to, međutim, ljudsko odstupanje
od božanskih zakona prirode: nelojalnost prema vlastitim
vlastita krv, koja mora imati najozbiljnije
posljedice za zdravlje i kulturu naroda. Fizičko
oštećenje, psihološki poremećaj i inferiornost karaktera
često su znanstveno dokazane posljedice
nepoželjno miješanje rasa.

Ove duhovne, ili bolje rečeno antiduhovne, tendencije
dolaze iz rasno otuđenih i izopačenih umova. Ovi
učenja uopće ne proizlaze iz zakona prirode.
Nasuprot njima, nacionalsocijalizam ne traži
konstruirati još jedno humanističko vjerovanje, već nastoji
prije svega jasno prepoznati prirodni poredak koji je stvorio
Bog. Samo to znanje omogućuje ponovno vođenje

Machine Translated by Google

zavedeni čovjek natrag prirodnom i stoga zdravom
način života. Stoga nacionalsocijalizam poštuje
prirodno dane razlike između rasa. I to
prepoznaje prirodne barijere.

Dakle, nacionalsocijalist također vidi buduću Europu
potpuno drugačije nego što bi to učinio liberal. Svaki
Nacionalsocijalisti bi instinktivno odbacili pan-Europu
američke vrste. SAD je mješavina ljudi
i rase. U Europi razni ljudi imaju na putu
njihov razvoj poprimio je raznolike narodne likove, jer su se i druge
europske rase pomiješale
- u različitim omjerima u raznim dijelovima Njemačke
i njegovi susjedi. Međutim, svi oni imaju zajedničko,
manje-više velik dio nordijske krvi.

Ova nordijska krvna komponenta je dakle ona koja veže
europski narodi. Čvršće jedinstvo germanskih naroda
stoga nije samo moguće, već i prirodno dano.
manje ili više nordijske krvi prisutne u ostalim europskim
ljudi je prvenstveno germanskog podrijetla.

Ako Europa stoga ne želi izgubiti svoju jedinstvenost,
onda, prije svega, vladavina nordijske rase mora biti
osigurano. Nordijska rasa je, međutim, najviše pretrpjela
razvojem civilizacije u posljednjih nekoliko
stoljeća. Tako je nordijska rasa dijelom gotovo prestala
ovjekovječiti se u velikim gradovima. Ova vrijedna rasa

Machine Translated by Google

zastupljen i predstavlja ne samo u njemačkom, već i u svim ostalim europskim narodima, vodeći segment.
Ova činjenica je posebno značajna jer se udio njegove krvi stalno smanjuje.

Bivša, takozvana europska civilizacija ima
također je imao štetan utjecaj na zdravlje ljudi.
Bolesni, slabi i netalentirani unapređuju se svim sredstvima, dok zdravi stoga često moraju
pate od najgore društvene nepravde. U prirodi,
Bolesni i slabi se automatski čiste i samo jaki i zdravi dolaze da se razmnože. Među takozvanim kulturnim ljudima, koji su stvorili neprirodno

okruženje u njihovoj civilizaciji, ova „prirodna selekcija“
nedostaje.

Tu dolaze mjere nacionalsocijalizma
u igru. U posljednjem satu sprječavaju da bijeli
rasa nestaje u doglednoj budućnosti. Odredimo
rasno dobar i fizički i duhovno zdrav dio naroda sa sveobuhvatnim konceptom „zdrave germanske krvi“; dakle sve mjere nacionalnog

Socijalizam koji promiče ovaj dio naziva se
„mjere za promicanje zdravog germanskog
krvi”. Ove mjere u nacionalsocijalističkoj Njemačkoj idu u dva smjera:
prvo sprječavaju štetno i
drugo, promiču korisno.

Machine Translated by Google

Nacionalsocijalistički zakon o braku predviđa predočenje bračnih dokumenata prije braka. Na taj način, za najbolje od svih, brak može...
zdrave s urođeno bolesnima ili zdrave s
spriječiti ljude sa zaraznim bolestima. S druge strane, ponuda vrlo povoljnih, beskamatnih bračnih kredita olakšava brak zdravih.

Ove upravo spomenute mjere Nacionalnog Socijalističkoj državi, međutim, uvijek je prethodilo, često mnogo godina, sličnim mjerama SS-a.

SS-ovac je odabran i obrazovan na takav način da se neće miješati s rasno strancima ili urođeno bolesnima krv čak i bez ovih zakona.

Ali i u drugim područjima SS daje dobar primjer time što unaprijed ide novim putevima. SS potiče povratak čovjeka prirodnim životnim uvjetima kroz
bezbroj manjih mjera, na primjer: promicanje
izgradnja obiteljskih kuća, tjelesni odgoj i vježbanje,
povratak vrijednih obitelji na zemlju
promoviranje novog seljaštva itd... SS pokazuje, kroz zakoni njegovog reda i njegov primjer, put kojim što može biti jačanje nordijskog dijela krvi postignuto. Slični redovi već su postojali, raštrkani kroz povijest, na primjer Joms Vikinzi iz
Baltičko more, njemački Teutonski vitezovi u istočnoj i

Machine Translated by Google

Zapadna Pruska itd... I ovi su redovi prihvaćali samo vrijedne, borbene ljude, a njihova su postignuća bila sukladno tome spektakularna. Ali jedno im je nedostajalo:
ograničili su svoje zakone na muškarce. Dakle, njihova dragocjena krv nije se svjesno brinulo. Ali na to se u konačnici svodi, naime da narod, radi svoje budućnosti, ne samo da čuva svoju zalihu vrijednih

krvi, ali je i povećava.

Reichsführer SS je, dakle, već tijekom
teško razdoblje borbe 1931. godine, dao je SS-u spomen-naredbu „Zaruke i brak“. U njoj je SS-ovcu dana dužnost odabrati svoju ženu prema
iste smjernice s kojima je primljen u SS.
Žena je zatim odvedena u SS klan. Tamo je
obvezana istim načelima kao i sam njezin suprug.
Stoga uživa istu čast i isti ugled
poštovanje.

Stoga SS stoji u prvim redovima borbe za očuvanje i jačanje germanske krvi i pokazuje put u budućnost zdravog naroda.

snaga i kulturni procvat. Prvi, kreativni
rad SS-a za ove ideje o krvi bio je
priznat od strane Führera po tome što je povjerio
Reichsführer SS-a učvršćivanje njemačkog naroda.

Machine Translated by Google

Iz ovog poštivanja nacionalsocijalističkih zakona

krv i rasa stvaraju poredak koji će zauvijek osigurati ne samo zaštitu Reicha, već će i utrti put naprijed u svim važnim ljudskim pitanjima

život. Postaje čuvar sudbine europske zajednice. Ali posebno su germanski narodi vezani ovim SS redom kroz svoju zajedničku krv. S ponosom bi naša djeca jednog dana trebala reći o nama:

„Postavili ste temelje Reicha naše rase!“

Machine Translated by Google

Kad danas putujem kroz Njemačku i posvuda
vidim djecu, našu malu plavu mladež, tada prepoznajem
svrha našeg pokreta: dosezanje od
sadašnjost naprijed u njemačku budućnost.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Tok nasljednosti

Johann Sebastian Back, veliki skladatelj iz Leipziga, svirao je orgulje s velikim majstorstvom u Garnisonkirche u Potsdamu za Fridrika Velikog i svoje pozvane goste. Bach je izlio svoju dušu poput nedokučivo more.

„Što je vječna, božanska glazba, gospodaru! Kako si zadobiti milost?"

„Moj prapradjed bio je majstor pekar i glazbenik, moj pradjed bio je izrađivač tapiserija i glazbenik, moj djed bio je gradski gajdaš u Weimar, moj otac je bio dvorski glazbenik i grad Eisenach, a moj ujak gradski orguljaš u istom gradu. Gotovo 300 godina glazbenici s tim imenom Bach je živio u Turingiji i Saskoj. Dakle, ova osobina uvijek se prenosilo dalje."

Machine Translated by Google

Aud i Delila

Bilo je to u vrijeme kada su Norvežani naselili Island
i doživjeli svoje herojsko doba. To je bilo otprilike jedno
Prije tisuću godina. U sjeverozapadnom dijelu otoka živio je čovjek
po imenu Gisli, koji je bio divljenja vrijedan čovjek. Ali prezirali su
ga moćnici
ljudi koji su mu zavidjeli, pa je lutao okolo
bez mira. Njegova žena, Aud, ostala je s njim u njegovoj velikoj
potrebi i brinula se za njega s beskrajnom odanošću. Gislijevi
neprijatelji, međutim, htjeli su ga uhvatiti, pa su pokušali
putem prijevare.

Njihov vođa otišao je do Auda i rekao: „Želim napraviti
s tobom. Aud, reci mi gdje je Gisli i dat ću ti 300 maraka srebra.
Osim toga, dogovorit ću
brak za tebe koji je bolji od tvog sadašnjeg."

Odgovorila je ovako: „Najnevjerojatnija stvar je to što
Čini mi se da mi središ brak jednako dobar kao što je ovaj sadašnji.
Ali istina je: zlato je udovičko
najbolja udobnost, kako kažu. Da vidim je li tvoj novac
obilno i tako dobro kao što kažete."

Tako joj je usuo novac u krilo. Igrala se s
to je njezinom rukom, ali on ga je prebrojao i pokazao joj.
Gudrid, njezina posvojena kći, počela je plakati.

Machine Translated by Google

Gudrid je izašla van, otrčala do Gislija i rekla mu:
„Moja udomiteljica je sada izgubila razum i želi
"Izdati te!" Gisli je rekao: "Utješi se, sve dok
Smrt mi prijeti samo od Auda, ne moram se bojati za svoje
život."

Zatim je djevojka otišla kući i nije rekla gdje je
bio je.

Eyjolf je izbrojao novac. Aud je rekao: „Tvoj
novac ni na koji način nije manji ili gori nego što ste rekli;
"Hoćeš li mi sada dopustiti da s njim radim što god želim?"
Eyjolf je to rado prihvatila i rekla da joj to odgovara.
kako je željela.

Aud je uzeo novac i stavio ga u veliku vreću. Zatim
Ustala je i udarila Eyjolfa vrećom po nosu.
od toliko tvrdog srebra da je odmah bio prekriven krvlju.
Dodala je: „Smatrajte to svojom lakovjernošću! I svaki
i nesreća! Jesi li vjerovao/vjerovala da ću prodati svoj
muž nitkovu poput tebe? Uzmi to i uvrijedi
i sram također! Cijeli život bi trebao
sjeti se, nitkove, da te je žena udarila - i
da nisi ni postigao ono što si htio!

...I ljudi su se morali posramljeno povući... (Thule,
svezak VIII)

Machine Translated by Google

I bio je čovjek u Izraelu, Samson, koji je imao
nevjerojatnu snagu. Filistejci su ga mrzili i pokušali
da ga ubiju. Budući da na taj način nisu uspjeli, oni
pokušali su to prijevarom. Otišli su do njegove ljubavnice,
po imenu Dalila i rekao joj: "Uvjeri ga da izda
ti tajnu njegove velike snage. Tada ćemo ti dati
tisuću i sto srebrnjaka, svaki od nas!"

I Dalila je otišla svom čovjeku i pokušala otključati
tajna njegove snage, jer ju je novac jako privlačio
puno. Tri puta joj je izbjegao, ali je na kraju otkrio
sve za nju, jer ju je jako volio. On
rekao je: „Kosa na mojoj glavi nikad nije bila ošišana. Kad bi bila
posječen, postao bih slab kao i svaki drugi čovjek."

Kad je saznala tajnu, odala mu ju je
neprijatelji. Došli su noću dok je on s povjerenjem spavao.
Odrezali su mu kosu i uhvatili ga, izboli mu oči,
i odveli su ga u zatvor.

Aud i Delila - dva svijeta!

Machine Translated by Google

Rieke Gehrmann

Temeljeno na pjesmi Ruth Geede

Kad se Rieke Gehrmann udala, nosila je samo košulju
vrijeme, jedne jesenske noći, ona i njezin muž
štala zahvaćena plamenom. Požar se mogao vidjeti s udaljenosti od tri
milje, ali dok su domaće životinje urlale, mogao se čuti Rieke Gehrmannin
uvijek optimističan glas.
obitelj: „Na što se žališ? Naša kuća je
još uvijek stoji, zar ne?"

Kad je godinu dana kasnije, bolest stoke i s njom velika nesreća
pogodile cijelu regiju, Rieke Gehrmann je rodila
njezin prvi sin. Mnoge od njezinih plemenitih životinja izgubile su živote,
ali je ipak uspjela utješiti muža: „To je
doista težak udarac, ali uostalom, još uvijek imamo sina."

Kad je Rieke Gehrmann bila udana dvanaest godina
godine, cijelo vrijeme napadajući njezin rad na farmi
iz godine u godinu s istim nepokolebljivim duhom,
Budući da je štala odavno obnovljena, rekla je svojim gradskim rođacima:
„Opustiti se? Umiroviti se? Odustati? Nikad! Imam sedam
sinovi koji viču da budu odgajani!

Rat je došao kada je Rieke Gehrmann imala četrdeset godina. Tri od
Njeni sinovi su postali žrtve na stranim bojištima, ali uvijek ponosna i
hrabra, rekla je svima: „Moji

Machine Translated by Google

sinovi su umrli najboljom smrću kojom čovjek može umrijeti - boreći se za svog Führera i svoj narod."

Kad je Rieke Gehrmann napunila pedeset godina, njezin je suprug umro, s kojom je podijelila toliko radosti i tuge kroz godine. Međutim, postao je prestar i prebolio da bi radio, a njegov odlazak činio joj se jednako dijelom kozmičkog ciklusa kao i svi ostali događaji u životu, i Podnijela je svoju samoću hrabro i s vjerom u budućnost.

Neizbježno je došlo vrijeme u kojem su grad i industrija koristili su svoje primamljive lukavštine, uzrokujući da mnogi mladići sa zemlje napuste imanje i oranje kao način života. Ali Rieke Gehrmann uspjela je zadržati i ponovno stvarajući za svoje dječake dom u kojem su se voljele i njegovale prave vrijednosti. Kao rezultat toga, svi njezini preživjeli sinovi postali su poljoprivrednici poput svog oca.

Čak i kada su se crte lica Rieke Gehrmann počele mijenjati naborati se i izblijedjeti od teškog, ali bogatog života rada na farmi, još uvijek je pokazivala vedrinu srca koja svaka baka osjeća potrebu za imanjem dobro odgojenih i obećavajuća djeca. I kako su postajali dovoljno odrasli da pomoći s kućanskim poslovima, Rieke Gehrmann je mogla pronalazi sve više i više vremena da podijeli svoju mudrost s nadolazeću generaciju u svom domu.

Machine Translated by Google

Jednog dana, međutim, čak je i Rieke Gehrmann završila svoj život, te je, umirući, rekla svojim sinovima: „Zlato i srebro, dečki, nećete naslijediti, jer sam sav svoj životni trud i sav svoj trud uložio u vas i u...“

farma. Jako mi je žao...“ I dok joj je glas počeo slabiti, njezin najstariji sin je istupio i, polivajući joj ruku suzama, izjavio: „Majko, cijeli je tvoj život bio za nas i ponosni smo na ono što si postigla.“

Tvoja krv - to je naše pravo nasljeđe. Dakle, mi, tvoji
vjerni sinovi, također ćemo izvršiti svoju dužnost da nastavimo tvoj besmrtno djelo.” Riječi su bile Rieke Gehrmann

posljednja radost.

Machine Translated by Google

Junak bitke kod Jutlanda

Bitka je završena. Fontane vode se ruše, gusti oblaci dima klize po površini vode.
Posljednji valovi oklopnog kolosa od 25.000 tona
kotrljaju se kroz more, koje je uzburkano
školjke.

Vidi se uništenje bitke: "Luetzow"
leži pramcem duboko u vodi; "Seydlitz" je
popis, boja gori na vanbrodskom motoru i od
ogromni, siloviti plamenovi dimnjaka neprestano sukljaju prema gore
visoko kao jarbol. Na "Seydlitzu" je eksplodirala granata
iz stražnje kupole izvadio veliki oklop. Ovaj crveni-
udario je, užareni metal zatim pao u kupolu na
patrone, koje su se zapalile i plamtjele. Toplina je
nevjerojatno. Sav kisik u dubokoj kupoli je nestao
progutano i svi tamo su mrtvi.

Plamenovi gore sa sedme palube
u šesti. Patrone u skladištima na
šesti kat također je zahvaćen požarom.

Gusti stupovi dima! Sve je usijano!
Narudžba dolazi putem glasovne cijevi i telefona od
zapovjedna paluba: poplavite skladišta streljiva! Ako požar

Machine Translated by Google

Ako dođete do skladišta streljiva, cijeli će brod eksplodirati! Nema odgovora. Svi su mrtvi! Vatra doseže peta paluba. Isti plamenovi stvaraju takvu toplinu da Čelični zidovi počinju svijetliti. Ponovno se šalju naredbe: „Poplava! Poplava!“ Svi na brodu znaju: ako vatra dođe do skladišta streljiva, „Seydlitz“ će se rasprsnuti u komadiće. Svi pitaju: Jesu li skladišta streljiva bila poplavljeno?

„Ne, nema odgovora!“ Sada stoji 1400 ljudi zatvorene sobe, svaka čekajući trenutak kada će skladišta streljiva eksplodirati i biti raznesena u atome. Nitko se ne usuđuje napustiti svoju stanicu; to su sekunde i minute najstrašnije tjeskobe! Tada Dolazi pumpar Mueller. Zna da postoji rezervni ventil za poplavu na krmenoj oklopnoj palubi.

Dok stoji ispred oklopne palube, vidi da užareno je. Pored njega su pet mornara i kotlara, koji žele riskirati isti korak: „Ne možemo prijeći, oklopna paluba užareno žari!“ I Pumpar vidi da je paluba doista užarena. On zna da će njihova sudbina biti odlučena u sekundama.

Pored njega je ložioničar u drvenim papučama: „Daj mi svoje drvene papuče!“ Pumpar Mueller navlači ih preko cipela i žuri preko oklopnjaka. paluba.

Machine Translated by Google

Cipele se zapale. On stoji ispred poplave.

ventil. Želi otvoriti posljednji ventil koji će poplaviti skladišta streljiva -
konačni spas broda - jednim zahvatom! 1400 ljudi čeka ovaj zahvat, koji
će

odlučuje o životu i smrti. Pumpar Mueller zuri u ventil za poplavu i vidi:
užareno je!

I kaže sam sebi: Još uvijek stojiš na

„Seydlitz“, 1400 drugova je još uvijek živo pod tobom, tobom
Moraš ih spasiti, moraš riskirati da uhvatiš užareno

ventil! Pumpar Mueller - prvo je vrisnuo, zatim ga je čvrsto zgrabio i
okrenuo - zatim ga je ponovno zgrabio i okrenuo još malo dok mu goli
prsti doslovno nisu

kuhano.

Pumpar Mueller je spasio "Seydlitz" i
1400 njemačkih drugova!

Machine Translated by Google

Vođa danske nacionalsocijalističke radničke stranke:

Pod vodstvom Adolfa Hitlera

od Fritsa Clausena

Kad su zvona mira zazvonila nakon prvog velikog rata, snažan nagon za životom, koji je bio toliko sputavan mnogo godina nakon rata, ponovno se probudio u ljudima.

Sada sve što je bilo propušteno zbog Rat je trebao biti nadoknađen, sada sve ono što je uništilo trebalo je biti obnovljeno. Sretna budućnost trebala bi omogućiti zaborav sjećanja na njegove užase, a radosna potvrda života trebala bi osušiti suze patnje. Ali činilo se kao da - zajedno s mnogo hrabrih i sposobnih ljudi, koje je rat odnio daleko, a s mnogim snažnim ženama, koje je slomilo - nestala je i sva snaga koja je trebala oblikovati ovu budućnost.

Mladić, koji je sanjao da mu se dopusti da pokaže svoju snagu, sada su umjesto toga morali iskusiti bijedu nezaposlenosti. Muškarci koji su se trudili proširiti dom i radno mjesto morali su prepoznati da zapošljavanje i plaća je već bila hipotekirana i da su oni sami su morali platiti tu hipoteku. Stari i bolesni, koji su se nadali podršci i pomoći mladih i od snažnih muškaraca, morali su prositi kako bi umirali od gladi i potrebe.

Machine Translated by Google

Krvoproliće rata nastavljeno je krvavo
pobune i borbe u kojima su se seljaci suprotstavljali
zemljak. Nova mržnja i novo neprijateljstvo rasli su među
ljudi. Poričuće i uništavajuće sile, koje
zagospodarili su tijekom rata, nisu
gube svoju vlast čak i nakon njegovog završetka.

San o sreći pretvorio se u nemiran lov
radi profita. Čežnja za moćnom budućnošću morala je
način za zahtjeve dana. Neosjećajna, život uskraćujuća moć novca
stavila je u zagrljaj
ljudi i stvoreni iz afirmacije života, umora od života, tako da stalno
rastući broj ljudi dobrovoljno
okončali su svoj život. Neosjećajna moć novca stvorila je
isto tako bezosjećajna i život poričuća generacija, koja -
umjesto da upere pogled preko dubokog mora vječnosti
i beskonačnost - fiksirali su je na svjetovno konačno i zemaljsko te
time slomili most koji ih je, kroz vječni lanac generacija, povezivao
s vječnošću.

Sa slijepom neozbiljnošću i neodgovornom ravnodušnošću,
narodi Europe približavali su se svom propadanju i
uništenje. To se nije dogodilo samo u tim zemljama
koji je sudjelovao u krvavom sukobu, ne samo
dogodilo se među ljudima koji su bili poraženi, radije
također i među onima koji nisu sudjelovali u
uopće se boriti.

Machine Translated by Google

Odgovorni šefovi država i vodeći političari nije htio vidjeti i prekinuti razvoj događaja u koje poričuće i uništavajuće sile posvuda posjedovali su dominantan utjecaj. Suočili su se sa svim anti-životni i subverzivni napori bez osjećaja ili djelovanja.

Vladari su se samo trudili ostaviti dojam svojih vlastitu nezamjenjivost sudjelovanjem u mnogim međunarodni kongresi i konferencije koji su obilježili poslijeratnog razdoblja ili posjetom mnogim beskorisnim parlamentarni pregovori. I dok ovi parlamentarni pregovori su još uvijek bili u tijeku, sile poricanja učinile su se neograničenim gospodarima u jedna od najvećih i najbogatijih zemalja na svijetu. Preko planina leševa i neopisive bijede, oni ostvario je riječi Friedricha Engelsa, da "Opće uništenje je prvi preduvjet za svijet" revolucija".

Iz carstva čiji je osnovni oblik nekoć bio stvoreni nordijskim vikinškim duhom, oni iznova i iznova proglasili su svojim ciljem želju ugasiti i uništiti sve što ovaj duh i ostale formativne sile svijeta koji je stvorio. Odavde su usmjeravali rast komunističkih partija svih zemalja, koje su, kako su same obavijestile svijet tijekom svog svjetskog kongresa 1928. godine, bili su samo dijelovi velike, svjetski obuhvaćajuće komunističke partije.

Machine Translated by Google

Ovdje su organizirali Crvenu armiju, čiji je zadatak bio nasilno uništiti jedinstvenost naroda i sve što je u smislu vrijednosti stvoreno tom jedinstvenošću u raznim zemljama.

I jedan je čak primao njihove glasnike u tim zemljama, a jedan je omogućio šefovima država da protresu
ruke ovih glasnika, koje su još uvijek bile crvene od
krv najbližih rođaka ovih državnih poglavara.

Ali baš kao što se vodeći europski čovjek suočio s ovim razvojem događaja, zaslijepljen i neodgovoran, tako su se u svim zemljama pojavile snage koje su se pobunile protiv njih. Mnoga imena onih koji su pokušali promijeniti ovaj razvoj događaja su zaboravljena, a mnogi nikada nisu ni...
znaju; za njihove pokušaje borbe protiv uništenja
prerano su se nasukavali ili su krenuli krivim putevima.

Tako je pobjedničkom njemačkom slobodnom korpusu uskraćena konačna pobjeda, jer ih je tadašnja demokratsko-marksistička vlada Reicha - popustivši pritisku svjetskih demokracija - prisilila da napuste svoju borbu.

U Italiji se pojavio snažan otpor, gdje je kaplar
Benito Mussolini, koji je bio teško ranjen u
svjetskog rata, izgradio fašistički pokret za borbu
protiv kolapsa.

U vrijeme kada je komunistička Crvena Republika imala
već je proglašen u južnoj Njemačkoj i Mađarskoj, a sovjetska vlast činila se potpuno osiguranom u

Machine Translated by Google

Rusiju, okupio je svoje fašističke borbene formacije i poveo
ih u Rim, gdje je imenovan ministrom-predsjednikom
Italije od strane kralja. Tijekom obnove snažne i energične državne
vlasti, Mussolini je uspio okupiti svoj narod iz mnogih stranaka i ponora
koji su
rastrgao ga je. Njegov je cilj bio ponovno probuditi snažno
državotvorne snage velikog drevnog Rima. Vidio je
suradnja između svjetskog kapitala i marksizma i njezini učinci u velikim
tajnim ložama slobodnog zidarstva.

U Njemačkoj se Adolf Hitler borio protiv istih neprijatelja i njihovog
zajedničkog židovskog podrijetla. Nastavio je
iz ideje da životni sadržaj ljudi mora biti
regenerirano.

Dao je njemačkom narodu zadatak da razmisli o svom
izvorna snaga.

Probudio je tu snagu u društvu čiji je glavni
snage su već bile duboko zakopane silama subverzije... u narodu u
kojem su se svi već usprotivili svima... u državi čiji su temelji već bili
uzdrmani neizbježnim komunistom

revolucija. Narodna snaga koju je on novo probudio
bio je toliko snažan da je ne samo porazio subverzivne
snage u vlastitom narodu, nego bi moglo i uništiti
svugdje gdje su prijetili Njemačkoj i Europi iz drugih zemalja.

Machine Translated by Google

Kad je general Franco probudio ove snage u
Španjolski narod 1936. godine kako bi zaustavio komunističko uništenje i crveno ubojstvo koje je haralo zemljom, upravo je Adolf Hitlerova Legija Kondor, zajedno sa španjolskim i talijanskim saveznicima, mogla osigurati pobjedu. Adolf Hitler nije samo probudio svoj narod da

postati svjestan nužnosti rješenja za
mnogim zahtjevima vremena; doveo ga je do prepoznavanja vječnih zahtjeva života. Ponovno je u svom narodu probudio san i čežnju za prelaskom kroz vrijeme i prostor; probudio je volju da se ovom životnom pogledu da oblik unutar vremena i prostora. Znao je koliko je čovjek blizu
vezan za svoj klan, i kako se sigurnost točno svodi na
ovdje kako bi mogao izgraditi most u budućnost. Znao je
da ovo priznanje velikog čuda krvi-
odnos i nasljeđe vode do uvida u taj božanski zakon koji određuje život i koji je najviši izraz
svake ljudske zajednice.

Kroz ovo priznanje, poziv Adolfa Hitlera daleko je narastao iznad pukog njemačkog poslanja; on je daleko
više nego samo zaštitnik europskih zemalja u
općem smislu. On je veliki otkrivač i arhitekt
europski narod, a ne najmanje od svih onih naroda čiji je on sam bio u bliskom krvnom srodstvu s vlastitim narodom
tako često snažno naglašen.

Machine Translated by Google

Dakle, njegova misija vrijedi i za Dansku.
razvoj u Danskoj se nimalo ne razlikuje od
onaj u drugim europskim zemljama, a ako Danska
pripada onim zemljama koje su tijekom Prvog svjetskog rata
Rat je donosio novac, kao i poslijeratno razdoblje ovdje,
dali su mu pečat nezaposlenost, ekonomske krize, s
njihovi stečajevi i prisilne dražbe, društvena potreba,
rastući kriminal i samoubojstva te pad nataliteta.

Je li i u ovoj zemlji netko pokušao ovo pregraditi
razvoj. Pokušalo se promijeniti zakone u tom jednom
osnivale nove političke stranke, čiji su ciljevi i putevi, međutim,
zaboravljeni; pokušalo se razbiti staro
zabave; ali ljudi koji su to poduzeli umrli su u siromaštvu
i zaboravljen.

Netko je stvorio pokrete i pripremio ogromne
transformacije države, a da pritom nisu mogli
eliminirati sile poricanja i uništavanja, i bez
moći spriječiti da se dogodi isto uništenje
Danska koja je bila planirana za europski narod,
da Adolf Hitler nije porazio te snage.

Ako bi Danska, međutim, ponovno doživjela nacionalni
buđenje, onda se to ne smije pripisati isključivo
vanjska obrana - koju je Adolf Hitler stvorio za nas,
također, protiv sila uništenja - radije ovom velikom
misija pokazati i našem narodu put do zbirke
njegovih izvornih vrijednosti.

Machine Translated by Google

On je i za naše vrijeme jedina zamisliva sila koja može oblikovati Odinov lik u Danskoj iz Ymirovog mrtvog tijela, tako da oboje, duh i volja, mogu pronaći zajednički izraz u dostupnom liku. On nam je Dancima ne samo pokazao put natrag do suptilnog životnog pogleda herojskog doba, već je i našu mladež doveo do...

nova borba protiv svjetskog neprijatelja u tom ratu
kazalište gdje su nam moćne nebeske sile nekoć dale naš nacionalni simbol, Dannebrog. Također je u nama probudio vjeru da će se ponovno pojaviti prekrasna umjetnička i arhitektonska djela slična onima koja još uvijek svjedoče o težnji našeg naroda kroz svemir.

i svom snu kroz vrijeme - za razliku od onih života-
poricanje i mrtve nakaze proizvedene u našoj praznoj
vrijeme.

Samo ovim velikim životnim naporom možemo li mi Danci ponovno postići taj ispravan, radostan i aktivan život ovdje na zemlji
koje Grundtvig pjeva, i ponovno hodati uspravnim korakom naših plemenitih otaca, ponovno živjeti s istom vrijednošću u dvorcu i kolibi i ponovno vidjeti očima koje su bile
stvoren da gleda u nebo, budan za sve lijepo
i sjajno ovdje dolje, a ipak intimno s
duboka čežnja i ispunjena sjajem vječnosti.

Machine Translated by Google

Veliki norveški pjesnik Henrik Ibsen pisao je svojim prijatelj, pisac Strodtmann iz Schleswig-Holsteina, o unutarnjoj granici Skandinavije s novonastalom Njemački Reich:

„Skandinavsko čovječanstvo gledam samo kao međufaza prema ujedinjenju cijelog, velikog germansko pleme."

„Da sam mislio da ćemo, na kraju krajeva, stati mirno s izolirano skandinavsko društvo, onda više nikada ne bih stavio sam pero na pero kako bih promovirao ovu stvar."

Machine Translated by Google

Preokret sezone, preokret sudbine

Plamen gori do plamena, dok ne izgori,
Vatra prima život kao sjeme vatre -
Čovjek također prenosi iskru.
Narodni žar se nikad ne gasi.
- Iz Edde

Milijunima i milijunima godina naš je planet bio
kruži oko Sunca, oko majke svega života na
naša zemlja.

Ali samo kroz viđenje, traženje i
Razumni duh nordijskog čovjeka učinio je plemenito, vječno
red Sunčevog sustava ulazi u svijest
čovječanstvo.

U ljetnim i zimskim solsticijima prepoznavali su
nemilosrdni zakon „umri i postani“ i potvrdio ga
s prkosnim prihvaćanjem.

Nedjelje su im bile blagdani, ali solsticij je bio svet za njih.
njih. U noćima ljetnog solsticija palili su se
vatre na visinama kao znak životne volje i stvaralaštva-
volja suprotstavljena silama noći i poricanja.

Za njih zimski solsticij - s stalnim povratkom
svjetlo - bilo je simbol vječnosti života koji se bori.

Machine Translated by Google

Tako su uredili svoj život u okviru
božanski red. U toj vjeri nosili su sunčev znak,
svastiku, kao njihov sveti simbol.

S ovom vjerom i pod ovim znakom, indogermanski
ljudi su ušli u svjetlo povijesti prije 5000 godina.

Gdje god su išli na svojim dalekim putovanjima, kaos
povukla se prije naredbe, zemlja je procvjetala i
plodnost i žetva blagoslovili su njihov put.

Jesu li prodrli u daleke stepe
sjeverne Rusije kao nositelji baklji ljudskog reda ili
formirane države u Aziji, jesu li najviše pjevali
prekrasne pjesme za svjetlo kao arijski Perzijanci ili kao
Heleni su zapalili olimpijsku vatru, bez obzira jesu li slavili
festival nepobjedivog čovjeka u rimskom senatu
i odavde stvoriti svjetsko carstvo; gdje je njihovo
goreli su požari, dogodio se preokret sudbine iz tamne noći u
vedar dan.

„I čovjek se predaje iskrom. Narodni plamen nikad ne
izlazi."

Mladi su nastavili drevni običaj
solsticijska vatra duž njihovog puta, generacija za generacijom,
kao nositelji svetog reda i svjetla kulture.

Germanski narod ulazi u povijest.

Machine Translated by Google

Kimbri i Teutonci, Vandali i Švabe, i
mnoga druga germanska plemena uvode novo, sjajno doba tijekom
vremena stjecanja nove zemlje.

U borbi koja je trajala više od tisuću godina,
Izgradnja germanskog čovjeka bori se protiv nereda i protiv sila
uništenja u Europi.

Njegova izvorna seljačka snaga stvara iz močvare i prašume bogatstvo
europskih polja. Od
duhovna snaga kreativnog germanskog čovjeka izvire
prije svega vrhunac europske kulture. Ali samo herojska veličina
germanskog ratništva brani europsku životnu zajednicu u odlučujućim
bitkama protiv
stalno napadajuće nomadske narodne mase Bliskog i
Srednja Azija.

Odana ovoj sudbonosnoj tradiciji, najjača i najujedinjenija snaga
nordijsko-germanskog čovječanstva ,
Reich danas vodi nemilosrdnu borbu za opstanak
Život Europe.

Pod snažnim vodstvom Ducea, Italija pokriva
južnom krilu kontinenta u tvrdoglavoj borbi: za
danas su se sile tame ponovno suprotstavile
nositelji kulturne volje čovječanstva.

Pogođena sljepoćom, anglosaksonska plutokracija od strane
Njegov ples oko zlatnog teleta izdaje njegovu čast
vlastitu germansku krv.

Machine Translated by Google

Iskvarene otrovom židovskog boljševizma, mase milijuna Sovjeta vodi ogorčenu bitku za svijet revolucija, za pobunu inferiornih.

S obzirom na strogost zakona prirode, moć svjetlo je pozvano na odluku protiv strahota vječnog noć.

Dan ili noć -

Život ili smrt -

Plamtećim plamenom naši su preci potvrđivali moć svjetlosti i života.

I planuti, također, ako plamenovi nas, njihovih potomci.

Machine Translated by Google

Ljetni solsticij 1941.!

Nikada prije u povijesti nije bilo tako masovne vojske snage okupljene za vrijeme solsticija za sudbonosnu bitku kao vedre noći 21./22. lipnja 1941.

Sveta ozbiljnost obuzela je sve koji su prepoznali što je to radilo se o: postojanju ili nepostojanju arijske krvi i dakle i same europske kulture. Od Arktičkog mora do Crno more, kolone Njemačke i njezinih saveznika vojske su se razbile u neprijateljske mase. Strašni slika smrtne opasnosti koja je prijetila ljudima Europa je postala vidljiva:

Ogromne neprijateljske mase u bezbrojnim sovjetskim vojskama, s gigantskim arsenalom oružja, bili su spremni za jurnu u srce Europe, kada udarci Njemačke oružane snage su ih napale.

Nakon prvih pobjedničkih bitaka kod Bialystoka i Minska, kod Salle, Smolenska i u Ukrajini vodile su se borbe. Šokantno saznanje bilo je jasno da svijet nikada nije prije nego što je vidio takvo što.

Što se gomilalo protiv Reicha i Europe bila je ogromna banda krvožednih i inferiornih - ali tvrdoglava - stvorenja.

Machine Translated by Google

Ako su Huni i konjanici Džingis-kana bili pošast čovječanstva koja je zahvatila Europu, a zatim u ovu borbu europska herojska mladež istraživala je podmukli pogled sustavno brutaliziranog i animalizirana nakaza.

Rusijo, ti dobra i lijepa zemljo, u takvim rukama!

Četiri puta u povijesti pokušano je integrirati ovu veliku zemlju u europsku sferu kultura.

Prvi donositelji kulture bili su Indogermani ljudi. Njihov kreativni rad potvrđuju i danas njihove nordijske građevine (kamene humke) i one opstaju u njihovim grobnim humcima kao vječni spomenik.

Ali njihova snaga nije bila dovoljna da smire divlje narodne mase na ogromnom prostoru.

Tisućama godina kasnije, u drugom stoljeću prije Krista, novi, novi glasnici europskog morala i kulture prodrli su u područje između Diepra i Dnjestra.

Bili su germanski narod iz narodne obitelji Goti.

Opet germanski zemljoposjednici i ratnici osvojio je nekulturu široke zemlje. U nastojanju da stoljećima su širili veliko carstvo Goti od Baltičkog mora do obala Crnog i

Machine Translated by Google

Kaspijsko more, sa svojim široko raspršenim, neovisnim
središta naselja.

Činilo se da je zemlja osvojena za Europljane
životna zajednica.

Međutim, u tom razdoblju došlo je do miješanja rasa u Rimu
svjetsko carstvo već je poprimilo prijeteće oblike.

I opet, germanski narod nije bio brojčano
dovoljno jak - i nedovoljno svjestan
mogućnosti njihove zajedničke snage - do
istovremeno napredovati protiv Rima i pokriti svoje
istočno krilo protiv azijskih narodnih masa.

Tako je ovo gotičko carstvo postalo žrtvom napada
Huni u četvrtom stoljeću.

Noć i duboka tišina ponovno su pale nad ovu široku zemlju.

Prošla su stoljeća.

Međutim, tada je nordijski duh vatre potaknuo nova plemena
do značajnog stvaranja.

Čak i prije kraja vremena velikih, germanskih
stjecanje nove zemlje, oko 860. godine, Vikinzi iz
sjever je prodro u neotkupljenu zemlju i stvorio
Vikinška država.

Novgorod i Kijev postali su glavni gradovi ovog carstva
i ekonomskih središta od najveće važnosti.
Polja su ponovno rodila plodovima, poljoprivreda i trgovina su cvjetale.

Machine Translated by Google

Bogate zemlje istoka i Bliske Azije, te
Europske zemlje, nadopunjavale su se u intenzivnoj trgovini na ovom prirodnom životnom prostoru.

Međutim, nova oluja razaranja se spremala u
daleka siva boja širokih azijskih stepa:

Džingis-kan je proširio svoje moćno Mongolsko carstvo
od Tihog oceana do Šleske. Kijev je bio 1224.
osvojeni. I kada su njegove vojske marširale prema
juga i zapada, svjetlost ovog obećavajućeg stvaranja
Vikinzi su bili ugašeni.

Ostaci njegove krvi apsorbirani su u
Slavensko stanovništvo. Stoljećima je zemlja ponovno spavala
sumrak bezkulturnosti.

Oko 1700. godine ruski plemić, a kasnije i car,
Petar Veliki pokušao je vladati Rusijom na europski način. Ali s previše
brojčano
mala kreativna snaga Nijemaca s Baltika i
također iz Švedske, bilo je, naravno, dugoročno nemoguće dati ovoj
divovskoj zemlji čvrsto vodstvo
stanje.

Pokušaj je trajao dva stoljeća. Ali ova država
ostala je mrtva fasada. Iza nje se skrivalo
bezobličnost desetaka etničkih skupina, koje su bile pomiješane u
šarenu mješavinu tijekom narodnog
lutanja iz Azije prema Europi.

Machine Translated by Google

Ova narodna mješavina, pogođena divljinom stepske rase, bila je kroz svoju povijest rastrgana između kulture i nekulturnosti, između discipline i nedisciplina i između ponizne pobožnosti i bezbožnosti. To je bilo prikladno oružje ubojstva za vječnog Židov protiv europskog arijsko-nordijske humanosti.

Kao rezultat krvave žrtve ruske vladavine slojevi u svjetskom ratu, put za podčovječanstvo i Židovi su bili otvoreni, pa je boljševizam mogao trijumfirati u 1917.

Preostala nordijska krv je bila pobijena, a počeci europske kulture ukinuti.

Milijuni ljudi postali su žrtve ovog židovskog... boljševik [1] intoksikacija.

Što se tada dogodilo u Rusiji može se samo ilustrirati s primjerom životinje:

Pojavili su se naši kućni ljubimci - manje-više mnogi prije nekoliko generacija - od divljih životinja pomoću uzgojne mjere.

Ako ih netko pusti da ponovno podivljaju nekoliko puta generacije ili ih stavlja u loše ruke, oni će u svojim divljina postaje još rastrganija i čudnija nego što jesu bili su u svojoj prirodnoj divljini.

[1] kratka nečitljiva riječ nalazi se između riječi "boljševik" i "opijenost" u tekstu Karla Hammera.

Machine Translated by Google

Prema ovom principu, pod židovskim vodstvom, ruski narod je namjerno bičevan u divljina čopora.

To je zamislio đavolski demon židovstva, moćna hrpa milijuna podivljalih Azijata trebala bi rastrgati osim europskih ljudi.

Samo u bezdušnom svijetu, lišenom nordijsko-germanskog ljudi, je li Judeja vjerovala da je moguće postići ovu mračnu ovladavanje svijetom.

Imamo primjere iz najnovijeg vremena iz silovane pogranične države Litvu, Latviju i Estoniju.

Počevši od lipnja 1940., Sovjeti su ne samo izbrisali cijeli arijski vladajući sloj, ubivši desetke tisuće u tom procesu, ali u Litvi i Bijeloj U Rusiji je također počelo, direktno na granici Njemačke Reicha, naseliti Kirgize, Kalmuke, Tatare i članove drugih nomadskih plemena.

Europa je trebala postati nomadska, i njezina Bogati kulturni krajolik bi, nakon pljačkaškog napada, postao divljina bez ljudi.

Sudbonosnije nego ikad prije, Europa se protivila prije starog zadatka borbe protiv snaga uništenje.

Baš kao i narodi Europe tijekom velikog povijesnog odluke iz prošlosti stajale su, pod vodstvom

Machine Translated by Google

Germanski muškarci, odlučni u obrani od
zajednički neprijatelj, pa marširajte i ovih dana, najbolji
dio europske mladeži na strani Reicha prema
pobjeda i preokret sudbine.

Nikada prije u povijesti germanski narod nije
posjedovao je tako velikog vođu kao što mi danas imamo dobrog
sreća imati.

Cilj ove borbe, međutim, je konačni
prevladavanje vječne opasnosti s istoka.

Što su indogermanski narodi, Goti i Vikinzi
nije moglo postići dugoročno, to sada mora biti
donesena je odluka i osigurana za sva vremena.

Prije više od tisuću godina Vikinzi su stvorili
njihovo uređeno carstvo na području oko Novgoroda i
Kijev, herojski i sami.

U istom području bori se i danas - s istom hrabrošću
i u okviru njemačkih oružanih snaga - a
Germanska divizija koja nosi ime Viking s
ponos, za europski preokret sudbine.

Machine Translated by Google

Nadbiskup Canterburyja, primas
Crkva Engleske, izjavila je u prosincu 1936.:

„Upozoravam na opasnost bezbožnosti. To je samo
previše je dobro poznato da je u Sovjetskom Savezu veliki ljudski
zajednicu proždire agresivni
bezbožnosti i antikršćanskim učenjima
klasna borba. Čovjek mora biti oprezan kako bi spriječio
da ovaj duh prodre i u engleski narod."

Krajem srpnja 1941.:

„Oplakujući žrtvu, duboko sam dirnut sjajnom hrabrošću
i snagom ruskog naroda koji visoko drži zastavu civilizacije
u borbi protiv fašizma. Uvjeren sam u vašu konačnu
pobjedu."

Machine Translated by Google

AUD

Germanska ljubavnica

iz Gislasage

Sada je Aud Vesteinstochter postala supruga u Buehlu.
i preuzeli farmu zajedno s Asgerdom. Šezdeset glava
stoke stajalo je u štali. Nije trebalo dugo da ljudi primijete da je od svih
Islanđana ona sigurno bila prva kada je u pitanju brižnost i sposobnosti.
Od
U njezinom ponašanju moglo se prepoznati njezina pamet i njezina
marljivost i njezino iskustvo u mnogim stvarima.

Ali također se pokazalo da nikada nije postala arogantna.
Iznad svih drugih žena, bila je pravedna i prijateljski nastrojena prema
njezini podređeni, a bila je i velikodušna.

Gisli Thorbjoernson se često nesvjesno smiješila kada
Vidio je Aud na poslu; postao je topao i sretan.
s idejom da mu je postala supruga. Njegov brak
s njom je bio miran, topao zajednički život, uzajamna briga
i stvaranje za jačanje klana.

Izvana se nije mnogo primjećivala ta duboka veza:
jer su Gisli i Aud bili štedljivi i suzdržani u izražavanju osjećaja, baš kao
što su naučili od svojih
preci prema autentičnom germanskom načinu.

„Stavljati ruke u krilo znači staviti ih na krivo mjesto!“, često je
govorila Aud dok se smijala svojim mladim sluškinjama. A mlade
sluškinje bi pocrvenjele ako bi Aud

Machine Translated by Google

uhvatili su ih u snu, a zatim su radili s njima
dvostruki entuzijazam. U početku vjerojatno ovaj ili onaj
gunđao je, ali gunđanje je ubrzo prestalo.

Kako čovjek ne bi i radio, kad i sama žena
postaviti kao dobar primjer.

Aud je ustao mnogo prije zore kako bi pripremio sir i
peći kruh.

U Buehlu je bilo mnogo podstanara; svi su htjeli
postati pun.

I koliko je dobro Aud Vesteinstochter znao kako
pripremite hranu!

Mala kuhinjska pomoćnica Hrefna joj je rado pomogla.

Nakon ranog rada došli su i drugi poslovi.

Kad su se muškarci pojavili u dvorani, već je bilo
vruća kaša na stolu i miris
svježe pečeni kruh ispunjen širokim prostorom.

Aud ih je poticao da se uključe. Šale su se slijevale naprijed-natrag.

Da, vladao je dobar duh uzajamne sreće na
Buehl!

Jedan se radosno prihvatio svakodnevnog posla, i svaki je radosno
Započeti zadatak dobro napreduje.

Vanjski poslovi bili su podijeljeni među poljoprivrednim radnicima,
ali kod kuće su Aud i Asgerd bdjeli nad zadacima
sluškinja, ribanje i čišćenje, pečenje kruha
i pripravci medovine i hrane.

Machine Translated by Google

Ljeti su se brale bobice i vrtne biljke
briga za - zimi su žene prele i tkale.

Prekrasna, šarena odjeća izronila je ispod Audinih
vještim rukama. Zadivljeni, ostali su vidjeli kako je vukla
zlatna nit za zlatnom niti kroz crvenu svilu
svečana haljina. Ponekad bi svoje riječi uputila
sluškinje i neka joj pričaju o svojoj domovini,
o roditeljima i braći i sestrama.

Dobro su se slagale, sluškinje i njihova gospodarica.
Često su Hrefna i Thorgard i Vigdis govorili o tome kako
drugačije je to bio Bruehl od Aud Vesteinstochtera
upravljala i administrirala tamo kao supruga.

Machine Translated by Google

„Očekujem snagu od čovjeka; on održava
dostojanstvo zakona. Ali samo milošću žena vlada.”
- Friedrich Schiller

Machine Translated by Google

Dijete i brak

od Friedricha Nietzschea

Mlad si i želiš dijete i brak.

Ali ja ti kažem: jesi li ti čovjek koji bi želio dijete?

Jesi li pobjednik i samopobjednik,

Gospodar osjetila, vladar tvojih vrlina?

Dakle, pitam vas.

Ili životinja i požuda govore iz želje?

Ili usamljenost? Ili nezadovoljstvo sobom?

Želim da tvoja pobjeda i tvoja sloboda žele dijete.

Trebao bi izgraditi živi spomenik svojoj pobjedi i tvoje oslobođenje.

Trebao bi graditi iznad sebe. Ali prvo, za mene ti i sam moraš biti izgrađen, pravilan tijelom i dušom.

Trebaš se razmnožavati ne samo naprijed, već i prema gore!

Neka vam vrt braka u tome pomogne.

Machine Translated by Google

[NASLOV DODAN OD STRANE UREDNIKA]

Njemačka misao

od Kurta Eggersa

Njemačka misao ne postavlja nerealne teorije i nada se čudima, već cijeni čovjeka prema njegov značaj za zajednicu.

Mjeri život pojedinca u odnosu na život cjelokupnost naroda.

Mjeri sadašnjost mjerom budućnosti predstaviti.

Tako vrijednost pojedinca postaje mala pred veličinom zajednice.

Dakle, postaje li vrijednost osobnosti velika u s obzirom na njegov uzorni učinak na zajednicu.

Machine Translated by Google

Očeva molba

Ured SS-a primio je sljedeće pismo od
otac teško ranjenog nizozemskog SS-ovca:

"Middelburg, 24. rujna 1941."

„Ovime potvrđujem primitak - i zahvaljujem Vam na - Vašem pismo od 15. ti ovog mjeseca. Mogu vas obavijestiti da sam primio pismo od svog sina u kojem me obavijestio da mu je lijevo oko toliko oštećeno da ne može
više ne vidim s tim."

„Međutim, on je veseo i vesel. Iznova i iznova čitam u njegovim pismima da je cijena koju je platio za svoje
Führer, nije previsok. Ali u njegovim pismima primjećujem jedan strah i jedan zahtjev: strah da će biti proglašen nesposobnim za dužnost. Njegova je želja nastaviti se boriti za Europu regeneracija."

„Moj sin Hans ima samo jednu želju: da ne bude otpušten," ali da nastavi obavljati svoju dužnost negdje kao vojnik."

„Naša bi želja bila da Hans bude ovdje na dopustu."
kratko vrijeme. Način na koji je naš Hans izrezan, najgora stvar što bi mu se moglo dogoditi bilo bi da bude otpušten kao nesposoban za dužnost. Stoga vas molim da učinite sve
kako bi se to spriječilo."

Machine Translated by Google

Iz dnevne zapovijedi korpusa

od strane zapovjednog generala

Nakon jedne od žestokih bitaka na sjeveroistočnom frontu iz Jelnje, Foersterove grupe iz motociklističke divizije 1./SS bojna - koja je imala zadatak čuvati satniju lijevo krilo - utvrđeno je kako slijedi:

Vođa grupe, SS-Unterscharfuehrer Foerster, s njegovu ruku na detonacijskom prstenu posljednje ručne granate, upucan u glavu.

Prvi strijelac, SS-Rottenfuehrer Kialber, s mitraljez mu je još uvijek na ramenu i metak u cijev, pucanj u glavu.

Drugi strijelac, SS-Sturmmann Buschner, i treći strijelac, SS-Schuetze Schyma, mrtav u svojim lisičjim rupama.

Samostalni glasnik, SS-Sturmmann Oldeboershuis, klečeći mrtav pred svojim strojem s rukom na volan, padajući u trenutku kada je bio trebao preuzeti posljednju poruku.

Vozač, SS-Sturmmann Schwenk, mrtav u svom streljački zaklon.

Od neprijatelja, vidio se samo mrtav - kako leži napola kruži oko položaja grupe - unutar ručne bombe raspon.

Machine Translated by Google

Primjer koncepta "obrane"! S poštovanjem
Stojimo pred takvim herojstvom!

Predložio sam da se ta imena objave na
počasna stranica njemačke vojske.

Machine Translated by Google

Neutralnost i germanski napori

„...i ovo jasno kažem - želim znati i čuti
ništa o neutralnosti... ako dođem do granice, moraš
proglasi se hladnim ili toplim, jer se Bog bori protiv
vraga ovdje. Ako želiš da se držim Boga, onda dođi
meni. Ali ako radije vjeruješ vragu, onda ti
mora se svakako boriti protiv mene. Tertium non dabitur,
Nema treće opcije, to je sigurno. Kakva stvar
Je li to - neutralnost? Ne razumijem to."

- Gustav II. Adolf, kralj Švedske, Georgu Wilhelmu
iz Brandenburga, godine 1630.

U ovim tjednima i mjesecima odlučuje se o sudbini Europe za cijelu budućnost. Germanski dobrovoljci sa zdravim instinktom iz germanskih zemalja našeg kontinenta.
odlučili su se boriti na strani Reicha. Iza
da su se čitavi narodi hrabro okupili za borbu za Europu, čak i oni koji nisu u izravnom krvnom srodstvu s njemačkim narodom, ali su blisko
povezani s njim kao susjedi ili kroz zajedničku povijest.

S druge strane, postojale su i postoje države čije
Položaj isprva nije bio jasan. Zvali su i zvali
sami "neutralni".

Machine Translated by Google

Tijekom vremena postalo je jasno da čak i
bezbojni stavovi ovih drugih nisu bili sasvim takvi
neutralno kao što se isprva činilo; jer kada je postalo ozbiljno, oni
djelomično odlučio za Englesku i Židove, dakle protiv
Europa i njezin Novi poredak. Vladajući plutokratski slojevi
od ovih "neutralnih" ljudi nikada nisu stvarno razmišljali
ostajući neutralni. Već su, mnogo prije nego što je
izbijanje rata, odustaju od svog nacionalnog suvereniteta
time što su prvo stavili svoje teritorije na raspolaganje
duhovni napredak neprijatelja Reicha; tj. predali su svoje novinske
službe, tisak i radio te tolerirali savezničke špijunske organizacije na
svojim
„neutralno“ tlo.

Čast, ponos i neovisnost - što su te stvari učinile
zločesto prema njima kad bi im samo puno jelo ostalo netaknuto!
Koliko ponosni, s druge strane, mogu biti ti muškarci i
žene koje, usprkos svim progonima,
već tada potvrdila ideje novog
tisućljeća u tim zemljama!

Ali ono što su njihovi ideološki protivnici tamo nazivali
neutralnost, u najboljem slučaju bila je samoobmana. Obično, međutim,
bio je to pokušaj lukavog prevaravanja Reicha i
vlastiti narod. Nitko od njihovih pomagača nije vjerovao u
dugoročni uspjeh ove iluzorne politike. Mnogo prije nego što
skupili su hrabrost za „tešku odluku“ - „za

Machine Translated by Google

"za dobrobit svog naroda" - da napuste zemlju, njihovi avioni su stajali napunjeni i spremni. Ovaj jadni let bio je samo logičan zaključak cijelog njihovog rada, baš kao i okupacija zemalja koje su imali od strane njemačke vojske
zavedeni. Tako su njihovi napušteni ljudi u svojoj potrebi morali napraviti prvi korak kako bi razumjeli svoju situaciju. To znači da su morali prepoznati da, uz pomoć svojih
plutokrati, jednostavno su bili uvučeni u rat
planovi Velike Britanije kao pijuni. Morali su dalje
priznati da je Engleska poštovala njihovu neovisnost i ostavljala im kruh u košarama samo dok su još uvijek bili korisni kao pijuni. Ovo priznanje mora
bio gorak. Gorak kao što uvijek jest kad se mora
priznati temeljnu pogrešku na koju se nastojalo
izgraditi cijelo svoje postojanje.

Široki krugovi u okupiranim „neutralnim“ područjima su još uvijek nije sklon ni djelomično shvatiti situaciju.
Zašto i čemu ovo jalovo stanje tvrdoglave mrzovolje? Zato što su naši neprijatelji bili u stanju - u jednom pogledu - doista "neutralizirati" te ljude. Naime, oni
oduzeli su im viziju za njihovo povijesno, germansko
podrijetlo, za vlastito dostojanstvo, za političku stvarnost i
pravi europski odnos moći. Po tome što oni
su im posljednjih godina pomogli židovski iseljenici
iz Njemačke. U jedinstvu s njima, mogli su

Machine Translated by Google

postići potpunu paralizu političke misli u malim demokracijama germanskog podrijetla: svaki nepristrasan, neovisan razvoj političke
mišljenje je tamo ugašeno do najmanjeg
ostaci. Sama po sebi zdrava želja za posjedovanjem, zdravi instinkt za stjecanjem i blagostanjem, više nisu bili namijenjeni samo za održavanje života, već su bili uzdignuti na sadržaj i svrhu samog života.

Tako su čast i ponos morali zakržljati. Tko god u tim zemljama, koje su se ponosile posjedovanjem „slobode i ljudskih prava“, uzele su slobodu da misle i djeluju drugačije od sustava,
nego „društvo“ ili nego mase, bilo je bojkotirano i ekonomski uništen. Tako se trgovački duh uzdigao i ugušio svako sjećanje na herojsko podrijetlo
Germanski narodi, kao i volja za jasnom odlukom. Jedan

živio je samo za jedan dan i zabio glavu u pijesak. Posljedično, nitko nije ni približno vjerovao da će jednog dana, pa čak i u bliskoj budućnosti, odluke biti donesene zahtijevao od kojeg se nije moglo oduprijeti ili se podmiriti novac.

Da ovaj duh labavosti i nečasnosti nije
potpuno zaraziti ljude dokazuju hrabri muškarci i žene koji su već vrlo rano ponudili svoje
imetak i njihovu krv za pobjedu a

Machine Translated by Google

Nacionalsocijalizam u njihovim zemljama. Ne najmanje važno bilo je to seljački krugovi, dakle ljudi koji ne žive poput jednodnevnih kukaca, već koji su navikli gledati preko nekoliko generacija, bilo s biljkama, bilo s uzgoj životinja ili bilo to sa samima sobom s nasljednog imanja na nasljedno imanje. Ovi nacionalsocijalisti nisu samo govorili da je neutralnost nikada zapravo nije postojao u ovim zemljama i da su ove zemlje bio je vezan za Veliku Britaniju. Ne, ovi nacionalni Socijalisti su otišli dalje: prostorne veze njihovih zemalja, dublji uvid u povijesne veze i istinski europski odnos moći doveli su ih do

sljedeće prepoznavanje: Neutralnost je u tom trenutku moralno nemoguće kada se krvno srodni narod bori za život sebe i svoje braće. Prema ovom priznanju tisuće dobrovoljaca iz ovih germanskih

zemlje susjedne Reichu tada su se slijevale na frontu. Njihova krv, koja teče za zajedničku borbu, jednog će dana neraskidivo povezati germanske države opet.

Mi, Nijemci i „neutralni“, moramo međutim razmisliti i pokušajte zamisliti sljedeće: Kako bi to izgledalo s čast i poštovanje ovih „neutralnih“ ljudi ako su ovi Zar dobrovoljci nisu došli iz njihovih redova?! Ovi volonteri su svojim naporima i kao prvi

Machine Translated by Google

otvorili su vrata svojih zemalja kako bi omogućili ulaz novoj, velikoj sudbini. Svojim jasnim stavom za Reich kao životvorno središte kontinenta, oslobodili su svoj narod stoljetnog stanja

izolacija i feminizacija. Ovi volonteri su poduzeli

briga da povijest njihovih zemalja u budućnosti bude više od povijesti materijalnog uživanja u životu. Cjelokupni "neutralni" narod će jednog dana - ako oni

prepoznaju ovaj rat kao odlučujuću prekretnicu u svom

životna povijest, također - otvoreno priznaju da je herojstvo i osjećaj žrtve njihovih mladih sinova bio najveće djelo u njihovoj povijesti u stoljećima.

Machine Translated by Google

Do Prvog

Iz prvog govora tadašnjeg zapovjednika
I./SS Nordland prvim danskim dobrovoljcima
bataljun 25. lipnja 1940.:

Vi danski nacionalsocijalisti vidite među sobom
a u Njemačkoj ista krv. Krv, rasa je jača
nego jezik i etnička pripadnost.

Jezik i etnička pripadnost trebaju živjeti, slobodni i
neograničeni, u novoj Europi predvođenoj Germanom, ali oni
više nikada ne bi smjeli dijeliti germanske muškarce ili čak stvarati
ih u neprijatelje.

Ovo je početak novog, velikog doba.

Razumjeli ste ovo.

Želiš se boriti protiv smrtnih neprijatelja
svastika, protiv židovstva cijelog svijeta i
mnoge sile koje je zavelo.

Vi ste prvi od predstavnika Sjeverne
Germanija, koja je - na čast svog naroda - pronašla
put do Njemačke, prvaka u borbi.

Imaš ponos i čast služiti i boriti se
u svojoj straži pod najvećim čovjekom svih vremena, pod
Adolf Hitler!

Machine Translated by Google

Jednog će dana djeca i unuci reći o tebi:
„Pripadali su onima u početku koji su prepoznali za što
se vodi ova svjetska borba i
koji nije izdao germansku braću po krvi
kukavička neutralnost.”

Machine Translated by Google

Germanska čežnja

U svakom istinskom, germanskom čovjeku stari Viking

Čežnja je i danas živa; potraga za velikim
avantura života, borba radi same borbe.
Ta želja za avanturom tjera germanskog čovjeka da
upravljati brodom svog života u opasne visine
postojanje kako bi se tamo izazvala takozvana sudbina
dvoboj. U borbi sa sudbinom srce dokazuje kako
snažno je, i duša ratnika koji je otišao
boriti se protiv toga koliko je u tome nordijske krvi.

Vlastito srce, pronaći vlastitu dušu je stoga
konačna svrha ove germanske čežnje. Ono što mi
vratiti se kući s putovanja u veliko
avantura je ono što mi i danas u našem jeziku zovemo -
iskustvo!

Onaj koji nikada nije krenuo u veliki rat
Zemlja stoga nikada neće doći u posjed toga
iskustvo koje čovjeka čini pametnijim, zrelijim,
i jači. Zato nordijski čovjek prezire
"Čovjek za štednjakom" zašto se drži za žensku suknju
i koji se nikada ne mogu „vratiti izdaleka“.

Pravu želju za avanturom ne treba brkati
sa željom za plijenom. Pravi ratnik ne

Machine Translated by Google

oskvrnite mu srce radi plijena: pobjedniku naravno padaju posjedi poraženih!

U herojskim pjesmama naše nordijske rase, nijedan čovjek nije slavljen kao primjer hrabrog života koji postiže
poštovanje na temelju svojih posjeda, točnije oni koji su, bezbrižno, riskirali skok u nepoznato, koji su se upustili u bitku i koji su bili sposobni
odvagnu im srce.

Ležernost s kojom su dali odlučujući mač
udarac - ili ako su sreli nadmoćnijeg neprijatelja - primili su ga sami bilo je vrijedno interesa.

Veličina čovjekova srca dokazana je prkosom,
u buntovnom „Ipak“ protiv okoliša. I
tko god je bio u stanju staviti pečat svoje volje na
okolina, čak i ako je u smrti, bila je „junak“. Ovaj ideal
omogućio Beethovena, u vrijeme kada je gluhoća (najgora sudbina za glazbenika!) snalazila ga je sve više i više, govoriti buntovne i ponosne riječi: Želim
dosegnuti sudbinu u čeljusti!

Čovjek koji uzvraća udarac, koji se usuđuje pobuniti protiv stanje koje ga želi saviti ili slomiti, je gospodar,
ne stvaranje, njegove sudbine.

Germanska čežnja za iskušenjem rodila je kreativnu želju za avanturom, iz koje su Vikinzi

Machine Translated by Google

poduzeli su svoje - ne destruktivne, već sasvim suprotno, kulturotvorne i državotvorne - ratne ekspedicije.

U borbi za znanje germanski istraživači i otkrivači, umjetnici i znanstvenici su stvorili su svoja veličanstvena djela, bez kojih danas ne bi bilo kulture, ni društvenog života, ni civilizacija.

Čovjek sa Sjevera je prisiljen na djelovanje kako bi dokazati svoje biće, kako bi razvio svoje snage. U ovome smislu osvaja li svoju „vječnost“. Jer, tako je zapisano u Edda , „vječna su samo slavna djela mrtav“! Bez suđenja nema mogućnosti za djelo koje dokazuje vrijednost. Bez opasnog truda, nema potvrde o iskrenosti primamljive čežnje!

Tko god postane primjer svojim drugovima kroz potvrđujuće djelo, živi u njihovom sjećanju. ostaje nezaboravljen, posjeduje slavu djela i jest stoga „vječan“. Germanska čežnja kulminira u zahtjevu za „vječnošću“ u ovom svijetu, koja je vezana za sudbinu ljudskog roda. Nordijski čovjek može se boriti samo za svoje rasa, i u toj rasi bori se, voli, umri i budi vječan. Svaka avantura, svaka spremnost za rat, svaki rizik samo ima smisla ako služi razvoju snage rase, te stoga u konačnici teži

Machine Translated by Google

svrha postanja plodnim. To je pozitivno
značenje kreativnog, germanskog nemira.

Tu je i instinktivni, destruktivni nemir
nomadi, želja za avanturom koja ne posjeduje
kreativne snage: takve lovce na plijen nalazimo među
Orijentali, prvenstveno među Židovima. Preziremo ih
zbog ponosne samosvijesti naše rase,
koji barata mačem kako bi izvršio zadatke.

Ovaj rat je nama germanskim ljudima pružio velike
kreativni zadaci. Pred nama leži Europa, koja mora biti
oslobođen svoje podjele, svog „čarobnog sna“ - u
koju su potopile okultne, međunarodne sile -
ako će postati naša nova domovina.

Smijemo se s gađenjem zbog nerazumijevanja
ljudi zaglavljeni jučer, koji ne mogu
shvatiti značenje ove borbe i tko
možda nas žele smatrati „luđacima“.

Znamo da smo jaki u svojoj vjeri, da smo od
nadolazeće vrijeme, to sutra i prekosutra
pripadaju nama, da je budućnost naša. Ne želimo milost,
nego pravda! Zato smo postali vojnici
Führera, koji poduzima Novi poredak u Europi od
gledište o pravima mladih.

Među našim precima, već se smatralo
čast što nam je dopušteno boriti se pod herojskim vođom. Mi

Machine Translated by Google

sretni su, ne samo što im je dopušteno živjeti u vremenu koje karakterizira najveći herojski ustanak germanski muškarci, već biti vojnici Führera koji dao je mač germanskoj čežnji.

Ono što je jučer bio san, danas je postalo stvarnost. Ako smo jučer još žudjeli za kušnjom i strastveno djelo, onda nam je danas Führer dao povijesni čas kušnje. Znamo da nadolazeća Europa bit će jaka sve dok traje germanska volja za moć, probudio ga je Führer, ostaje živ i budan.

I na nama je da iznova i iznova uzrokujemo svoje čežnje, naša želja za avanturom, naša spremnost i naša potvrda da se uklopimo u borbu za život- pravo naše rase.

Machine Translated by Google

Lakši put

U malom gradu nalazila se jedinica SS-ovaca.
Schleswig-Holstein. Ovi su ljudi bili očvrsnuti od strane
mnoge borbe. Njihove su žene i djeca živjeli svjesno u skladu sa zakonima
reda, koje im je dao Reichsführer-SS. Jedan

jednog dana došao je mladić po imenu Kretzschmer
i zamolili ih da se prijave u jedinicu. Ali tko god želi
da bi se prijavio u SS prvo se mora provjeriti je li njegov
osobnost je prikladna za zahtjeve reda.
Kretzschmer je priznao da je pravni postupak u tijeku
protiv njega. Ali bio je čvrsto uvjeren u oslobađajuću presudu.
Nakon toga, vođa SS jedinice Brodersen odgodio je zahtjev do odluke
suda.

Nakon nekoliko tjedana Kretzschmer se ponovno javio.
predstavio je sudsku odluku - jasnu oslobađajuću presudu. Na
Međutim, u isto vrijeme, SS-ovac Petersen, koji je živio u
istom području kao i Kretzschmer, pojavio se ispred jedinice
vođo i rekao: „Vođo jedinice, moramo odbaciti ovog čovjeka; u
"U mojim očima, on je kukavica." Ova je optužba bila oštra i
Vođa jedinice Brodersen naglo se okrenuo prema
Petersen i oštro rekao: „Njegova čast je ponovno bila
utvrđeno, sud je presudio i oslobodio ga.

Machine Translated by Google

Kako želiš opravdati svoju strogu presudu?”

Petersen je vidio da je vođa jedinice, koji je bio dobro poznat

zbog svoje posebno pravedne prirode, bio je ljut zbog svog

prigovor. Ali držanje mu je bilo čvrsto, a pogled slobodan

dok je odgovarao: „Prema državnim zakonima, Kretzschmer je

oslobođen; ali prema

nepisani zakon SS-a, moram ga proglasiti krivim.”

Zatim je Petersen izvijestio o onome što je saznao o

Kretzschmer samo nekoliko sati ranije:

„Znaš da je prije nekoliko mjeseci ovo opasno

kolega Josef Mamzak preselio se u Neumuenster - od kojih

Nikad nije bilo jasno pripada li crvenima ili

reakcionarima. Čak i ako smo ovdje pola dana

putovanje dalje od Neumuenstera, imamo sve

ipak čuo za napad ovog Mamzaka na

Gertrud Jensen. Prema dokazima suda,

Kretzschmer nije bio udaljen ni 50 metara od mjesta događaja.

zločin. Zato je tužitelj pretpostavio da

Kretzschmer je sudjelovao u napadu. U međuvremenu,

Kretzschmer je mogao dokazati svoju nevinost u tom pogledu,

i zato ga je sud oslobodio. Za državu i

šira javnost, to je bio kraj stvari, ali

ne za nas SS-ovce! Jer, kao pristojan momak, Kretzschmer

morao je pomoći djevojci. Nije to učinio. Stoga,

on je kukavica.”

Machine Translated by Google

Vladavina vođe jedinice Brodersena bila je, mirno i pod svim okolnosti, prvo saslušati optuženika prije suđenja.

Stoga je sada pozvao Kretzschmera. Morao je priznati da je pio s grubim Mamzakom i pričajući podle priče o ženama. Nakon odlaska odmah se od njega odvojio. Kasnije je doista čuo djevojka je vrisnula, ali budući da je Mamzak bila poznata kao nasilni čovjek s nožem, nije se osjećao ravnim njemu. Stoga je krenuo svojim putem.

Vođa jedinice ostao je izvana miran. Njegov odgovor bio je hladan i odbacujući: „Kretzschmer, sudbina te je dovela u pred odlukom u tom satu: ići teškim putem bez brige za opasnost za sebe i stajati od strane djevojke ili odabrati lakši put kako bi zaštitio/la svoje vlastite kosti. Nedavno na konferenciji vodstva Reicha, Reichsfuehrer nam je ponovno rekao da SS-ovac mora uvijek se odluči za teži put. Nisi mogao učini to, stoga te odbacujemo."

Machine Translated by Google

Čovjek ne griješi protiv odanosti i časti samo kada
netko, kroz nedjelovanje, dopušta čast sebi ili
SS-u će biti nanesena šteta, prije svega ako se to ne učini
poštuje tuđu čast ili ismijava stvari koje su
svet drugima, ili ne, muževno i pristojno, stoji
za odsutne, slabe i neobranjene.

- Naš Reichführer, 1935.

Machine Translated by Google

Mnogo toga

od strane Reichsführera SS-a

Mnogo toga se može oprostiti na ovom svijetu, tako učimo SS-ovca, ali jedno se nikada ne može oprostiti: nelojalnost. Tko prekrši odanost, isključuje se iz našeg društva.

To je tako, jer je odanost funkcija srca, a ne glave. Glava može pogriješiti, i to je ponekad štetno, ali nikada nije nepopravljivo. Srce, s druge strane, mora uvijek kucati isti ritam, a kada se zaustavi, čovjek umire na isti način na koji umire narod - kada prekine odanost.

Ovdje govorimo o odanosti svake vrste: odanosti Führeru, a time i Nijemcima i

Germanski narod, njihova mudrost i njihovi običaji; odanost krvi, dakle našim precima, stričevima i našem klanu ili etničkoj pripadnosti; odanost našim drugovima; i konačno odanost nepromjenjivim zakonima dobrog odgoja - čistoće i viteštva.

Čovjek griješi protiv odanosti i časti ne samo kada pasivno dopušta da se ugrozi njegova ili čast policije, već prije svega kada ne poštuje čast drugih, kada ismijava stvari koje drugi smatraju svetima ili kada nečovječno i nepristojno ne stane u obranu slabih, bespomoćnih i onih koji nisu prisutni da se brane.

Machine Translated by Google

Trostruki pečat

od Dorothee Hollatz

Zbog velike količine posla, netko je imao
nije pripremio mladu ženu za pojavu svog muža, koji je teško ranjen
doveden u bolnicu tijekom kampanje protiv Engleske, ili

da joj dovoljno objasni prirodu svojih rana.
Kad je medicinska sestra otvorila vrata sobe, koju je
dijelila s još dvojicom ranjenih muškaraca, supruga je stajala
bespomoćni među krevetima, jer su sva trojica muškaraca previla
glave i nije im mogla vidjeti lica. Medicinska sestra je pomogla
pokazujući prema prozoru i na pločice s imenima na uzglavlju svakog
kreveta, gdje se moglo pročitati tko se krije iza mumifikacije. I tako

supruga je morala vjerovati, zbog imena mjesta, da
Nepomična figura ispred nje bio je njezin muž,
kojeg je posjetila dvije noći. Nagnula se nad njega, tiho ga pozvala i
stavila ruku na njegovu desnu stranu
ruka. Čuo se pokret, roleta je prošla kroz
tijelo, ali je ostao nijem. Uzeo je svoju drugu ruku
ispod pokrivača. Oboje su bili neozlijeđeni. Medicinska sestra je gurnula
stolac do kreveta za ženu i zamolila je da ne
ostati u sobi dulje od deset minuta.

Machine Translated by Google

Dok je žena držala obje ruke svog muža i

nije se usudila postavljati nikakva pitanja, jer se bojala da neće dobiti odgovor, a možda i zato što je morala prepoznati svog životnog druga i oca

djecu samo njegovim rukama, ne njegovim očima, ustima ili govorom, u njezinu se srcu pojavio strašan strah da bi joj mogao biti zauvijek oduzet i možda već nije sav

tamo. Htjela je pitati drugog muškarca, s druge strane

sobe, što se dogodilo s njezinim mužem, ali ovo

drugi čovjek, kao i treći, svi su nepomično ležali s

zavijene glave, i ništa nije ukazivalo na to mogu li, pod svojim debelim zavojima, čuti ili govoriti. Zato je

sjedio je neko vrijeme i nije znao što da radi.

Ranjeni muž, koji je osjećao potrebu i

nemoć svoje žene, podigao je ruku i tri puta pokucao prstenom po staklenoj ploči svoje noći

stol, koji se odmah ispostavio, bio isti

kao zahtjev, nešto poput: „Pomozite mi, druže, znate da još ne mogu govoriti.“

U svakom slučaju, nakon tri kucanja uslijedilo je

ljudski, čak i ako teško razumljiv, glas iz

suprotni zid, a iz bijelih omota izronio je

glas, kratak i discipliniran kao da izvršava naredbu:

„Trebali smo vas obavijestiti da smo svi strijeljani u

Machine Translated by Google

lice." I jedva čujno je potom promrmljalo: "Sada
više nismo lijepi."

Istovremeno, kao pratnja ovih sudbonosnih riječi, ruka njezina muža opipavala je put uz njegovu
ženinu ruku, preko njezina ramena prema njezinoj glavi, i privukla je lice na njegovu ruku. I tako, sklupčana u pouzdanom i zaštitničkom dlanu, njezino se srce smirilo opet, i ona je počela govoriti.

Nasumično je pričala o malim, beznačajnim stvarima događaje svakodnevnog života; nije planirala govoriti ni o čemu od toga, osim možda o vijesti da je mališan dobro. Govorila je o stablu jabuke u
prednjeg vrta, o vremenu vani, o njegovom zdravlju malog kanarinca kod kuće i o uvezu najnovijeg Goetheovog izdanja. Da se prijatelju rodila kćerkica i da ruže cvjetaju u

park. Govorila je bez prestanka, tiho, gotovo kao pjesma, i nije čak ni znala je li to čuo. U svakom slučaju, pritisak njegove ruke na njezinoj kao da je odavao da je
upijao njezine riječi.

Kad je vidjela da je vrijeme isteklo, osjetila je
prisiljen da mu sada konačno kažem bitno, da učini shvatio važnu stvar, a ona mu je šapnula da ga sada stvarno voli, da ne bi trebao
brinuti se zbog rana ili ožiljaka, da je pravi ožiljak

Machine Translated by Google

prikladno za kraljevskog čovjeka i slično. Morala se stvarno potruditi pokušaj da se to kaže što tihije i gotovo ravnodušno, ali znala je koliko mu je to drago. A kad je njegova ruka ponovno je opipavao njezinu prisutnost, kao zahvalu ili pozdrav, Stavila je usne na otvoreni dlan i poljubila ga tri puta puta, brzo i kao u igri, kako ne bi osjetila njezin šok. Druga ruka je doživjela isto, a zatim je spojila obje ruke i ustala.

***

Kad je otišla, ostavila je za sobom drugog muškarca, koji ponovno je s nadom i srećom gledao u budućnost. Ženino držanje dalo je žrtvi muškarca njezin konačno i veliko značenje. Iz toga je rasla njegova snaga i iscjeljenje. Odanost njegove supruge vratila mu je hrabrost za život.

Machine Translated by Google

Čovjekov najbolji drug je (ženska) drugarica.

- Gorch Fock

Machine Translated by Google

Ratna priča o velikoj ljubavi naših majki

Njezin dečko

od EK-a

Bilo je proljeće kada je saznala da je njezin dječak bio među nestalima u akciji.

Kesten ispod kuhinjskog prozora nije znala ništa o patnji i smrti. Procvjetalo je radosno unatoč majčinim suzama. Susjeda pokušavao je utješiti što češće i koliko god je to bilo moguće.

„Nestati nipošto nije tako loše kao pasti, gospođo.“ Schroeder. Samo gledaj: Jednog dana će tvoj Willi doći kući sa svojim sretnim zviždukom! To se često događalo. Samo prošli tjedan od gospođe Wendlowski: njezin Max, koji je također bio nestao, bio je samo ranjen u nogu i odveden zatvorenik dok ga naši hrabri momci nisu ponovno oslobodili...“

Starija žena je kimnula.

„Obećao mi je, moj Willi. Vratit će se, on rekao je. Ako ne na Uskrs, onda na Duhove, a ako stvari još uvijek nisu tihi do tada, onda sigurno kada kesteni jesen, od koje je uvijek rezbario brodove za vašu djecu. Sjećate li se, gospođo Richter?...

„Da...“, šapnula je susjeda, a zatim je pobjegla. od krutog mira sijede žene.

Tri mjeseca kasnije, gospođa Schroeder je još uvijek čekala za svog dječaka. Nije vjerovala da bi mogao biti mrtav.

Machine Translated by Google

Prije je na željeznički kolodvor išla samo nedjeljom.
i sjela je na klupu ispred platforme u
popodnevnim satima, kako bi čekali nešto što
ponovno bi unijelo radost u njezin usamljeni život.

Willi će ipak jednog dana stići ovamo i bit će
bio je jako zadovoljan što su ga pokupili. Možda bi
bio dugo bolestan ili ranjen.

Danas je zbunjena žena nosila svoju nedjeljnu haljinu u
sredinom tjedna. Danas je bio rođendan njezinog dječaka.
U njegovoj sobi bila je vaza s cvijećem, njegov mali stol
i knjige su bile pospremljene i stavljena je čista posteljina
krevet.

Šteta što je klupa na željezničkoj stanici već bila
zauzeto danas. Majka Schroeder je koračala unatrag i
uzbuđeno naprijed ispred perona. Baš tada vlak
stigla je sa zapada. Gledala je u poplavu putnika
koji je prošao kroz vrata. Kad bi se vratio kući
danas, na njegov 25. rođendan[ti] rođendan, njezin Willy, pa sve ostalo
bilo bi u redu. Sva usamljenost, sva čežnja, sve čekanje i
brine se za svoje jedino dijete...

Netko je udario malu, iscrpljenu ženu. Teška
prtljaga je zazveckala i počela kliziti, štap je udario u
tlo tvrdo, i glas je povikao: „Postojani mladiću,
nemoj pasti!

Ali majka Schroeder se već uhvatila i
čvrsto držala. Pored nje je bio vojnik sivozelene boje, u kaputu

Machine Translated by Google

zgužvan, izblijedjela kapa, iznad ispijenih ramena
ruksak natovaren visoko, plava krpa i dječje oči, plave, bistre, tražeće,
ruka mu je bila zavijena i mukotrpno
vukući jednu nogu.

„Willi!“ promuca majka Schroeder nesigurno.

Iznenađeno je podigao glavu. Posramljeni osmijeh
pojavilo se na njegovom mršavom licu. „Kako znaš moje ime?“

Još ga je držala za ruku. Glas je bio čudan.
Ali glava, voljena glava sa sjajnim očima, dragi nebesa, oči su doista
bile oči njezina dječaka.

„Trebam li... trebam li ti pomoći nešto nositi?“

Sad se stvarno nasmijao. „Ako želiš, mala majko,“
Vrućina slabi čovjeka kad je bio u
bolnici dugo vremena. Ali ti me pogrešno shvataš, mali
majko, čak i ako se zovem Willi.”

Nije uopće odgovorila. Hodala je pored njega i
nosio je svežanj napravljen od sive tkanine. Napravio je samo
spor napredak i često ga je morala podržavati.

„U redu je biti ovako podignut. Hvala, mala majko.“
Kad biste samo bili tako ljubazni i rekli mi kojim vlakom ja
Trebao bih otići u Karlshorst. Ne znam se snaći.
ovdje. Rođak mojih linija u Karlshorstu. Gdje bi trebao
jednom, ako netko više nema dom, ali ima dopust, možda zauvijek... za
moju ruku... pogledaj je, mala majko!

Machine Translated by Google

„Mala mama“ je ono što je čula. Prsti su joj klizili preko ukočenog zapešća, milujući, pažljivo. „Dođi, dođi dečko. Samo uz ulicu ovdje i onda smo tamo.”

Sumnjičavo je podigao pogled. „Već smo stigli.“ Karlshorst?

„Ne, sine moj, tamo je dom!“

"Dom?"

Ponovio je nezamislivu riječ. Što se događa s tom neobičnom ženom? Možda nije bila potpuno u pravu? Ali način na koji je govorila i pogledao ga je, nitko ga nikada nije tako gledao cijeli njegov, siromašni, osirećeni život.

„Ali ja sam zapravo netko drugi...“

„Dođi, čovječe!“, samo je inzistirala, a suze su joj tekle. nakon duge utrnulosti prvi put u mirnom stanju, iskupiteljska rijeka. „Moj Willi je nestao, a danas je njegov rođendan. Stavila sam mu čistu posteljinu na krevet i ispekla kolač od višanja. I, pa... pa mislio sam, htio sam... hajde, sine moj, ti nemaš majku, a ja nemam sina. To dobro prolazi zajedno."

Tako je mladi, čudni, beskućni vojnik otišao. Hodao je kao pobjednik unatoč hromoj nozi.

Majka Schroeder imala je nešto za što se brinuti i za što se brinuti ljubav, a to je najpotrebnija stvar za ženu.

Machine Translated by Google

Godina objave

1942.

Machine Translated by Google

Houston Steward Chamberlain

Houston Steward Chamberlain rođen je u rujnu 9. 1855. u Southseaju kod Portsmoutha u Engleskoj. Njegova mladost isprva je proveo u Versaillesu. Nakon što je mijenjao boravak u raznim zemljama, posebno u Švicarskoj, živio je u Njemačkoj od 1885. Godine 1908. Chamberlain oženio se Evom Wagner, najmlađom kćeri Richarda Wagner. Godine 1909. preselio se u Bayreuth, gdje je živio do svoje smrti 9. siječnja 1927.

Po obrazovanju i profesiji Chamberlain je bio prirodni znanstvenik. Kao takav napisao je prvo temeljno djela o ulozi ljudskih rasa tijekom povijesti. Ovim djelom je također stekao nepristranu procjenu njemačke biti i njezine političke misije u svijet. Činjenica da je to bio glas autsajdera, posebno kod razumnog Engleza iz jednog od istaknute obitelji otoka, povećale su težinu njegovih spisa. S njima je Chamberlain jurio ispred svog vremena, a također je ostao neshvaćen u Njemačka na prijelazu stoljeća. Adolf Hitler je napisao u 1924. u "Mein Kampfu" da su službeni uredi njemačke vlade ravnodušno prešli preko znanja o izvjesnom Houstonu Stewardu Chamberlainu.

Machine Translated by Google

Ta činjenica nije mogla više potresti Chamberlaina nego Njemačku nesreću u Drugom svjetskom ratu. Sve do svoje smrti ostao je uvjeren u veliku misiju Reich. Po njegovom mišljenju, samo u Reichu bi se moglo stvarno pojavit će se veliki, učinkoviti protivnik svjetskog židovstva i time će započeti spasenje preostalih naroda.

Machine Translated by Google

Zemlja slobode

od Houstona Stewarda Chamberlaina

Tijekom Drugog svjetskog rata, jedan od rijetkih slobodnih Engleza, Houston Steward Chamberlain napisao je sljedeće pod naslovom Njemački pogled na svijet:

Najznačajnije je da razumno, potpuno Engleski Englez liberalnih uvjerenja, koji je, međutim, imao golemo, duboko utemeljeno znanje - John Stuart Mill - izrekao ga je oko sredine 19. stoljeća ti stoljeće:

„Samo u Njemačkoj se zna kakva je sloboda...“ duh je!” Molim vas da dobro zapamtite: “samo u Njemačkoj!” To je bio iskreni mudrac! On potvrđuje ono što su najbolji Nijemci svi znali i rekli, ali što su mnogi od nas - zavedeni političkom strašću, zavedeni i mentalno slijepi za boju kože - ne znam, ne razumijem i ne želim priznati: da je Njemačka jedina na svijetu utočište istinska sloboda... Ovu slobodu na zemlju donosi određene ljude kao vlasništvo duše. Ne može se darovati ili oduzeti.

Čovjek je slobodan, slobodan se ne postaje - osim ako se pogleda kao "postajanje" razvoja sjemena prema cvjetanju, što je možda usporeno ili potisnuto od strane

Machine Translated by Google

vanjske prepreke. Nitko ne može dati slobodu drugome, ali mu može pokazati put do nje.

Naš časni Klopstock daje ispravan njemački definiciju pojma kada kaže: „Tko god sam misli, a rijetko oponaša, slobodan je čovjek." Nepogrešiv znak ovog njemačkog koncepta unutarnje, istinske slobode je bezuvjetno poštovanje slobode svakog drugog čovječe... Goethe kaže: „Mogu se radovati samo u onom čovjeku koji zna što je korisno njemu i drugima, i tko radi na obuzdavanju njegove hirovitosti."

To je ključna stvar! Jer ako John Stuart Mill kaže da se samo u Njemačkoj razumije što je sloboda duha jest, onda možemo dodati: da je to zato što samo u Smatra li se hir suprotnošću od Njemačke? slobodu i prepoznaje hir kao uništitelja sloboda.

Nadalje, vrlo je značajno da Goethe kaže: „radi" kako bi obuzdao njegov hir... Oni zaslužuju biti nazvani slobodnima kojima je dana sklonost borbi protiv njihov vlastiti hir: za svu istinsku slobodu - pojedinca kao i totaliteta - počiva na kamenitoj padini samo-kontrola i samoupravljanje. ...njemačka sloboda ne može biti darovano, leži kao osobina u duši i mora se osvojiti unutarnja borba i unutarnje sazrijevanje; to je djelo, trajni nos... to je proživljeni pogled na svijet. diferencijacija ove njemačke slobode je uočljiva,

Machine Translated by Google

gdje god se može tražiti usporedba: Francuz, na primjer - budući da je protjerao svoje hugenote i ubio svoje franačko-germansko plemstvo - uopće ne zna što znači pojam "slobode"; radije je vidi jednostavno kao neograničenost hira pojedinca, dakle potpunu suprotnost istinskoj slobodi.

Tko god je putovao u Francusku, tamo je pronašao sve područja, šireći razuzdanost.

Osim toga: tko god želi jednakost - a to je dominantna strast Francuza - ne može željeti slobodu; jer jednakost je prisilna vladavina izjednačujuće volje nijeme većine, u zabrani svakog razlikovanja, posebnog
biće.

Međutim, puno je zanimljivija usporedba s uglavnom krvno srodnim Englezima, koji i danas (1914.), usred prevladavajuće zbrke, većini se čine kao dobar primjer slobodnih ljudi - i koji sebe također smatraju takvima. Dobra analiza pripada dokazu da Englezi stoje daleko iza Nijemaca i da u stvarnosti imaju samo varljiv privid političke
sloboda. Kao i svi pomorci - poput stanovnika njemačkih obalnih područja - istinski formiranih Englezi u velikoj mjeri posjeduju karakteristiku samopouzdanja; to je "stajanje na vlastitim nogama" i samodostatnost. U konačnici, to seže do običaja svakodnevne borbe protiv destruktivnog

Machine Translated by Google

elementi. Tako se njeguju hrabrost, budnost i ustrajnost. Samo budala može poreći da je ovaj narod imao, ima i da će nastaviti imati sjajne ljude - jer će ih dane okolnosti stalno razvijati.

Škotski pjesnik iz 14. stoljeća[ti] stoljeću pjevalo je: „Sloboda je da hvaljen budi više od sveg zlata na zemlji.” Dakle vidi se da bi najplemenitiji koncept slobode mogao nastali su iz takvih prirodnih tendencija. Ali povijest je stvari usmjerila drugačije. Dok je Njemačka prošla kroz najtežu školu iskušenja s kojom se ikada suočio narod i imala više nego dovoljno prilika naučiti kako "ograničiti hir", Engleska, okružena
zaštitna mora, doživjela upravo suprotno: čim postalo je iznutra mirno, cijeli svijet je stajao otvoren za pljačku i suzbijanje. Vodeće načelo bilo je od tada nadalje: Englezi kao slobodan narod, svi ostali narodi bogomdan plijen - bilo to danas, bilo to sutra. Od tog trenutka nadalje, engleska politika je u biti bila pljačka. Ali vidjeli smo da - prema njemačkom svjetonazoru - sloboda također preduvjetuje
poštovanje slobode drugih: već od ovoga
pokazuje se da takav razbojnički narod može

ne biti stvarno slobodan.

Njegova hvaljena parlamentarna vlada oduvijek je služila vladavini manjine: parlamentu nikada nije bilo dopušteno upravljati vanjskim poslovima, niti ima

Machine Translated by Google

odlučujući glas u pogledu objava rata ili mirovnih ugovora; vrlo mala klika manje-više mračnih gospode danas vlada despotski, ljudi koji su usko ovisni o novčanim moćima i potpuno trulom, kriminalnom tisku.

Koliko god stvari bile nepotpune u njemačkoj državi (od 1914.), uzdiže se kao planine visoko iznad Engleza u s obzirom na ljudsko poštovanje, ljudsko dostojanstvo i ljudsku slobodu. Od početka je Englez pod slobodom shvaćao nedostatak dužnosti prema državi, ništa više. Već u vrhuncu velike engleske revolucije to glavno djelo „vrhovna vladavina
narodne skupštine" (Lilburne, 1643.) izjavile su da prisilna vojna služba nikada ne bi trebala biti uvedena, jer bi to suspendiralo slobodu. Svaki moral
Stoga nedostaje veza između pojedinca i cjeline. Na toj osnovi ni pojedinac ni narod ne postižu istinsku slobodu. Zato Englezi rado dopuštaju da njihove bitke vode stranci - u Europi obično Nijemci, u Aziji

Indijanci; Englez je bio ravnodušan prema svemu kao sve dok je mogao vratiti svoja neizmjerna blaga
iza zida valova oko svog otoka u sigurnosti. Povijest širenja engleskog carstva vjerojatno je najnemoralnija poznata u svjetskoj povijesti. Najodvratnija stvar je obveza licemjerja, koja je

Machine Translated by Google

uzdignuto na razinu zakona života. Jer kao što valovi štite njegove zlatne poluge, tako je i volja za pljačkom ove države zabarikadirala se iza oceana laži, sve dok čak ni Većina poštenih ljudi više ne zna što je istina.

Ono što doživljavamo u ovom ratu (1914.) sa zaprepaštenjem i šokom - kampanja laži protiv Njemačka - samo je posljednji otrovani plod stoljeća praksa. Za sve što smo čuli i čujemo o Irskoj, Indiji, Africi, Kini i Egiptu - sve je laž. Kada cijela državna egzistencija počiva na lažima, gdje treba li sloboda - bilo da je riječ o pojedincu, bilo da je riječ o narodu - odakle potječu? Pojedinačni Englez je još uvijek na visokoj razini stupanj istinoljubiv, plemenit, ljubazan - ali ipak obvezan na laž. Stoga je sluga lišen svega istinska sloboda duha, koja uvijek mora ostati s naređenom linijom u svim javnim vjerskim pitanjima i država.

Kako je velika njemačka sloboda u usporedbi! Kao što je već često napominjano, može se sažeti kao sloboda, kao istinitost. Sloboda je istinitost. Tko god uistinu, to znači potpuno u skladu s njegovom biti, jest potpuno u skladu sa svojom prirodom, on je slobodan.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Finska lojalnost

od Yrjoea von Groenhagena

Nije slučajno da se nordijskom čovjeku pripisuje odanost kao njegova posebna karakteristika. Baš kao jednostavna, ozbiljna priroda, takvi su i njegovi ljudi: jednostavni, jasni, djelima orijentiran, kroz tešku sudbinu pomalo tvrd i namjeran, ali ipak istovremeno pun humora, i prije svega: odan. Čvrsta i nepogrešivo sudbonosna je odanost velikom čovjeku i domovini.

Osobno iskustvo trebalo bi pokazati koliko duboko tradicija i duh otaca ukorijenjeni su u Finski seljaci.

Naš klan je posjedovao imanje u plodnom, prekrasnom kraju u južna Finska. Godine 1888. moj djed, kao posljednji od nas, pokopan je uz srednjovjekovnu crkvu selo. Koliko se toga dogodilo od tada do danas. Teške borbe za domovinu, zima rat zimi 1939./1940. - a zatim i obnova i procvat nove zemlje koja postaje neovisna. Tako se dogodilo da se jedva više sjećam vremena i svijeta svog djeda.

1942., tijekom vojne službe, moj puk je bio smješten nedaleko od mog predačkog imanja

Machine Translated by Google

predaka. Tako sam jednog slobodnog poslijepodneva iznenada napravio
odluka da odu tamo. Dva druga su htjela
pratite me. Možda su još uvijek bili živi seljaci
Tko je poznavao mog djeda? Posebno sam razmišljao o
stari Saari, o kojem mi je otac pisao. Njegov
klan je služio mnogim generacijama na našim imanjima. U
Na ulazu u selo ugledao sam starca kako sjedi na
most, pušeći lulu i zamišljeno gledajući u daljinu
udaljenost. Već je imao 80 godina, ako ne i više,
ali bio je čvrst poput drveta koje je tako pustilo korijenje
duboko u zemlju da ga nijedna oluja ne bi mogla srušiti. Otišao sam u
ga i upitao je li seljak po imenu Saari još uvijek
živ, i ako da, gdje bi ga netko mogao sresti. Njegovo duboko
spuštene oči ispod bijelih obrva mrmljale su pogledom
prema meni. Lice mu je postalo tvrdo pred tim strancima i s
nepovjerenjem je pogledao kroz sve nas troje.
„Što onda želiš od njega?“

„Samo ga želimo posjetiti i razgovarati s njim.“

„O čemu?“ zarežao je oštar glas.

„Pa, ako baš morate znati! Moje ime je
Groenhagen i ja želimo znati ima li još seljaka
ovdje tko je poznavao mog djeda.”

Kao da mu je tamna zavjesa pala s lica, nasmiješio se, da
zračio od radosti.
„Dragi Bože“, riječi su mu brzo sišle s usta. „Ja, ja

Machine Translated by Google

Ja sam Saari - a ti - ti si iz Groenhagena! To ja
ipak bi trebao doživjeti takvo što! Mislili smo da ti
svi su umrli, jer nitko od vas nije došao ovamo. Kako
"Sretna će biti moja žena! Hajde, dođi!" Odveo nas je kući,
gotovo skakao od radosti. Njegova žena također je briznula u plač
radosti: što me dulje gledala, to je bila obilnija
tekle su.

Morali smo sjesti i razgovarati sa starcem dok
supruga je postavila mjesta u „gospodskoj sobi“. Mojem
Iznenađenje, vidio sam samo tri mjesta postavljena za stolom - za moj
drugovi i ja.

„A ti? Zar nećeš i ti jesti?“

„O, ne. Samo ćemo gledati i uživati dok
sve dok ti je ukusno.”

Nismo čekali da nas ponovno pitaju, već smo jeli s
dobar tek. Starci su sjedili jedni do drugih,
ljuljao se naprijed-natrag i sretno nas promatrao.

Vijest o našem dolasku proširila se poput požara
selo, zahvaljujući starici. Nije trebalo dugo
prije nego što je došlo dobrih desetak starih seljaka, koji su predali
poznavao mog djeda. Tvrde ruke starih seljaka
pružena prema meni s dobrodošlicom i čistim suzama radosnicama
slijevale su se niz lica iskrenih, dobrodušnih staraca
ljudi. Svaki je sa sobom donio neku uspomenu
sjećanje na moje pretke - također pažljivo sačuvano

Machine Translated by Google

fotografije i slike iz novina i

časopisima u kojima su s ponosom vidjeli jednog od „svojih“ Groenhagens.

Starci su sjedili oko mene. Unatoč mojim molbama, ja nije ih mogao nagovoriti da zauzmu mjesto u isto vrijeme stol. Prema starom običaju ponudili su mi hranu i piće, najbolje koje su imali. Obrok je bio kao gozba. Sve mi je bilo dostupno, jer ista krv teklo je u meni kao u čovjeku kojeg su voljeli i poštovani u mladosti.

„A sada, mladiću, poći ćemo na tvoj grob djed.”

Preda mnom nije bio grob zaboravljenog čovjeka. Granitni kamen bio je gladak kao nov i sjajan cvijeće je raslo oko njega. Nisam mogao sakriti koliko sam bio dirnut bio je.

„Ali, Saari, tko se brinuo za grob?“

Starac me pogledao i vidjelo se da je to učinio ne razumijem pitanje. „Koga briga za to? Mi, moji supruga i ja, naravno. Moja supruga pere i polira kamen svakog proljeća, a svake nedjelje donosimo novi cvijeće."

Moj djed je umro 1888. godine. Otkad je Početkom stoljeća nitko iz obitelji nije imao

Machine Translated by Google

mogao se brinuti za grob. Prošlo je trideset godina, ja
sramio se.

Trebam li mu zahvaliti? Saari ne bi razumjela.
to. Njegovo djelo činilo mu se toliko očitim da je bilo
besmisleno je o tome raspravljati. Jednostavno sam u tišini pružio ruku
starcu, njemu i njegovoj ženi, i obećao da ću
povratak.

Nekoliko godina kasnije, vjerni sluga otišao je kući u taj
velika vojska. Pored groba moga djeda stoji
jednostavan kamen s natpisom:

Veikko Saari

Machine Translated by Google

Stanje Europe u sljedećem stoljeću ponovno će se uzgajati muške vrline: jer će se živjeti u stalna opasnost. 'Opća vojna dužnost' već je danas neobičan protuotrov protiv ženstvenosti demokratske ideje: koje proizlaze iz borbe nacije.

- Friedrich Nietzsche

Machine Translated by Google

Finska 1918./1919.

Visoko na krajnjem sjeveroistoku tada manjeg
Europa, mali narod Finaca, koji je do tada bio
pod ruskim jarmom, pobunili su se 1917. nakon što je
pojava boljševizma u Rusiji.

Time je jasno afirmirala Europu i postala njezina najvažnija
sjeveroistočni bastion protiv Azije.

Godine 1918. već osvojena sloboda bila je, posebno na
jugozapadna obala Finske, ugrožena moćnim
Boljševičke invazije.

Tijekom tog razdoblja njemački narod, pativši od
međunarodna židovska blokada gladi, borila se vrlo
teške bitke na zapadu, istoku i jugu Europe kao
kao i na Bliskom istoku i u Africi.

Njemačka nije mogla hrabro gledati finski narod
potvrđujući Europu, ponovno bivajući predana obnovljenom
ropstvo.

Njemačka nije mogla dopustiti boljševicima, već
odbijen od jugoistočnog Baltičkog mora, da bi sada dobio
zadržati sjeverni dio Baltičkog mora.

Nadalje, napredovanje Sovjeta na sjever
Finska bi uspostavila vezu s Engleskom preko sjeverne
Švedska i sjeverna Norveška - za buduća vremena i

Machine Translated by Google

druge političke okolnosti - u sferu

moguće.

Što to znači, temeljito je naučeno od strane

Pripadnici Waffen-SS-a stacionirani na krajnjem sjeveru.

Prkos svim trikovima suvremenog Nijemca

uredi marksističke stranke i vlade, Vrhovni

Njemačko vojno zapovjedništvo odlučilo je pomoći Finskoj.

General Ludendorff sažeo je razloge za to - za

Budućnost Europe tako odlučujuća - odluka sa sljedećim

riječi: „Sve svoje odluke donio sam glavom;

Odluku da pomognem Finskoj donio sam glavom

i mojim srcem!"

Machine Translated by Google

Vitezovi Njemačke kuće

Teutonski vitezovi nisu samo osvojili zemlju duž donji tok rijeke Visle, uključujući Istočnu Prusku; dodali su i baltičke provincije na sjeveroistoku, Pomeranija i nova pokrajina na zapadu do njihovih posjedi.

Ovi vitezovi su isprva vojno osigurali svoj teritorij. Ali ljudi koji su znali baratati mačem bili su također sposobni administratori i prije svega stručnjaci u poljoprivrede. Znali su da plug mora slijediti mač ako bi se njihov državni teritorij želio osvojiti i sačuvati za Njemačku zemlju.

Da Istočna Pruska može ostati njemačka kroz stoljeća čak i pod najtežim uvjetima, da je to prije svega tijekom diktatorskog Versajskog ugovora nije se odrekao ničega od svoje etničke pripadnosti, može se zahvaliti kolonizatorske aktivnosti onih seljaka koji su osnovali su svoja poljoprivredna imanja pod zaštitom Teutonski vitezovi.

170 godina nakon prvog otvaranja njemačkog istočnog provincije, zemlja reda već je smjestila 750 000 ljudi. To je bilo, u usporedbi s prijevozom

Machine Translated by Google

i ekonomske preduvjete tog vremena,
neviđeno postignuće.

Tijekom osnivanja i razvoja novog
sela, red je koristio poduzetne ljude koji su vodili
seljaci, zajedno sa svojim obiteljima, iz Reicha
teritorija.

Za svoj trud, ovi su ljudi dobili velike zemljišne dotacije
kao i položaj seoskog načelnika, koji je bio
naslijedili su njihovi potomci.

Često su dobivali i takozvane korisne privilegije,
kao što su dozvola za prodaju opojnih sredstava ili seoski mlin.

Seljaci su dobili farme dvaju flamanskih "hufena",
što znači 30 do 35 hektara. Selo obično
sastojao se od deset naselja. Svako od njih posjedovalo je
vlasnik; bili su nasljedni prema njemačkom pravu.

U početku su farme bile oslobođene poreza. Njihovi vlasnici
nisu bili dužni plaćati novac ili prirodne proizvode
red. Seljaci su bili obvezni služiti vojnu službu
u miliciji i morao je doprinijeti izgradnji
i održavanje utvrda. Odgovornost za
pravovremeno izvršenje isporuke nakon isteka roka
slobodnih godina, za obavljanje javnih službi,
i za profesionalne pripreme i brigu o
polja, odmarao se kod seoskog načelnika.

Machine Translated by Google

Koliko god jednostavni bili propisi o upravnim odnosima u osnovi, toliko su neviđene bile prepreke s kojima se njemački seljak gore - bez korisnih sredstava sadašnjosti, daleko od

domovinu i sam - morao je prevladati. Ne samo da je morao krčiti šume, isušivati močvare i uklanjati kiselost livada, već i više od toga postati gospodar nesigurnosti tuđe zemlje, nepovjerenja i

neprijateljstvo njegovih stanovnika.

Ako ipak ekonomska i narodna konsolidacija

ovog područja napredovalo je tako brzo, i ako je na vrhuncu osnovano pet sela i naselili su ih seljaci u deset
dana, onda je to svjedočanstvo poduzetničkog duha
seljacima svih njemačkih plemena, kao i organizacijskim i vojnim postignućima Reda Teutonskih vitezova.

Machine Translated by Google

Bitka za Annaberg

21. svibnja 1921.

Gornja Šleska

Ugrožena s dvije strane od Pilesa i Čeha, Šleska proširila se daleko na istok nakon Drugog svjetskog rata.

To je čisto njemačka zemlja; njena polja daju obilne plodove proizvode, njegovi rudnici cinka i ugljena pripadaju Europi najveći.

Šleska u njemačkim rukama otežala bi Poljsku napadi na Istočnu i Zapadnu Prusku, kao i napadi protiv Saksonije od strane tadašnjih Čeha pod kontrolom Saveznika.

Ovaj njemački klin je već svojim položajem bio odlučujuću važnost za obranu linije koja ide od Stettina do Berlina, Leipziga i Münchena.

Naravno, Poljaci i Česi su toga bili svjesni strateški značaj Šleske.

I tako, u vrijeme najveće iscrpljenosti Njemačke nakon svjetskog rata - i pod zaštitom Savezničke trupe stacionirane tamo - dijelovi Šleske bili su razoreni od strane Čeha i Poljaka čak i prije narodnog-plebiscit. Čak je i pruska pokrajina Posen - po načelu zbog svog položaja i velikog proširenja utvrde Njemački klin u slavenskoj poplavi - ukraden je iz Reich i dan Poljskoj bez plebiscita.

Machine Translated by Google

Neprijatelji su bili razočarani rezultatom
plebiscit u pograničnim područjima istočne Gornje Šleske.
Unatoč najgorem teroru prije plebiscita, daleko
Najveći dio stanovništva odlučio se za Njemačku.

Mladi i stari vojnici, koji su se vratili iz
svjetskog rata, tek su počeli uspostavljati novi život
temelj kao seljaci, u tvornicama ili u
sveučilišta.

Pravo usred ovog mirnog posla došao je
vijest da je poljski vođa Korfanty - po treći put, ali ovaj put uz podršku
svoje vlade i
poljska vojska - poduzela je napad protiv - još uvijek
Njemačko-Šleska. Njegova je namjera bila osvojiti cijelu
Šleska za Poljsku, koja tada - bez ikakve vojske
zaštita - činila se bespomoćnom protiv Poljaka
žudnja za pljačkom.

To bi bio trenutak za tzv.
Vlada Njemačkog Reicha poziva na oružje. Ali crveni
i reakcionarni vladari u Berlinu kucnuli su petama u
pred namrštenim pogledom francuskog veleposlanika. Bez
djelovanje, isprva su pustili da stvari idu svojim tokom.

„Gornja Šleska, da, cijela Šleska je u opasnosti!“, odjeknulo je.
kao krik kroz njemačke zemlje, unatoč šutnji
crveno-reakcionarni tisak.

Mnogi od nas još nisu vidjeli ovu veličanstvenu zemlju.

Machine Translated by Google

Ekonomski i strateški značaj ovog njemačkog
ruka koja je pružala prema istoku, međutim, već je bila
instinktivno nam je jasno. Velika bogatstva zemlje i
S druge strane, njegova ekonomska uloga bila je manje odlučujuća
za nas mlade vojnike.

To je bilo pitanje časti.

Tako su se slijevali volonteri iz svih dijelova Njemačke,
posebno iz Bavarske, Hamburga i same Šleske.

U međuvremenu, međutim, pritisak Saveznika na
vlada u Berlinu se toliko povećala da je
pokušao spriječiti formiranje dobrovoljačkih jedinica.

Samo uz najveće teškoće i korištenje svakog
Trik su bile jedinice i pojedinci koji su mogli doći do
sporno područje.

Njihova oprema je bila izuzetno oskudna. Iznad svega,
Teško pješačko naoružanje i topništvo bili su gotovo potpuno
nedostaju. Stari, iskusni vojnici iz Drugog svjetskog rata
imali su mlade, slabo obučene volontere pokraj sebe,

Ali svi su bili opsjednuti jednom voljom - daleko više
nego samo obrana, uništiti neprijatelja koji
već je tako duboko prodro u njemačku zemlju.

Protiv strogih uputa preplašenih
Vlada Berlinskog sustava, dobrovoljački bataljuni
marširali su na svoje rampe tijekom noći
Od 20. do 21. svibnja.

Machine Translated by Google

Annaberg je osvojen u teškim borbama. Iz njega je ljudi su vidjeli daleko u zemlju, na jugu prema Coselu rijeke Odre i na istoku prema opsežnom gornjem Śleska industrijska područja.

Dominantna visina bila je u njemačkim rukama, stara znamenitost cijele Śleske!

Učinak na Poljake bio je porazan. Razdoblje Poljski napadi na teritorij Reicha su završili.

Po cijeloj Njemačkoj - koja je prethodnih godina bila doživljavao je degradaciju za degradacijom - međutim, prva slatka zraka sunčeve svjetlosti probila se kroz tamu pokrov od oblaka.

Machine Translated by Google

Germanska životna volja

Svaki rat je krvoproliće najbolje krvi. Mnogi pobjeda oružjem bila je istovremeno i razoran poraz životne snage i krvi jednog naroda.

U tom smislu, nažalost nužna smrt Najbolji ljudi, koliko god to žalosno bilo, nisu najgori. dio.

Mnogo je gore odsustvo djece koja nisu odgojena tijekom rata od strane preživjelih i nakon rata od strane mrtav.

Najveći dar za udovicu palih je uvijek dijete čovjeka kojeg je voljela.

Nikada ne želimo zaboraviti pobjedu mača i krv koju su prolili naši vojnici ne bi imala svrha, ako pobjeda djeteta i kolonizacija nova zemlja nije uslijedila.

Po naredbi Reichsführera SS-a

od 28. listopada 1939. za cijeli SS i policiju

Machine Translated by Google

Yamato

od Kazuichija Miure

Yamato je naziv japanske pokrajine. Jer
Iznimni japanski vojnici su potekli odavde
područje, ime Yamato postalo je simbol
hrabrost i ispunjenje dužnosti. Ništa se ne može jednostavno
preuzeto od stranog naroda u vlastiti narod. Ali mi
može naučiti iz japanskog primjera kako hrabrost i
hrabrost ukorijenjena u religioznom osjećaju.

Dogodilo se to 1932. godine po zapadnom vremenu da je
Japanski major, ranjen tijekom borbi za
Šangaj, izgubio je svijest i tako doživio nesreću
pasti u ruke neprijatelja. Nakon toga je bio
oslobođene od strane napredujućih japanskih trupa i zauzete
natrag. Jednog dana tisak je izvijestio da je bojnik počinio
samoubojstvo upravo na mjestu gdje je bio
zarobljen.

Što nam ovaj događaj govori? Jednostavno zato što je imao
bio je ranjen i bez svijesti, časnik je bio
zarobljen; je li to bila sramota za ratnika? Zašto je okončao svoj
život umjesto da se nastavi boriti za svoju domovinu,
i služeći mu svojim znanjem, iskustvom i hrabrošću

Machine Translated by Google

i duh? Samo iz duha Yamatoa, tog duha japanskog čovjeka, može se objasniti njegovo ponašanje.

U sagama zapadnog Japana, tradicija snažnog viteškog duha je posebno živa; temelj
Informacije o duhovnom obrazovanju viteza-sage mogu se pronaći u knjizi „Hagakure“, djelu o viteškom kodeksu, gdje piše: „Ako morate birati između dva puta - života ili smrti - odaberite ovaj drugi.“ Major,

koji je ovo učenje nosio duboko u sebi, otišao je
put smrti. Ali zašto bi čovjek tražio smrt?

U viteškom kodeksu današnjih japanskih ratnika,
„Senjinkum“ ili učenja ratnog logora, to je
napisano: „Živeći, nikada ne biste trebali nositi sramotu zatvorenik; nakon smrti ne bi trebao ostaviti za sobom loš glas krivnje i nesreće.” Od davnina se u Japanu smatra velikom sramotom živjeti u zatočeništvu;
prvo treba umrijeti.

U modernom ratu - osim u starim vremenima - određeni
Okolnosti u kojima netko bude zarobljen mogu biti neizbježne. Svakako se može smatrati da je netko
ne mora nužno umrijeti nakon što je netko obavio svoje dužnost s vrlo naprednim modernim oružjem - da, obavljeno najbolje što može - i da puno bolje služi svojoj zemlji ostajući živ i ispunjavajući svoj poziv - bilo to u
ratu ili u miru. Takvo gledište ima određeno opravdanje;

Machine Translated by Google

ali japanski vojnik misli drugačije: Ako nastavi živjeti
u sramoti zatočeništva, to znači da se nije borio da
smrt, da je još uvijek imao mogućnost boriti se, i ispunjen je najdubljim
žaljenjem što to nije učinio
boriti se do smrti za Tennoa, domovinu i narod.

„Bilo na moru, gdje morska voda krsti moje tijelo,“
bilo na kopnu, gdje mahovina prekriva moje kosti u planinama,
Samo s velikim vladarom želim se boriti
bez ikakve misli o sebi.”

Baš kao ova drevna pjesma, koju opet pjevamo i
opet, dovodi do izražaja, potpuno je nezamislivo
da se vojnik vraća u život. Lord Nelson je rekao na svom
smrt: „Hvala Bogu, ispunio sam svoju dužnost“; Japanac se, međutim,
ne bori samo zbog dužnosti, već
kako bi žrtvovao svoj život. Erwin Baelz, jedan od najboljih
vlasti o Japanu, izvještava o jednom od vlastitih iskustava
iz razdoblja Rusko-japanskog rata: Japanac
poznanik ga je posjetio sa sinom, koji je sljedeći
ujutro se trebao javiti na frontu. Nakon
mladić je otišao, dr. Baelz je razgovarao sa svojim
poznanik o ratu; starac mu je rekao da
izgubio je najstarijeg sina četiri godine ranije tijekom
Boksačka pobuna i sada je poslao svog drugog u rat. On
nastavio je rekavši da će njegov časni obiteljski grb sada

Machine Translated by Google

više nije imao nikoga tko bi ga nosio, jer nije imao više sinova. Baelz mu je utješno rekao: „Nisu svi koji idu na frontu osuđeni na smrt; vjerujem da će se tvoj sin vratiti s velikom vojničkom čašću.“ Stari otac odmahnuo je glavom i odgovorio: „Ne, moj sin ide u bitka kako bi se pronašla smrt heroja, a ne kako bi se vrati se živ.” Erwin Baelz je primijetio: Bile su to mirne riječi, prikladne filozofu.

Ovaj stav je pravi razlog zašto Japan ima prethodno nije izgubio nijedan rat, a u sadašnjem ratu u Velikoj Britaniji Istočna Azija je također postigla takve divne uspjehe. nije ništa drugo nego odlučno djelo - u najmanjem zamislive podmornice - napadnite i potopite najmoćnije ratni brodovi američke flote. Samouništenje japanskih letača ima za cilj da se vide kao dio bombaškog tereta i zarone u neprijatelja, u kako bi ispunili svoj poziv. 12. prosinca ti prošle godine, Carski stožer izvijestio je da se devet od deset mornaričkih zrakoplova uspješno samouništilo.

Taj herojski duh štiti Japansko Carstvo; Ovaj herojski duh omogućio je japanskoj vojsci već u godine 1274. i 1281. - sa samo 50 000 ljudi protiv daleko nadmoćnije Mongole, koji su brojali oko 150 000 ljudi - da ih žestoko poraze i odbiju njihove strašan napad. U kinesko-japanskom ratu 1894./1895.

Machine Translated by Google

i rusko-japanski rat 1904./1905., blistave japanske pobjede ostvarene su tim duhom. I oni vojnici koji se danas bore u beskrajnom prostoru Pacifika na kopnu, moru i zraku, svi su spremni

braniti svoju domovinu do kraja i ući u

redovi bogova.

Oni koji takav duh nazivaju fatalizmom i smatraju ga besmislenim zanemarivanjem dragocjenog ljudskog života daleko su od razumijevanje japanskog vojničkog duha. Hrabrost Oružana djela japanskih vojnika manifestacija su tog snažnog duha, koji radi za nastavak i čast Reicha, za pravdu i za istinski mir.

Također bi bila neoprostiva greška vidjeti

najmanji trag primitivne brutalnosti u ovom duhu. Ljubav Japanaca prema cvijeću je dobro poznata. Međutim, njegova estetika mu ne dopušta da traži cvijet

sam, već cijeni organsko sjedinjenje lišća i

grane; stoga nikada ne reže cvijet, već

ostavlja to na grančici. Japanska civilizacija nije samo dala svojim ljudima veliku spremnost na žrtvu, već i

osjetljivo suosjećanje. To suosjećanje se pokazuje u

ponašanje japanskog vojnika prema neprijatelju,

posebno onaj zarobljeni. Evo uvjerljivog primjera iz srednjeg vijeka: Godine 1184., tijekom

ogorčenog građanskog rata, sjajni ratnik Kumagai je pobijedio

Machine Translated by Google

vitez iz neprijateljskog tabora, Atsumori, i, prema ratnom običaju tog razdoblja, uzeo mu glavu. Atsumori je jedva imao 20 godina, a Kumagai - duboko uznemiren njegovom ranom smrću - odložio je mač, ostavio viteza
kasta i postao svećenik, kako bi svoj život proveo moleći se za dobrobit duše
pali.

Tijekom prethodnog svjetskog rata japanski dobrovoljci služeći u kanadskoj vojsci završio je na dužnosti
zapadnom frontu; među njima je bio i dobrovoljac po imenu Isomura, koji je tijekom napada naišao na ranjenog Nijemca. Ranjenik je gestama dao Isomuri do znanja
znao je da je imao strašnu žeđ i bez oklijevanja
Isomura mu je dao piti iz svoje čuture, u kojoj je još uvijek bilo malo dragocjene vode.
U međuvremenu se pojavio britanski vojnik koji je napao
ranjeni Nijemac svojim bajunetom. Isomura je bacio
sebe između njih i viknuo: „Zar ne vidite da je čovjek teško ranjen?“ - „Pa što“, odgovorio je
Britanac, „ranjen ili ne, svaki neprijatelj koji je ubijen je naš dobitak.” - “Gdje je tvoja kršćanska ljubav?” - “Ostavio sam je na kući kad sam otišao u rat”, odgovorio je Britanac.

Isto tako, tijekom Drugog svjetskog rata japanski dobrovoljac Morooka čuo je izuzetno mladog protivnika
- kojeg je napao bajunetom - viči

Machine Translated by Google

„Majko!“ Kad je čuo tu riječ, znao je da može
nije po drugi put zario bajunet u ovog neprijatelja, i tako je
na taj način učinio čovjek, iako ranjen,
spasiti se i kasnije vratiti u domovinu.

Japanci doista smatraju da je zarobljavanje ispod njihovog dostojanstva, ali ipak imaju duboko suosjećanje za zarobljenike koje sami uzimaju. Tijekom rusko-japanskog rata, mnogi Rusi
Japan je uzeo zarobljenike i nitko od njih neće
bez zahvalnosti prisjetite se velikodušnog tretmana koji im je pružen u Japanu. Takvo ponašanje prema ranjenom neprijatelju oduvijek se smatralo vrlinom
u Japanu. Iz njihove povijesti jasno je da su Korejci
Sudionici mongolske invazije koji su pali u japanske ruke nisu zaslužili poseban tretman, ali su ipak naišli na humani prijem. Car
Kora je čak smatrao prikladnim izraziti svoju zahvalnost za to tretman u pismu japanskoj vladi. Ovdje se mora imati na umu da je mongolska invazija bila smrtna prijetnja Japanu i njegovom narodu. U rusko-japanskom
Rat Prve divizije i Druge japanske armije
imao je zadatak brinuti se za prve ruske zarobljenike. Naređena je inspekcija s ciljem upoznavanja japanskih vojnika s uniformama, oznakama i
oznake protivnika. Mnogi vojnici

Machine Translated by Google

Međutim, jedna tvrtka nije sudjelovala u
inspekcija. Sljedeće razmatranje dato je kao
razlog: Bilo je sramota biti zarobljen kao vojnik,
i bilo je nepodnošljivo morati pokazati svoje lice
neprijatelja kao zarobljenika; samuraj razumije
osjećaje samuraja i pošteđuje ga ovog poniženja.
To je bio razlog zašto vojnici nisu sudjelovali u
pregled ruskih zarobljenika. Neprijatelj
časnici koji su dali naredbu da se ubiju svi Japanci, čak
zatvorenici možda nisu razumjeli ovakvo ponašanje
japanski vojnici.

Na jednom od ratišta sadašnjeg rata u Velikoj Istočnoj Aziji,
Filipini, početkom siječnja nekoliko
Japanske civile masakrirale su američke trupe; u
U povijesti Japana takvi se zločini ne pojavljuju.

Japanci se danas bore za domovinu i za sve
Ljudi iz šire istočne Azije bore se s teškim, žrtvujućim
teška borba u kojoj postavljaju najteže zahtjeve
na sebe; ipak imaju duboko suosjećanje
za bližnje ljude i zbog ove situacije, u
tijek borbi, mnogi značajni i dirljivi događaji
će se pojaviti, što će ući u povijest
rata i tamo svjedoče o duhu Japana,
Yamato Tamashii.

Machine Translated by Google

A ako imamo odanost,
i ništa drugo na svijetu,
to je dovoljno, i nitko
stoji pred nama.

Nitko nas ne može osuđivati,
nijedan neprijatelj ne može pratiti tempo,
smrt ne može žeti
sa svojim tvrdim rezom.

U tebi i meni i svima,
raste rano i kasno,
i u sredini, gdje padamo,
tamo se sije.

A ako imamo odanost,
i ništa drugo na svijetu,
to je dovoljno, i nitko
stoji pred nama.

- Hans Baumann

Machine Translated by Google

Nego vragu u paklu...

od Gerharta Schinkea

Jesenski dan se skliznuo u maglovito prostranstvo more. Posljednje svjetlo palo je s drveća, a tama je već započela svoj marš preko zemlje. Večer je došla vlažna i hladna. Na širom otvorenom prozoru kraljevske dvorane stajao je Ratbod. Vatra je gorjela u kaminu i bacila je svjetlo na visoku figuru. Ozbiljne su bile crte njegova uglatog lica, čiji se pogled gubio u maglovitoj sivoj bezradosnoj večeri.

Kralj je u mislima ponavljao sreću i patnja posljednjih dana. Teret je bio težak na njemu ramena. Usamljeni čovjek je sudio o sebi i svojim zemljama te je morao nositi teret nesreća sama kroz noći.

Bitka kod Wyk-de-Duerstedea bila je izgubljena. Dolazak generacije će o tome pričati kao o svim bitkama, hoće zabilježite događaj kao i svaki događaj u ratovima među ljudima. Ali Nikad neće znati koje su misli gorjele u umu o čovjeku koji je vidio kako cvijet njegova naroda umire prije nego što je vrijeme! Nikada neće znati kako mu je slomljeno srce dok je zamahivao svojim blještavim mačem prema glavama plavuše ratnici koji su se borili u neprijateljskim redovima.

Machine Translated by Google

Frizijski kralj je okrenuo glavu i zurio u potrazi
dugo vremena u vatru. Ruku je podigao na čelo.
Iz mora plamena izronile su figure koje su stajale
pred njegovim očima. To je doista bila slika Aldgisla.
Mrtvi kralj stajao je pred njim kao da je živ. Razgovor
s njim je počelo:

„Htio si prekinuti neprijateljstvo prijateljstvom kada
Dopustio si svećeniku Willibrordu da uđe u zemlju. Ti
nadao se da će održati obećanje.
glasnik strane vjere samo je poticao nemire i
sijao je mržnju. Uništio je Frizijsku zemlju. Onda sam uzeo
na mač i pozvan u rat protiv neprijatelja koji je
prijetila je slobodi zemlje. Slobodna bi trebala biti Frizijska zemlja
budi slobodan poput bistrih valova mora, slobodan poput
grmljavina kad urla nad šumama. Ali prevelika je bila
broj neprijatelja. Neprijatelj je pobijedio,
čuj, mrtvi, pobijedio je!

Očaj je govorio iz njegovih riječi.

"Pleme krvari! Snaga slabi protiv
deset puta jači, jer gospodar u Rimu posvećuje zauvijek
nove vojske za osvajanje moći, neprijatelja
prodire u našu zemlju kako bi uništio slobodu
Sjeverno!"

Dugo je u sobi vladala tišina.

Machine Translated by Google

Slika mrtvog kralja jasnije se pojavila ispred
bolnog oka.

"Moram sačuvati slobodu za zemlju, spasiti živote
narod od strane sile. Da, treba sijati i graditi,
posijati sjeme u plodno tlo i zaštititi polja
od poplava mora. Frizijska zemlja treba ostati,
nasipi ne smiju potonuti!

„Da, kralju, Frizija treba živjeti! Tvoj je cilj bio
isto kao i moje. Pokušao si pomiriti neprijatelja kada
Vidio si da je došao u većem broju. Prkosno
ponudio mu svoj mač. Nismo li obojica sinovi mora, klice iste
zemlje? Tko je domovini pokazao njezinu
izvorna priroda? Willibrord ti pjeva pjesmu.
svećenici me proklinju jer sam im pružio otpor kada
Došli su prevariti moj narod. Zato su uznemirili
Franačka vojska u zemlju i sada zakopava žetvu
krv koja je tekla kroz naše mačeve.

„Čuj Aldgisl, želim slijediti tvoj primjer... ako mogu."
Biskup iz Sensa trebao bi ući u Frizijsku zemlju. Ja osobno
želim prihvatiti krštenje! Jer Frizija mora živjeti!

Kralj je izvukao mač iz korica, koraknuo
u svjetlost plamena i držao oštricu u
svjetlo. Mač je još uvijek bio oštar, ali ne bi trebao biti
ponovio je da se mala skupina prkosnih ratnika suprotstavlja
nadmoćnu neprijateljsku silu s oružjem. Zbog života, on

Machine Translated by Google

bio je odlučan ponuditi mir. I gađenje kojim je prezirao raspetog boga splasnulo je u ovom času očaj.

***

To je trebala postati pobjeda križa kada je kralj Frizijaca, koji je prkosio učenjima crkva tako dugo, primila je krštenje iz ruke biskup. Svećenikove ruke - lukave i proračunate - sve su vrlo dobro pripremile. Tu je bilo mjesto koje je biskup odabrao za krštenje (bez molitve kuća je stajala u Frizijskoj zemlji, u kojoj se mogao obaviti sveti čin izvedeni su); vedro jutro palo je na zemlju. Muškarci i žene okupili su se kako bi doživjeli spektakl koji je nudila crkva. Drveni križ, podignut od strane crkvenih slugu, stajao je visoko. Willibrord, Utrechtski biskup došao je sa svojim saveznikom Wulframom od Sensa i pratnjom preko imanja. Tiho, trijumfalno, rimski glasnik hodao je do uzvišenog mjesta. gdje se trebalo održati kraljevo krštenje. Ispred od svih bi se očiju izlila voda krštenja preko kraljeve glave, a narod bi svjedočio kako je čak i najprkosniji kralj prihvatio vjeru križa.

Machine Translated by Google

Rzanje konja i topot kopita
najavio je njegov dolazak. Pored njega jahao je Grimoald, njegov
kćerin muž. Ratnici s kopljima i riječima su slijedili. Kad je kralj skočio s
konja
i krenuo prema biskupima, koji su već zauzeli svoja mjesta uz bokove
uzdignutog križa, u njegovim očima zasjao je sav ponos sjevera.

Neslomljeni ratnik htio je pokloniti glavu. Nepopustljiv je bio
njegov pogled prema muškarcima i ženama, koji su stajali u tišini
u krugu dok se približavao križu.

Wulfram, biskup Sensa, sada je počeo govoriti
glasno da se čuju daleko:

"In nomine patris et filii et spiritus sancti! Vidite, to je a
veliko vrijeme koje se približava preko Božjih predstavnika na zemlji.
Kraljevi i moćni gospodari počinju čuti poruku spasenja!

S entuzijazmom pretvarača, pozvao je
riječi:

„Muškarci i žene Frizije, kao vaš kralj danas
prihvaća spasitelja i postaje kršćanin kroz
krštenje, pa se i vi trebate baciti pred noge
svemogućeg Boga, koji je poslao svog sina na zemlju da
očistiti i tvoju krivnju i spasiti te od krivnje i
prokletstvo!"

Machine Translated by Google

Nitko od onih koji su stajali ondje nije razumio značenje riječi. Svećenici su stajali u svojim košuljama od dlake iza biskupa koji je govorio, ponizno gledajući prema tlo. Naoružani franački vojnici stajali su na straži s desne strane i lijevo. Križ se uzdizao visoko poput strašnog prijetnja.

Ratbodov pogled lutao je prema biskupu, zaustavio se na šarenoj haljini, zatim se podigao i susreo se s mutnim pogledom delegat Rima, vratio se natrag i potvrdio iznova mu je objasnila koliko se kralj razlikuje od svećenika. Iza visokog čela pojavila se misao: Nepremostiva barijera dijeli kraljeve Germanije od rimskih svećenika.

Biskup je u govor krštenja umiješao latinske rečenice. Riječi ceremonije letjele su poput zbunjenih noćnih ptica preko imanja i nigdje nisu pronašle srca slušatelja. Tako je njihov učinak bio izgubljen poput dim tamjana. Vrhunac ceremonije činio se prošlim. Ratbodov pogled sigurno je i čvrsto odmjerio skupinu svojih ljudi, kojima je nedostajalo poštovanja baš kao i njemu sebe.

Svećenik je prikazivao svetost krštenih i naslikao je paklene muke prokletih koji nisu htjeli čuti riječ Velikog svećenika u Rimu. Sada Wulfram od Sensa okrenuo se samom Ratbodu:

Machine Translated by Google

„Uzmi dakle, kralju, vodu krštenja, da bi ti, oslobođen svih grijeha, jednog dana mogao ući u nebo s mnoštvo vjernika, da sjede s desne strane sveznajućeg Bog od vječnosti do vječnosti, dok svi oni idu u pakao, koji umiru nekršteni."

Tada je Ratbodov glas prekinuo govorećeg biskupa.

Upitao je jezikom svojih predaka: „Rekao si,

svećeniče, da ću otići u raj ako..."

dopustiti da se krstim? Sad mi recite, svećeniče, gdje su moji roditelji, koji su mrtvi i nikada nisu bili kršten?!

Teror se proširio redovima skupine svećenika, jer se sveti čin dogodio tako neočekivano prekinu ga. Biskup, potpuno u oduševljenju pretvorba, izbacio je riječi:

„Svi su oni s vragom u paklu, jer su

umrli su kao pogani!

Zatim je Ratbod šutnuo glinenu posudu sa svetom vodom tako da je palo na tlo i raspalo se u komadiće. I baci svoje slobodne riječi svećeniku u lice:

„Onda vam želim reći, svećeniče, radije bih otišao u moji roditelji i vrag u paklu nego s vama svećenicima nebo!

Machine Translated by Google

Godina objave

1944.

Machine Translated by Google

Europska fronta

Što jače ovaj rat pogađa europske narode, to
veće su energije koje budi u tim ljudima i
kreće se. Zastarjele vladine ideje nestaju pod utjecajem ovog rata
kao da nikada nisu ni postojale. Umjetni izbor država Versajskog
ugovora je
zgnječen, i pod patnjom i suzama rađa se novo doba.
Mi sami smo samo val u poplavi koja pokreće narode Europe. Ideje
rase i socijalizma potresaju narode Europe i guraju ih prema novim
oblicima državnog života. Pod

utjecaj boljševičkog nagona za ekspanzijom i podlost neprijateljskih
bombarderskih napada, ljudi iz
Europa se nezaustavljivo zbližava i
Pojavljuje se osjećaj zajedništva koji nikada nije postojao
prije u prošlim vremenima jedinog prividnog prosperiteta u
Europa. Bilo bi pogrešno uspoređivati stanje Europe s onim u
kojem se našla kada su Francuzi
Revolucija i Napoleon potresli su države i narode.
Tada su valovi revolucionarne poplave pogodili
zastarjela Europa bez ideje pod vodstvom reakcionarnog kancelara
Metternicha i uništila neodrživ i prazan sustav europske državne
zbrke

Machine Translated by Google

pod austrijskim vodstvom. Današnja Europa ne nalazi se u stanju pukog očuvanja i obrane prošlosti. Po tome što je postala svjesna svoje
germanskoj tradiciji, ona ruši zastarjele državne granice i ponovno okuplja ljude. Stari svijet predstavlja neprijatelj na zapadu i istoku. Kapitalizam i marksizam samo su bolesni vrhovi zastarjele koncepcije svrhe života i vrijednosti čovjeka.
Novu Europu nosi energija
revolucionarnu ideju socijalizma i rase. Tako se istovremeno nalazi u stanju obrane i napada: napada, jer se suprotstavlja bolesnom i zastarjelom svijetu s bolji. Socijalizam nije samo domaći
program Reicha, koji teži ljudskom poretku na temelju postignuća, ali također sadrži - gledano izvan države - program Novog poretka
europski narodi na temelju slobodnog razvoja
njihovih narodnih vrijednosti i na temelju njihove povijesne
postignuće.

Moć ideje Reicha

U redovima Waffen-SS-a danas se bore Nizozemci, Flamanci, Valonci, Skandinavci, Estonci i
Latvijci, a uskoro i drugi ljudi, odjenut će svoje probuđene mlade u istoj uniformi i tako formiraju europsku

Machine Translated by Google

Prednji dio pod simbolom SS-a, koji je nastao iz
potreba ovog časa i čini temelj
nadolazeći red u Europi. Tko god je možda sumnjao u snage ideje,
ispravljen je kada je
danas susreće Nizozemce ili Estonce u Waffen-SS-u, koji su fanatičniji i
odlučniji zagovornici
ideja Reicha nego mnogi Nijemci unutar Reicha. Time
susrećemo se s prepoznavanjem da je služba ovih ljudi u
istok je čelična kupelj ideje Reicha. Ljudi koji
borili su se tamo s njemačkim SS-om Reicha protiv boljševika, odbacili
su sve iza sebe, sve predrasude koje još uvijek sputavaju njihove
suvremenike koji
nisu podijelili jedinstveno, teško iskustvo s fronta. U
Borba protiv našeg najtežeg protivnika, ideje Reicha u svoj svojoj
blistavoj ljepoti, ponovno se rađa. Pojavljuje se europski osjećaj
zajedništva koji više ne poznaje
oklijevanja političara zaglavljenih u staroj državi
teorije. Ovi europski dobrovoljni SS vođe i SS-ovci su avangarda
europskog fronta. Vole
svoju domovinu i zato što vole ovu domovinu
i duboko su mu odani, žele kao nagradu
rat novi svijet, organiziran od strane snažnog Reicha koji
samo je u stanju spasiti svoju domovinu i zaštititi živo tijelo svog naroda.
Svakako, ovi ljudi zovu
manjine u svojim narodima. Svjetska povijest, međutim, je

Machine Translated by Google

uvijek ih stvaraju nekolicina ljudi koji imaju hrabrosti usuditi se na novo. Oklijevajući slijede tek kasnije. Mora se prelistati obiteljska povijest jednog takvog dobrovoljca kako bi se osjetilo koliko snažno ideja Reicha utječe
ovaj mladić. Tu je, na primjer, jedan Flamanac. Bori se u redovima Waffen-SS-a. Njegov otac je visokopozicionirani belgijski kolonijalni upravitelj i sada je u engleskoj službi; njegov djed bio je član belgijskih
parlament, fanatični predstavnik francuske kulture protiv flamanskog protivljenja vlastite domovine. Unuk prihvaća Reich i Adolfa Hitlera. Kakav prekid epoha se najavljuje! Kakva je snažna privlačnost
opsjednut osobnošću Führera! Kako
Moćno govore krv i ideje Reicha, da mladići ovih ljudi izjavljuju da su spremni umrijeti za ovaj Reich, od kojeg su živjeli njihovi preci
razdvojeni desetljećima, da, stoljećima!

Europski zadatak SS-a

SS stoga sve više raste u svom
Europski zadatak: Okuplja probuđenu europsku mladež u borbi protiv boljševizma i židovskih plutokracija. Tko god misli da je SS stoga
gubi svoj izvorni karakter ili odstupa od strogih
principi Reicha nemaju razumijevanja za

Machine Translated by Google

revolucionarna ideja nacionalsocijalizma, koja se širi preko granica nacionalnih država. Nitko u Europi danas ne vjeruje, bez obzira na to kako će rat završiti, u povratak umjetnog državnog sustava Versaillesa, koji
svoje postojanje duguje isključivo engleskom uplitanju u europske poslove. Razumljivo je da je utjecajem ovog rata izbrisan privid povijesnog razvoja, koji je često trajao samo nekoliko desetljeća

a sada i zajednički korijeni europske obitelji
ljudi ponovno izlazi na vidjelo. Činjenica o germanskom lutanju i bivšem germanskom naselju između
Baltičkog mora i Crnog mora do Atlantskog oceana
i Sjeverna Afrika je formirala krvno jedinstvo Europe
i stvorili su ove ljude koji nastaju na istom temelju.
Amerika i Engleska nemaju pravi program za
politički Novi poredak europskog kontinenta. Oni
Europu već danas vide samo kao koloniju, koju oni
namjeravaju ekonomski iskorištavati. Boljševizam ima jednako malo za ponuditi Europi u idejama. Marksizam ne priznaje pravi narod, jednako malo kao što može prihvatiti koncept krvi
u svoj rječnik. Samo nacionalsocijalizam potvrđuje
korijene svakog istinskog naroda. Zna da samo onaj tko jest
vjeran domovini može biti vjeran Reichu. Revolucionarni socijalizam Adolfa Hitlera znači za Europu
ne samo regulacija odnosa europskih

Machine Translated by Google

ljudi jedni drugima na temelju sadašnje borbe.
Samo iz svjetonazora ovog pokreta proizlazi kreativna snaga bogate punoće mogućih veza naroda i nacija Europe s vodstvom
snažan Reich. Mora se jasno vidjeti da unutarnji i vanjski poredak Europe može proizaći samo iz dubina nacionalsocijalističkog pogleda na povijest. SS već danas tvori željezni prsten onih ljudi koji žude za
strastvena srca za Novi europski poredak pod vodstvo snažnog germanskog središta. Bez sudjelovanja ovih ljudi novo se ne može pojaviti. Kao da naš kontinent potresa visoka groznica; to je
porođajna bol novog doba, koje želi proizaći iz temelj krvne zajednice europske obitelji naroda i socijalističkog poretka njihova zajedničkog života.

Kojim god putem sudbina da nas odvede prema ovom cilju i kakvi god nas neuspjesi još uvijek čekaju, sam cilj ostaje nepromjenjiv. To je jedini cilj za koji se uopće isplati živjeti i boriti se. SS zna da
sve se mora iskoristiti tako da drugovi iz europski Istok raste zajedno s njim u
zajednica borbe baš kao i oni sa zapada.
Inteligentan tretman, velika mjera sposobnosti mora biti koristi se za postizanje ovog cilja. SS ostaje

Machine Translated by Google

beskompromisna u svojim načelima, u ostvarivanju svojih praktičnih zadataka kreativna i velikodušna. Mora biti dovoljno fleksibilna da se prema svakom narodu odnosi prema njegovoj prirodi i povijesti. Naš zadatak mora biti formiranje europskog mlade zajedno u čvrst i odlučan front. Zapadni neprijatelj nije spreman umrijeti za viši svijet, jer ga ne prepoznaje. Neprijatelj na istoku donio je ljudima samo ugnjetavanje i degradaciju.

Ako postoje neotuđive ljudske vrijednosti, onda su to branjeno frontom njemačke vojske. Na našoj strani stoji nova ideja. Na našoj strani mora se na kraju prevagnuti sudbina, ako ostanemo čvrsti i svjesni
cjelokupnu povijesnu odgovornost ove borbe.

Machine Translated by Google

Tko se može oženiti mlad?

od J. Mayerhofera

Kad su mladi SS-ovci u sobi počeli razgovarati
o djevojkama, obično nije bilo baš pristojno. Danas je bilo
drugačiji. Bio je to ozbiljan razgovor i takav je ostao.
To je bilo zato što je stariji cimer dobio
knjiga za Yule, koja je sadržavala razne ozbiljne životne
mudrosti, od kojih je neke prenio mlađim kolegama na razmišljanje. Bila
je to knjiga 80-godišnjeg Lowera
Saski pisac Gustav Frenssen pod naslovom “Vorland”. The
Autor je mislio na još neosvojenu zemlju ispred nasipa, „novu zemlju“, ali i
na rasnu i moralnu
budućnost našeg naroda.

Hans, stariji drug, uhvatio je mladiće - koji su često neozbiljno govorili
o ženama i ljubavi - u povoljno vrijeme. Bila je nedjelja poslije ručka,
vrijeme "zatišja pred buru" prije nego što su krenuli u grad. Hans

prvo im ovo pročitaj:

Mladi T. se htio oženiti i rekao je prijatelju: 'Ja'
imam rođaka s 3000 maraka. Zatim je otišao i
oženio se njome. Mladi B. i njegov prijatelj vidjeli su dvije djevojke
hodajući ispred njih na putu do plesa. Oni
odlučio je da će njegov prijatelj uzeti onu kratku za ples
i vino, a on bi uzeo onog visokog, kojeg je kasnije

Machine Translated by Google

oženjen. Mladi S. želio je ženu. Jednog dana ugledao je
otvorio prozor i na kraju se oženio djevojkom koja je imala
ostavio ga je otvorenim. Mladi R. je isprva žudio za
susjed s lijeve strane, ali kad je pobjegla od njega,
Uzeo je onu s desne strane. Ono što se spaja
na ovaj način katolici nazivaju sakramentom
crkva - na dobrom njemačkom to znači Božja tajna
volja. Protestanti kažu: 'Što je Bog sastavio...' Ja
mislim da su to samo slučajnosti - i polovica njih
nesretni - koji se događaju mladim ljudima koji
nisu pravilno podučavani od strane roditelja, učitelja ili države,
i koji sami, iako odrasli, nisu
otvorili su oči."

„Svi idete u selo svake nedjelje", okrenuo se Hans
i rekao im: „a da narednik nije bio tamo, svaki dan biste trčali k
ženama, kojima se i bavite
čak ni posebno poštovanje, uz nekoliko iznimaka. Samo
sjetite se okolnosti kako ste se upoznali i ako od strane
Čime se baviš, možeš izvući od seljana
presuda: 'SS-ovci znaju što žele s djevojkama.'
Oni ne samo da žele..., već su i selektivni
i imaju okus i osjećaj za čistoću, što je pola
karaktera.' - Ova ili ona kvaliteta, inače, 'Ne
Hvala'."

Hans ih je smanjio na veličinu. Ali je također
istovremeno ih je iznutra sazrelo. Oni su tada

Machine Translated by Google

nudili su kritike na temelju onoga što su znali jedni o drugima. Oni koji su manje-više prošli test uživali su u tome da se "uhvaćenima" prepuštaju na šaljiv način. "Prekršitelji" su dopuštali da im se nedjeljna kosa razbaruši bez otpora ili da im se uši trljaju još crvenije nego što su već bile od srama. Hans je bio zadovoljan dobrim srcem mladića, na koje se moglo utjecati energičnim riječima.

„Sada poslušajte ovaj odlomak“, rekao je i pročitao još jedan odjeljak:

„Mladić, čak i onaj dublji i ozbiljniji
jedan, ima između 24 i 28 godina - kada odabere
njegov partner do kraja života - u svom biću još uvijek nije
zreo, još uvijek nesvjestan vlastite biti, a i dalje to čini
ne poznaju život i svijet. Svatko tko poznaje
Cijeli ljudski život zna da je čovjek od 37 godina potpuno drugačiji od muškarca od 27 godina.”

„Budući da je tako - prema Frenssenu - 27-godišnjak
donosi najvažnije odluke u svom životu - najvažniju odluku u
svom životu... znate li što je to?
- i obično ne prepoznaje ono što je zaista vrijedno
mlade žene, one koje stoje tamo u jednostavnim bojama,
lijepa, snažna, tiha i duboka, stvorena prirodom i
rase posebno da budu majke i potomci naše rase; nego su
mnogo više sklone, prema svojim
nezrela priroda, prema onima koji šareno svjetlucaju

Machine Translated by Google

s malim talentima i trikovima, koji im pristupaju s
male površne čari.

„Kad se ovi muškarci najvrjednije vrste ožene,
sazrijevaju tijekom godina, prepoznaju više
jasno iz godine u godinu, vrsta žena koje su
vrijedni, žude za njima i žele ih ili ih uskoro imaju
tajne ljubavne afere. A ove vrijedne djevojke s druge strane
s druge strane, budući da doživljavaju da nisu odabrani
od strane mladića, a sami ne mogu i ne čine
žele živjeti bez ljubavi i jesu, prema svom
vlastitu vrijednu prirodu, privučenu tim vrijednim,
zreli muškarci, slijede svoju želju za ljubavlju. I tako,
na ovaj način, s jedne strane, ovi vrijedni ljudi
žive u uništenim brakovima, što im jako šteti
produktivnost, a s druge strane ove vrijedne
žene ili žive bez ljubavi u stalnom nezadovoljstvu,
ili ostaju (većina njih) tijekom cijelog cvjetanja i
plodno razdoblje njihovog života voljena osoba bez djece. Ovo
stanje je puno problema s ljudskog gledišta,
a od narodnog onaj od velike štete."

„Pun problema s ljudskog gledišta i
"od narodnog onog velike štete", ponovio je Hans s
naglasak.

Nakon što je završio, neko je vrijeme bilo tiho.
Ali onda se netko oglasio: „Ali ne možemo toliko dugo čekati?
Koliko imaš godina, Hans? Kasne tridesete? To je skoro

Machine Translated by Google

srednjih godina! Reichsführer SS, međutim, želi da se vjenčamo mladi!

„Očekivao sam ovaj prigovor“, odgovorio je Hans. „Autor Frenssen nije mislio da se čovjek ne bi trebao vjenčati prije 37. godine, već želi da mladić uloži sve napore, što je ranije moguće, kako bi postao svjestan pravih ljudskih vrijednosti, što prirodno ide ruku pod ruku s radom na sebi. 'Čovječe, postani bitan!', rekao je...“

važan čovjek jednom rekao.

„Mislite li da je Reichsfuehrer htio da se udate mladi kako biste se mogli udati glupi? I da tek nakon toga otvorite oči? Mislite li da vam je Reichsfuehrer dao dozvolu za neozbiljnost? Varali biste se. To je pismo povjerenja! Reichsfuehrer misli da ste vi kao SS-ovci dovoljno dostojni i zreli da se borite za Njemačku, a ako je potrebno i da umrete. Ali ako se to od vas može zahtijevati, onda vam se može vjerovati i da ćete Njemačkoj dati novi život. Reichsfuehrer ne misli odobravati svaku primitivnu ljubavnu aferu. On misli, kada vam želi rani brak,

o Njemačkoj, o djeci, ali on također misli gore
sve o vrijednosti ove djece! Ako danas imamo
stotine dobitnika Hrastovog lišća, tisuće vitezova
Unakrsni primatelji i stotine tisuća drugih
odlikovani vojnici - pored sirovog materijala,
što i mi imamo - onda samo razmislite gdje je sve to

Machine Translated by Google

dolazi odakle! Danas si onakav kakvim su te roditelji stvorili, a to znači kakvi su tvoji roditelji bili. Budući dječaci a djevojke, muškarci i žene, bit će onakve kakve ih odgojiš, to znači kakvi si ti i kakve su tvoje djevojke također.

„A budući da vrijeme vojnika u ratu ne dopušta rasipati, pa ne smiješ ni ti bacati svoje vrijeme. - Možeš li ozbiljno razgovaraj sa svojom djevojkom o takvim stvarima, kao što ja sada razgovarati s tobom? Ako ne, ako su previše glupi ili mekani za to, onda ih rado pustim. - Ali ako postanu ozbiljni i tihi kad im to kažeš, a ako pogledaju u tvoje oči, onda nešto postoji. Ali nikad ne prestajte testirati njih, a time i sebe iznova i iznova."

Jedan od mladića je rekao: „Vrlo mi je teško pravilno riješiti ovu najvažniju životnu odluku pravi izbor supruge. I zato smatram da je Frenssensova ideja samo "Kasno se ženiti, stvarno dobro." Zatim su donesene propusnice u sobu.

„Pripremite se, dečki", uzviknuo je Hans, „I mi imamo isto." put za načine, kako bismo mogli završiti naš razgovor."

Izašli su iz kasarne na otvoreni zrak. Pao je svježi snijeg i zemlja je mirisala vrlo čisto. Zajedno su hodali nizbrdo na kojem su bili njihovi stanovi nalazili su se, ispred njega bogato integrirani krajolik čiji je besmrtni život ležao zaštićen pod kristalnim snijegom pokrivač.

Machine Translated by Google

„Nema sumnje da je upravo nordijski čovjek sazrijeva kasnije nego čovjek s istoka ili juga, pogotovo ako se pod zrelošću misli i na zrelost karaktera, duha i čvrstoće. Tijelo i duša su, prema našem vjerovanju, u biti jedno i stoga pripadaju jedno. Sam po sebi, kasniji brak je prirodan za vrijednog nordijskog čovjeka. Ali ne moram vam reći da se danas nalazimo u najtežoj borbi za naš rasni opstanak od početka povijesti našeg naroda. Naši roditelji i djedovi i bake općenito su imali premalo

djece, s druge strane, neprijateljski raspoloženi ljudi imali su četvero ili petero puta više! A sada, unutar pola stoljeća, drugi rat već uzima žrtve iz naše krvotoka. Dakle, moramo skratiti vremenski raspon između generacija. Mi

nemam izbora i nemam inače tako razumljivo

razmatranja bi to trebala spriječiti. Naprotiv, moramo težiti da mladić, već rano, zna
i ozbiljno shvatiti svoju dužnost. I mi je ispunjavamo kroz međusobnu pomoć u ovom zadatku. Oni sličnog karaktera među starima i mladima mora stajati jedni uz druge savjetima i djelovanjem. Prvo je, naravno, od najstrastveniji interes za vas same, naime prepoznavanje da je zadatak odabira supruge jedina stvar to je stvarno važno, kako bi sve ostalo išlo kako treba samo po sebi. Međutim, temelj odabira supruge je jednakost rođenja, što znači pripadnost istoj pasmini,

Machine Translated by Google

a unutar iste pasmine ili rase također i kompatibilnost u najvažnijim osobinama karaktera i duha."

„Mladi danas s 20 godina, ali i zbog vremena-" određenih razloga, toliko je nejasno i neodlučno u „pitanja ljubavi i braka", nastavio je Hans. „Ali kako to može biti drugačije sve dok su mediji toliko dugo preplavljeni tolikim neozbiljnim idejama o tim stvarima kako bi zadovoljili znatiželju i požudu nepromišljenih masa? Može li biti drugačije ako se naše djevojke slikaju i pretvaraju po uzoru na filmske zvijezde? Može li biti drugačije sve dok njemački mladić misli da njegova djevojka mora izgledati baš kao ova ili ona filmska zvijezda i obrnuto, ako Njemica odabire svoj 'tip' među filmskim zvijezdama? Može li mladost razumjeti što je nordijski osjećaj između mladića i djevojke, između muškarca i žene, ako cijeli dan samo brblja i zviždi glupe hit pjesme, pjevuši i pogrbljeno se sjeda, umjesto da pjeva njemačke ljubavne i narodne pjesme, pleše njemački i njeguje živahan, njemački društveni život? Tek kada ponovno budemo imali zajedničku, prirodnu narodnu kulturu i prirodni zajednički život - očišćen od stranog - u

klanovi, sela i gradovi, kada sve funkcionira
zajedno kako bismo promicali i bdjeli nad ispravnom ljubavlju prema
mladost naroda, kada se opet slave brakovi
postanu značajne narodne proslave, tada će čak i
Mladi s 20 godina vjerojatno prilično dobro znaju što rade

Machine Translated by Google

trebaju voljeti i što trebaju izbjegavati, a znat će i što je odgovornost prema precima, jednakost rođenja i odgoj. I pronaći će iste ideje među svojim rođacima i poznanicima, baš kao što je to bilo s našim precima prije tisućljeća. Čitajte u sagama, tamo imate 'slike boljih vremena' o kojima pjeva naša pjesma odanosti! Pozvani ste da ponovno probudite te potonule slike u novi život time što stvarate djecu takve vrijednosti, s kojom se samo može pojaviti...

takve nordijske kulture može se postići. I učiniti

Ne zaboravite, za to su vam potrebne majke koje mogu uspjeti odgojiti djecu u duhu takve kulture i očuvati živi folklor koji joj pripada."

Hans je završio svoju nedjeljnu propovijed. Zaustavio se, a grupa je stala s njim. Pogledali su u daljinu i otkrili snijeg u blizini. Njihove tople ruke su ga uhvatile i ubrzo su se grudve snijega

leteći.

Nakon žestoke borbe grudanjem oprostili su se i otišli svojim putem. Jedan od mladića ostao je s Hansom i vjerojatno su se obojica dodirnuli

na mnogo više pitanja.

Machine Translated by Google

Tvoj život pripada tvom narodu!

od H. Kl.

U dnevniku i stvarima SS-ovca koji je ubio sebe, često ponavlja sljedeću rečenicu: „Moj život "više nema vrijednost!" Što je time mislio i što je učinio Ima li pravo tako govoriti?

SS-ovac je imao 21 godinu. Njegova ljubav - koja je vezao ga je s dvije različite djevojke, jednu za drugom, nije bio neozbiljan. Tražio je vrijednu zajednicu, ravnopravnu ženu, koja bi mu dala zdravlje djece u trajnom braku. Odrekao se prve djevojke kada su liječnički pregledi jasno pokazali da je djevojka bi ostala neplodna. Ali onda, kada nova draga ljubav vezala ga je za drugu djevojku, saznao je u bolnici da je i sam svojom krivnjom postao sterilan. Od tada rečenica o besciljnosti njegove život se često ponavljao u njegovim spisima i da je imao izgubio je sve što je živio, volio i za što se borio: ovjekovječenje u njegovoj djeci.

Što ovaj SS čovjek želi postići svojim samoubojstvo? Je li se htio iskupiti za ono što si je sam nanio neplodnost ili je želio pobjeći od života bez djece, koji mu se činio siromašnim i praznim?

Machine Translated by Google

Rado ćemo prepustiti ispitivanje ovih pitanja psihijatrima. Za nas SS-ovce, u ovom slučaju, kao i u svim slučajevima samoubojstva, samo je jedno pitanje nužno i važno: Je li čin pomogao ili naštetio narodu?

Nitko ne može poreći da je djelo spomenutog SS-ovca prouzročilo ozbiljnu štetu narodu. Jer njime ništa nije iskupljeno niti nadoknađeno. Upravo suprotno: SS-ovac nije samo lišio svoj narod potomstva, ali ga je svojom smrću također lišio sebe i vlastite radne snage i borbene snage. Stoga je povećao svoju krivnju.

Mogu postojati slučajevi u kojima velika krivnja može biti samo iskupljeno smrću. Zatim postoji slučaj kada Nastavak života krivca može značiti nepodnošljiv teret za zajednicu. U svim ostalim slučajevima postoji samo jedno iskupljenje i pomirenje, naime ukupni životni napor za zajednicu.

U svojoj naredbi od 19. ožujka 1939., Reichsführer SS-a jasno je zauzeo stav prema samoubojstvu. Piše:

"Najviše 15% samoubojstava počinjeno je iz određenih razloga" to se može prihvatiti, pa na primjer kraj života nakon zločina koji šteti zajednici i ocrnjuje čast. Međutim, 85% samoubojstava počinjeno je iz razloge koji se nikada ne mogu prihvatiti, poput straha od kazna, strah od testa, nakon ukora od superiorniji, nakon svađe s roditeljima, nakon

Machine Translated by Google

raskid zaruka, iz ljubomore, nakon
nesretna ljubavna veza itd...

"Samoubojstva ove vrste nemaju nikakve veze s herojstvom"
ili herojski duh. Mi, SS-ovci, ih smatramo
bijeg, kao dezerterstvo od borbe i od samog života.

„SS nikada nije imao razumijevanja za ljude koji su
izbjegavati borbu. Stoga određujem da u svim slučajevima
gdje je istragu pokrenuo nadređeni
jasno utvrđuje da je razlog samoubojstva
ne može se prihvatiti da se ne daje obavijest o smrti
čovjeka i da SS ne sudjeluje u
pokop."

Tvoj život ne pripada tebi, već tvom narodu.

Machine Translated by Google

Ono za što se borimo je zaštita
opstanak i širenje naše rase i našeg naroda, prehrana
njezine djece i održavanje čistoće
krv, sloboda i neovisnost
domovina, kako bi naš narod sazrio prema
ispunjenje cilja koji mu je dao i tvorac
svemir.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Mora se prevladati "mrtva točka"

Poruka sljedećeg pisma od tvrtke
Vođa se mora shvatiti doslovno. Odnosi se na
ti i ja i svi mi vrlo osobno.

...Unatoč ovim teškim danima, gledamo prema
budućnost s povjerenjem. Ali jedna me proganjajuća misao
često muči, naime da je premalo Europljana potpuno jasno
o cijelom, u krajnjem smislu
apsolutno bezuvjetna priroda ovog rata. Svakako je
šireći se sve više i više. Ali sva ozbiljnost rata obuhvaća samo
premalo njih.

Boljševist želi doći na zapad, i s
on jaše smrt - za sve nas, bez iznimke. Borimo se za
postojanje ili nepostojanje - svi mi, mi u Reichu i
u svim europskim zemljama. Ono što nam prijeti s istoka
jest potpuno uništenje; boljševizam je apsolutni
povijesna negacija svega što jesmo,
bez obzira kako se to zove. A Rus je jak,
posebno u jednoj stvari koja je prije uvijek odlučivala o
sukobima: u duhu. On je tako fantastično zdrav;
Čak mu ni boljševički otrov ne može nauditi. Umjesto toga, ima
učinak bakterije, koja postavlja prethodno

Machine Translated by Google

uspavane snage u pokretu, koje zatim slijepo, ali neodoljivo slijede unutarnji zakon.

Boljševizam je zaista veliki događaj u prethodno siromašnim zemljama Ruska povijest, nešto što se povijesno kretalo - i još se kreće - široka masa ovog divovskog naroda. Rusi nesmetano ulaze u ovaj rat. Nosimo bogato nasljeđe sa sobom, koje nas opterećuje.

Kao što je Führer jednom rekao: Posljednji bataljun pobjeđuje; drugim riječima, tko god ispali posljednji metak pobjeđuje, bez obzira na ishod meča ili gdje je ispaljen posljednji hitac. Tko god drži oružje spremno za paljbu i uperi u protivnika pet minuta nakon dvanaest, je pobijedio, čak i ako stoji sam protiv tisuću.

Iza mene su bili vrlo gorki tjedni, tjedni puni strašnih iskustava. Ali mi vojnici ovdje na istoku doživljavamo ogromna samosvijest i trijeznost u vezi s sebe. Postajemo čišći, bolji, tvrđi i zdraviji ovdje. Vojnici koji su već više od dvije godine izdržali u Rusiji najbolji su ljudi našeg naroda, daleko najbolji. Tako je: više ne treba trenirati regruti u njemačkim kasarnama s tuševima, krevetima, ormarićima itd., ali u ruskim ili poljskim prljavim gnijezdima. Više se ne bi trebalo okupljati podjele u zapadnim Europi, ali i u Sovjetskoj Rusiji i u Poljskoj.

Machine Translated by Google

Nedavno sam pokupio dva vojnika koji su se odvojili od svojih jedinica. Deset dana ranije bili su u Haagu. Potpuno je jasno da se od takvih ljudi u početku ne može puno očekivati, bez obzira na sve.

koliko su opremljeni. Ali šteta je zbog
što je sve izgubljeno u prvim bitkama. O ovom se pogledu govori
o sve više i više. Čak i jedinice koje su bile u

domovinu na dulje razdoblje radi odmora ili prekvalifikacije
više nisu tako dobri kao što bi bili da nikada nisu
bio tamo. Prvo se mora prevladati „mrtva točka“: treba se odučiti
gledajući unatrag, treba naučiti da put do pravog i istinskog života
vodi samo obilaznim putem
poraz neprijatelja, da nema povratka.

Domovina je prelijepa za nas; čini nas bolesnima,
mlitav i slab. To nema nikakve veze s moralom kod kuće. Ali s
učinkom sigurnosti i pristojnosti u
cijeli naš život i naše biće; to nas čini takvima
muka mi je kad se osvrnemo na rusku bijedu, na
usamljenost i pustoš nemilosrdnog zahtjeva,
koji je - tako apsolutan - vjerojatno napravljen samo na
Atenjani u borbi protiv Sparte ili Cezara u njegovoj
bitka s Vercingetorixom.

Čovjek mora shvatiti da, čak i potpuno emocionalno, inače
podleže ogromnom pritisku
što na čovjeka pada duhovno. Ako to shvati,

Machine Translated by Google

tada pritisak odmah nestaje. Na njegovo mjesto dolazi ledeno hladna, aktivna volja da se sukobim s neprijateljem i da ga pobijedim pod svaku cijenu. Tijekom svojih zadataka imam upoznati se s vrlo raznolikim podjelama, onima koje su u Rusiji bez prekida od 1940., one koje su formirane u Njemačkoj tijekom rata, i one sastavljene u Francuskoj. Posljednji imaju najteže vrijeme navikavanja na bezuvjetna priroda ruske zemlje kako bi se postići jasan uvid u gigantske mogućnosti ovih prostora koji tamo čekaju europsku kreativnost.

U glavi im zuji: „Tada u Francuskoj!“, umjesto toga reći: „Evo me, evo me ostajem - i ako nije lijepo ovdje, onda će postati lijepo, zato jesam, tko jesam!” Premalo ih je, nažalost, reći ovo drugo. Kad bismo mogli čvrsto zagristi u rusku zemlju... Sovjeti bi nikad nas ne tjeraju. Ali nažalost, premalo ih grize čvrsto ovdje dolje; sanjaju o kraju rata natrag dom, ali ne o kraju rata kao slobodan čovjek u istok. I to je velika šteta. Do toga mora doći. U u tom trenutku Rus može krenuti raditi što god želi sviđa mu se; neće prići ni koraka naprijed...

Machine Translated by Google

Ako vidimo kako stari svijet propada u ruševine, onda nemojmo
previše pitam je li mnogo vrijednog, mnogo toga što je
nezamjenjiv, također je uništen! To čovjeka rastužuje
i slabi snagu otpora. Umjesto toga, dopustite nam
zapitajte se osjećamo li još uvijek iskru onoga
snaga u nama koja nam omogućuje obnovu
Reich iz našeg mesa i krvi. Ako je to slučaj - i
Znam da najbolji među nama posjeduju ovu čvrstu vjeru -
tada ćemo imati i snage ponovno izgraditi veliko
radi tamo gdje nas više ne ometa nijedan stari zid - u
prostore istoka i preko ruševina zapada.
katedrale su pale; njihova sveta mjera živi dalje
neuništivo u našoj krvi. Dakle, slobodni smo za borbu
i kasnije će biti slobodni, prema vječnoj mjeri,
izgraditi nove citadele novog vremena.

***

Biti jednostavan i prirodan
je najviši i konačni cilj.
- Nietzsche

Machine Translated by Google

Čovjek je superiorniji od materijala ako mu se suprotstavi s
veliki ležaj i bez mase ili s velikom masom vanjskog
zamisliva je sila koju duhovnost ne može pobijediti
snaga. I iz toga svatko tko je sposoban za to, može
izvući zaključak da su kod muškaraca, pravih muškaraca, vrijednosti
živo koje ne mogu uništiti granate ili
planine eksploziva.

- Ernst Jünger

Machine Translated by Google

Vječno srce

Put natrag - to smo zvali putem od
majke i očevi, roditelji, koji su izgubili sina,
često njihov jedini; put koji bi ih trebao izvesti iz očaja i
usamljenosti natrag u život. Gospođa Marianne Harmitz iz
Saettina opisuje susret s
vojnik na prvoj crti koji izvještava o povratku takve majke:

Bilo je to u vlaku. Među putnicima sjedi mladi vojnik. Kosa
mu je posijedjela. Ima ožiljke na licu i bore koje nastaju
samo od velikog šoka.
Putovao je na dopustu, šest tjedana, kako je rekao, i
budući da ga je netko pitao kako je moguć tako dug dopust,
postupno je progovorio.

Teško ranjeni momak došao je iz Staljingrada -
gdje je sudjelovao u teškoj bitci gotovo do
sam kraj - avionom iz domovine i bolnicom u
Beč. Prijem koji je čak i nas okorjele muškarce dirnuo do
suza. Nevjerojatna ljubav, briga, cvijeće, suosjećanje. U
Sljedeći krevet je moj prijatelj i drug. Uz njega, tih i
junački, sjedi njegova majka, koja vidi svoje jedino dijete kako počinje
putem u tu široku, nepoznatu zemlju. Preko
od mene je drug H., koji je izgubio i ruku i oboje
stopala.

Machine Translated by Google

Sam je. Nikad se ne vide rođaci uz njegov krevet.
Uznemiren i s tihom suosjećanjem, njegov pogled počiva na
lice majke. Osjeća ga i nevidljivi pojas
razumijevanje obavija joj srce.

„Tko je ovaj mladić?“ iznenada me upita.

„Besprijekoran čovjek i drug“, odgovaram.

„Sam?“

„Nažalost, da, i siromašni.“

Ona šuti. Razmišljam o tome što su ta pitanja - u
ovog sata - vjerojatno zločesto. Znam da posjeduje veliku
farmu, da joj je muž mrtav i da tamo, pored
ona, sin, nasljednik, nosilac imena, uskoro će otići
na svom posljednjem putovanju. Njegov život sve više jenjava.
Drži ga za ruku, koja postaje sve teža i teža.
I čovjek osjeća da joj se krv iz srca povlači, da ona
osjeća kako njezin život blijedi zajedno sa životom njezina sina, koji je bio
sadržaj njezina života i njezino prvo i konačno ispunjenje.
Tiho još uvijek drži ruku kad je već hladna;
ležimo tiho i ne usuđujemo se disati.

Zatim ustaje i prilazi našem drugu, koji ga promatra
nju širom otvorenih očiju. Pružaju ruke. Osjeća
što bi topli pritisak trebao značiti: njegov unutarnji
simpatija.

„Sada imam jednu molbu za tebe, dragi prijatelju.“
Bio si prijatelj moga sina; smijem li te uzeti za svog

Machine Translated by Google

sine? Sve će pripadati tebi, sve...!" To je
poput jecaja.

Nespretno, pokušava joj poljubiti ruku. I mucajući
njegovu zahvalu. „To", tako završava vojnikov izvještaj, „je ono što ja
iskusan, i znam zašto se vraćam na frontu
kad mi završi dopust."

Vidio je vječno srce Njemačke: njemačko
majku. Vidio ju je kako prevladava smrt u svom najvećem
trenutak.

Machine Translated by Google

Slomljene ruke

Majstor Riemenschneider bio je sam u svojoj radionici.
Sumrak je nježno padao na figure koje su izgledale kao da
tiho ispuniti životom u posljednjoj dnevnoj svjetlosti. Tilman je zadržao svoj
nemirne ruke su još uvijek bile tu, a njegove su oči ponovno obuhvatile
na poslu u posljednje vrijeme. Ustao je i teškim korakom krenuo prema
kip Madone i - kao što je to bio slučaj toliko puta prije - on
ponovno mu se učinilo da se ne suočava s mrtvim
drvenarija, ali misteriozno kucajuće biće. Jednom je
ponovno je osjetio nježno padajuće draperije odjeće, primijetio kako
mu tijelom prolazi poznati neobičan drhtaj,
što ga je uvijek obuzelo kad bi počeo rezbariti
ljubeće i intimno lice iz mekog, mirisnog drveta
iz domaćih šuma. Na poslu je uvijek volio biti
sam i nije bio vezan ni vremenom ni satom.
Sve što je vidio i volio ili mrzio u svom životu, on
samo ga je uzeo u ruke kako bi ga pretvorio u nešto novo
biti izvan kamena ili drveta i oslobođen svakodnevice
živjeti. Njegovim ženama nije bilo lako živjeti uz njega.
Ženio se tri puta, ali smrt je bila
običan gost i neprestano je hvatao za glavu ono u što je vjerovao
potpuno posjedovati. Ponekad mu se činilo da je
kriv, kao da je pustio živote svojih žena, koje su bile tako

Machine Translated by Google

posebno za njega, previše teče kroz njegove ruke u njegove
posao. Uvijek su mu bili poput fontana, od
u kojem je mogao dobiti snagu i radost, a povremeno i
također malo mira. Ali nisu stvarno otišli, i ovo
bila je dobra i utješna sigurnost za gospodara.
Ljepota i aristokracija proizašle su iz materijala. Imao je
ispunio je nepisani zakon; rođen ni iz čega, imao je
učinio stvaranje i vjeru u život vidljivima u nijemim stvorenjima.
Prošlo je mnogo vremena od teškog vremena kao naučnik
na vrhuncu svog rada. Vidio je mnogo ljudi i
zemlje. Oh, svijet je bio širok i čežnja je bila
sve je više to upijao. Ali postupno mir
čak ga je i pregazio. Würzburg je okružio
nemir njegove krvi. Ovdje se sklonio.

Majstor je mirno razmislio o svemu tome i
tada je shvatio da je prošlo vrijeme seljaka-
Buđenje je bilo poput velike rijeke u koju je njegova čežnja ušla
mogao teći.

Njegove misli su još jednom prolazile kroz blago
dvorane crkvenih nadzornika, kroz
ambiciozni stupovi visokih katedrala - u svima njima
bili su njegovi kipovi, spomenici, oltari, kipovi apostola.
Stojeći u ovim moćnim kamenim šumama, on je oduvijek bio
sretan i divio se majstorima graditeljima
zemlja koja je prkosno nagomilala takve strukture u

Machine Translated by Google

nebo. Također je volio zvona koja su zvonila preko široke zemlje svojim teškim tonovima.

Ali nešto čudno je nehotice živjelo unutra njega i sada su probili. Zašto su svećenici objesili slušalicu Nizozemsko zlato i šareni ukrasi unutra? Zašto su pjevali u stranim molitvama Bogu? Zašto se činilo da je zveckanje novca u kutijama najvažnije za crkve? Tada je Riemenschneidera obuzela divlja nevolja.

Stisnuo je svoje blagoslovljene ruke u snažne šake. Kako često su ga klerici prisiljavali da stvara stvari koje su njegove ruke nerado činile. Ipak, išao sam kako sam htio, nisu me mogli prisiliti; i dok je razmišljao, Hladan sjaj mu se pojačao u očima. Koristio je Ljudi koji su ga iz dana u dan okruživali kao uzori za njegov rad. Seoske žene, djeca iz grada, muškarci iz radionica i s farmi - postavio je ih u oltarima, a Crkva im je dala strana imena.

Prelat kneza-biskupa Würzburga donio je gospodar novi red. Riemenschneider je mrzovoljan odgovor je naćulio uši. Zatim je eksplodirao nestrpljivo i neobuzdano iz njega: "U gradu se širi glasina proširilo se, ali ne želim vjerovati... Gospodine Riemenschneider! U svakom trenutku paklene sile su

Machine Translated by Google

imali su svoje mjesto u tebi. Kako bi inače mogao smjestiti utjelovljeni Antikrist unutar svetih oltara?"

Pritisnut i vrlo zapanjen, gospodar je upitao: "Gdje... gdje je Antikrist, časni gospodine?"

Uvukao je blijede ruke u široke rukave svojih sutana i rekla hladno, pomalo prezrivo:

"U kutovima vaših oltara čuče seljaci s vulgarna lica, a vi ste isklesali prilično ugledno lice za Judu u Heiligenblutaltar u Rothenburg, kako bi mogao biti St. John. I na svim križevi lopovi nedostaju, i", pogled mu se podigao gospodar i on se nagnuo naprijed: "i sve Majke Božje urezbariš i nosiš lice svoje mlade žene Elise."

Učitelj je uputio velečasnom lagan i hladan osmijeh, podigao vitke ruke u znak odbijanja i rekao: "Da, da, ja znate što želite reći: ...I još danas marka sramote, prvi goli ljudi, stoje vesela i nevina na portalu Marienkirche. Ja Znam što misliš o mom radu, kažeš da ja nisam se držao Svetog pisma. Sada sam došao do znam da je i uroniti se u to krajnje rizično duboko u Sveto pismo. Upravo sam skliznuo s lažnu odjeću kojom si omotao ljude i sada te ovo živcira, jer vidiš istina."

Machine Translated by Google

„Pazi, majstore savjetniče, drvorezbaru svete i jedine Crkve, ona ima Gospodnji sakrament, ona stoji netaknuta iznad svih ljudi. Ostani joj sluga!“
Ne postanite poslušnik đavola i njegovih slugu!

Majstor nije ništa odgovorio, već je dugo i prezrivo zurio u prelata. Dok su se teška hrastova vrata zalupila za odlazećim crkvenjakom, Riemenschneider je znao da je prva velika zraka
Most koji je prelazio desetljećima se srušio.

Tilman Riemenschneider je bio u zemlji već nekoliko dana. Posjetio je prijatelje i drugove za koje je znao da su povezani s tajnom
seljačka organizacija otpora. Tiha pobuna se proširila poput vatre. Potreba seljaka je rasla. Ali Tilman Riemenschneider je stao na njihovu stranu.

Na vrhu gradskih zidina Würzburga seljak-
Poglavari su satima stajali čekajući
seljačke vojske koje su trebale stići u grad. Do pobune su se skrivale. Kad su zazvonila zvona za uzbunu
Iznenada su izašli i tiho su postrojili svoje
ljudi. Njihove su stvari sada dobro stajale. Nadbiskup je pobjegao, mora da je shvatio da je njegova igra gotova. Ubrzo Seljaci su trebali doći. Vjetar im je udarao u lica poput hladne šake. Noć se vukla hladna i duga. Bermetter

Machine Translated by Google

prešao je na Riemenschneidera: "Treba prokleto dugo vrijeme, marš vojske prema Würzburgu."

Tama, hladnoća i čekanje, neprestano su rasli zajedno opresivniji, neodoljiviji.

Kroz crnu tamu začuo se krik. Topot kopita. Jureći jahač. Bio je to Mergentheimov glasnik. Izvan njegovog zadihano su izvlačili riječi, isprva samo dvije, koje ludo se vrtio u krug:

"Sve je gotovo... Sve je gotovo!... Ništa nije ostalo seljačkih vojski." Mucavo izvješće o pad posljednje seljačke vojske izgorjeo je u njihov strah.

Ništa se nije micalo. Užas je rastao oko muškaraca. kao da su okruženi neprobojnim zidom plamenovi. Mislili su da se guše. Bilo je nepodnošljivo. Tada je netko divlje zaurlao, kao da je samo Pretučena životinja je sposobna plakati.

Ali onda se oslobodilo bijesa. Seljački vođa poziv je oštro kriknuo kroz turbulenciju raspad:

"Riemenschneider! Riemenschneider!... Evo, brzo, a konju, moramo napustiti Wuerzburg! Kad biskup vraća se, pobjednici će umarširati u grad, a onda će naši životi će biti gotovi. Mi smo blato na njihovim cipelama! Mi... posljednji!"

Machine Translated by Google

I zadivljen njegovom ukočenošću: "Što ima,
"Riemenschneider? Hajde!" Vrlo slab, a opet tvrd kao staklo,
vratio se njegov odgovor:

"Učinio sam Würzburg velikim... Ostat ću. Neću se okrenuti."
rep, i... i... gdje... bih... ja... išao?"

Tišina!

Samo je noćna crna oluja bjesnila. Nije bilo zvijezda.
sjalo je, nikakvo svjetlo nade nije grijalo.

Seljački vođe su se predomislili. Shvatili su
da bi svaki bijeg bio nepotreban. Prije ili kasnije
kasnije bi bili otkriveni ili bi
morali su se skrivati u šumama, ali onda su možda
mogao umrijeti od gladi.

Posljednji seljački vođe uspjeli su se skrivati tri
dana, a zatim su ih otkrili i uhvatili
biskupovi krvoslednici.

Čučali su okovani u najdubljim tamnicama
tvrđavu Marienburg, njihove goruće oči usmjerene na
gusta tama. Nitko od njih nije znao za ostale.
Zrak u tamnici bio je smrdljiv i vlažan.

Tillman Riemenschneider se gotovo ugušio u
tamnica. Dan za danom prolazio je, korak po korak
korak, i mnoge su noći procurile. Sutra je bilo
nestalo je i prošlost se srušila.

Machine Translated by Google

Odjednom su se začuli koraci ispred njegove kamene tamnice - ili su to mogli biti i lanci. Dnevna svjetlost je zasljepila Riemenschneider. Grubo su ga gurnuli naprijed. blještavo crvenilo krvničkih dubleta gorjelo je u njegovom oči. Ušao je u sudnicu.

Iznad njegove poniznosti, sud je bio ustoličen. Crno, daleko i pripadajuće drugom svijetu. U to vrijeme vrijeme kada je znao: Evo mi dolazi žetva... crvena žetva.

Optužbu je pročitao gradski upravitelj. svećenstvo je predalo gospodara svjetovnom sudu; zadržala je čiste ruke, jer kako bi uopće mogla krvave ruke grle Svetinju nad svetinjama? Crkva je bila besprijekorna. Stajala je iznad svjetovnog država koja joj je morala služiti i sekularna država je morala izgovoriti rečenicu:

"Tillman Riemenschneider, kipar, drvorezbar, gradski savjetnik i bivši gradonačelnik grada Würzburga, je optužen za zlu izdaju svog suverena i feudalca gospodar, plemeniti knez-biskup Würzburga. Zbog neposluh i zato što je namjeravao otvoriti grad podrugljivi seljaci-heretici, on dobiva kaznu od smrt... Ali Crkva..."

Riemenschneider je jedva slušao. Gledao je kroz sve, a vani je čuo pjev ptice. Male ptice,

Machine Translated by Google

pomislio je, tvoja pjesma bi mi jučer dobro došla

i sve dane u tamnici, ali optužnica i

Sud se provodio, riječ po riječ, približavao mu se, dodirivao ga se, hvatao

mu srce poput željeznih prstiju i

razbio ga.

"Crkva je milosrdna u ime Gospodinovo,

Riemenschneider će biti lišen samo dijela svog

posjedi će biti oduzeti, i to putem

mučenje... ruke... bit će... slomljene!"

Može li sunce sjati... vjetar puhati? Je li drveće

imaju pravo šuštati, a ptice pravo pjevati

kada je nanošena ova neizdrživa bol? Ne smije

sve se zamrzne od bezimenog užasa?

I bilo je gotovo!

Ljudi su izvršili ljudsku kaznu. Kada je

mučitelji su započeli svoj strašni čin, gospodar je iskopao svoj

zube u usne. Nije ispustio ni glasa. Zatim je pao

u vrtlog blistavih crvenih krugova.

Tako da nikada više kao u srednjem vijeku neće naši

kreativni ljudi budu mučeni - za to se borimo.

Machine Translated by Google

Duša i tijelo

od strane LE-a

Kasnoklasični, kršćanski koncept smatra da postoji duboka razlika u biti između tijela i duše. Oboje različitog su podrijetla: tijelo je zemaljsko-materijalnog izvora, duša božansko-duhovnog podrijetla.

Oboje imaju različitu sudbinu: tijelo umire i raspada se, Duša je vječna i živi nakon smrti. Oboje stoje u najveća kontradikcija vrijednosti: tijelo je izvor nagona, niskih, antivrijednosti i zla; duša je nositelj uzvišenog i dobrog te stoga neograničene vrijednosti. Između oba procjepa i nepremostive klisure, stoje suprotstavljeni jedno drugome. Nesveto tijelo je lanac slobodni, bogobojazni i duhovni visoki let duše; to je njezin nečisti, zemaljski zatvor.

Naš životni osjećaj i prirodni osjećaj naše pasmine ne slažem se s ovim načelima umirućeg i propadajućeg svijeta:

Znamo da je oboje - duša i tijelo - povjereno nas izravno od strane stvoritelja. Oboje su podjednako manifestacija vječno stvarajućeg i divnog radna božanska priroda.

Znamo da smo oboje naslijedili od naših preci i da oboje žive u našoj djeci. Znamo da je odluka o nastavku života ili smrti oboje

Machine Translated by Google

predano nam je u ruke s vlastitom odgovornošću. Živimo s poštovanjem jer smo pozvani pomoći u očuvanju stvarateljskog djela i njegovom širenju kroz epohe.

Znamo da je plemenitost i čistoća našeg tijela istovremeno s našom dušom i obrnuto. Znamo da tko kvari svoje tijelo, kvari i svoju dušu, da tko kvari svoju dušu, također obilježava svoje tijelo. Znamo da svoju dušu možemo obrazovati i oblikovati samo zajedno s naše tijelo i obrnuto.

Znamo da smo u suštini jedno te isto s našim tijelom i našom dušom, i da je posvećenje jedno je ujedno i posvećenje drugoga.

Machine Translated by Google

Majka Zemlja - Domovina

U njemu leže sklonište nada i vjera, žrtva i odanost, djelo i rad bezbrojnih generacija. To je baština, posvećena i osvećena kroz život i smrt naših predaka, dani nam kao jaki i prekrasno nasljeđe. Koliko je ljudskih ruku izgradilo, hrabro i vjerno, na velikoj domovini naše srce - Europa. Koliko se njih žrtvovalo, brinulo se za, radio, gladovao, mislio i patio! Svaka ruka-
Duljina naše Zemlje neumorno je osvajana i prkosno branjena iznova i iznova. Tako je činio i germanski čovjek polako tijekom stoljeća oblikuje jasno obilježja sela, gradova, citadela, katedrala, dvoraca, mostova, ulica i bučnih radionica utkanih u krajolik.
To nam se pojavljuje pred očima kada kažemo: Majka Zemlja - Domovina. Iz ove zemlje smo odrasli, ona okružuje nas, domovina daje snagu života.
Germanski muškarci to često nisu prepoznavali i nisu bili svjesni svoje vrijednosti. Ali kada su bili okruženi strancima, postalo im je bolno jasno da
Domovina je dobra i nepromjenjiva poput majke, nikad prolazni, uvijek spremni da ih prime i nahrane snagom i vjerom.

Machine Translated by Google

Bio je to težak put, sve dok jedan čovjek nije ustao i rekao
s jasnim glasom da smo morali prerasti ljubav prema
tlo naše neposredne domovine; bio je to čovjek koji je
naučio nas je da shvatimo da upravo u divnom
raznolikost plemenskih obilježja i krajolika
Germanske zemlje su mjesto gdje leži bogatstvo našeg života, i
da samo u razumijevanju, uvažavanju, vrednovanju - i ljubavi -
svih od strane krvno i kulturno srodnih ljudi
Europo, pružamo li najveću uslugu svojima?
domovina. Velika, sveta domovina-kuća je to za nas Germane,
i svaki krajolik u njoj je kamen temeljac, nijedan ne smije
izostati, i samo svi zajedno pristaju
zajedno u vječnu ljepotu našeg velikog nordijskog-
određeni životni prostor.

Machine Translated by Google

Iste vrste

Željeznička pruga iza Trondheima je uništena, pa je
četa je morala marširati.

„Marširaju u Norveškoj“, mislili su strijelci dok su
psovali su i bacali ruksake na leđa, „je kao
vađenje vode iz mora: čini se da nikad ne prestaje.”

Ali zemlja je bila prekrasna, ljepša od bilo koje
drugu regiju koju su dotad vidjeli, i dobili su
puno se toga događalo po Europi tijekom ovog rata. Ulica je išla
uzbrdo, ne iznenada, već na tako lagan i
šarmantan način na koji se to jedva primjećivalo dok se marširalo.
Mala tamna jezera ležala su između planina, i
Polja i livade bile su tako zelene - kao u travi, kao
kod kuće za vrijeme Uskrsa, iako je Duhova bilo
prošlo odavno.

Četa je ponovno krenula u jutro i
Nakon kratkog popodnevnog odmora, marširali su daleko u
noć. Konačno je rt koji je marširao naprijed ugledao grad;
Cilj marša za taj dan zvao se Ogendal. Ali
U tom trenutku tvrtka je doživjela gorko razočaranje,
jer cijeli grad, koji je ležao tako lijepo u
dolina je bila toliko temeljito uništena da su se mogle vidjeti samo ruševine
biti viđen. Nijedna kuća više nije stajala, samo

Machine Translated by Google

tu i tamo zid, pojedinačni dimnjaci i zidovi.
Svugdje između ostataka dimilo se i
tinjajući. Kad se tvrtka zaustavila na
livada iza grada, jedan od strijelaca koji su bili
koji su kampirali ovdje u regiji rekli su da je jučer
ovdje su se vodile teške borbe. Norvežani su
hrabro pružio otpor; time je grad otišao
u plamenu.

Ali strijelci su bili umorni od dugog marša i
Kapetan je to kratko rekao. Pokazao je rukom gore prema
visovi, gdje su bila imanja: „Svaki vod
jedna farma!

Mladi plavokosi poručnik koji je predvodio prvi vod
brzo je pogledao okolinu: „Već imam svoj.“ rekao je i
okrenuo se prema svojim strijelcima: „Prvi vod do
"Farma je odmah iza tri stabla!" Strijelci su se okrenuli
njihove glave. Upravo najviša farma! Ali vidjeli su
da je ova farma bila ljepša i veća od
drugi. Poput dvorca stajao je na brdu. Tamnocrvena
grede su prekrasno pristajale prozorima s bijelim okvirima i
posvuda unaokolo prostirala se netaknuta oblast livada, polja i
šuma. Svakako je bilo dobro ostati gore.

Poručnik je okupio svoj vod. Strijelci
ponovno podigao ruksake i zatim se popeo stazom.
Kroz brezovu šumu išlo je prema gore. Kad je

Machine Translated by Google

svježe zelenilo drveća otvorilo se, seoska kuća
već je ležala pred njima. Livade su se prostirale
svuda oko zgrade. Polja su bila svježe zgnječena.
Sve je izgledalo tako čisto i uredno. Stvarno, farmer
koji je ovdje živio bio je kralj u svom carstvu. „Mi smo
"strijelci druge satnije", zviždao je poručnik
srećom, to je bila njegova omiljena marširajuća pjesma, „borimo se i
"Pobijedit ćemo, ali se nikada nećemo povući!" Zatim je pustio svoj vod da stane
i polako se popeo prema farmi.

Bila je to široka i veličanstvena kuća. Iznad masivne
Ulaz je imao tanak krov, koji su nosila dva
drveni stupovi. Stupovi su imali nježan rezbareni drvorez,
gotovo previše osjetljivo za teška vrata. U tom trenutku
Poručnik je htio staviti ruku na vrata
ručku, starac je izašao ispod krošnje.
Bio je velik, toliko velik da je bio malo viši
nego poručnik, koji je zapravo bio dobre građe
sebe.

Starac je ugledao vojnika i zgrabio ga objema rukama
šakama udario u dovratak, stajao tamo raširenih nogu i
bijesno je odmahnuo glavom. „Zdravo!“ rekao je poručnik.

Starac je nekoliko puta progutao knedlu i ubrzo
rekao je: „Ne“. To je vjerojatno bila jedina riječ koju je mogao izgovoriti
na njemačkom: „Ne, ne!“ I njegovo vitko, četvrtasto lice izgledalo je
neprijateljski, a u njegovim sivim očima stajao je plamteći bijes.

Machine Translated by Google

Poručnik se ponovno nasmiješio i ležerno rekao: „Morate smjestiti ovdje moj vod za noć, četrdeset ljudi; oni, nađite mjesta u kući, ovdje, ostali u štali!

Starac je prstima uhvatio drvo dovratnik i zabio noge u tlo, kao da je sam je morao odbiti pristup cijelom vodu koji poredani ispred kuće. Ljutito je rekao: „Ne!“

Poručnik je pozvao narednika i rekao mu da paziti na štalu i pripremati slamu za logor. On bi se ovdje sasvim sam nosio sa starcem.

U trenutku kada je poručnik to rekao, stari Čovjek je napravio nekoliko koraka naprijed i ušao u kuću pred poručnikom, kao da se predomislio.

Poručnik se na trenutak zaustavio na pragu. Ugledao je široku, nisku dvoranu ispred sebe, zidovi su bili obložena drvom, iznad nje su bile teške crne grede. Soba je dobivala svjetlo samo kroz vrata i ležala je djelomično u mraku. Tek je postupno poručnik mogao razaznati da ovdje stoje muškarci, deset, dvanaest muškaraca, svi tako visoki da su gotovo glavama dosezali niski strop. Svi su imali isto neprijateljsko lice kao i starac.

Odjednom je poručnik vidio da ljudi stoje oko nosila. Na nosilima je ležao mrtav vojnik. Poručnik je skinuo kapu.

Machine Translated by Google

Muškarci u krugu nisu obraćali daljnju pažnju
k njemu i šutke pogledali mrtvaca. Nisu se molili, nisu čak ni usnama
pomaknuli. A lica muškaraca ponovno su se ukočila, kao da su samo

zajedno, ali ne da bi jedno drugome pokazali svoju tugu.

Poručnik je ugledao mršavo lice mrtvaca,
koji je bio blijed poput voska. Oči su bile zatvorene. Širok, težak ožiljak
protezao se preko čela. Ali izraz
mirnog odmora ležao je na licu. Jakna od
Norveški vojnik bio je raširen po prsima, a kapa je ležala na njemu. Ali u
podnožju nosila stajao je plug. Tada je starac prišao jednom od muškaraca

i tiho mu stavila ruku na rame. Na trenutak
Čovjek je pogledao gore i podigao glavu kao znak da je
razumio ga je. Zatim se okrenuo poručniku. „The
"Farmer je mrtav", rekao je na dobrom njemačkom.

Poručnik je kratko kimnuo glavom u znak slaganja:
„Ostat ćemo u štali“, rekao je. Čovjek je ponovio da je odgovor norveški.
Starac je slušao i šutke
kimnuo glavom.

Poručnik je otišao i smjestio svoj vod unutra
štala. „Nitko neće ući u kuću.“ on
objasnio je strijelcima. „Farmer je poginuo u akciji, vjerojatno tijekom
borbe jučer ujutro.“

Machine Translated by Google

Kad je nakon nekog vremena poručnik ponovno ušao u kuću, pratila su ga dva vojnika koji su nosili čeličnu kacigu i pušku. Starac je bio

isprva su se prestrašili, a muškarci su podigli glave i okrenuli se

poručnik. Na trenutak je u sobi zavladala potpuna tišina. Ali dvojica vojnika prišla su mrtvacu, salutirala i stala mirno, a zatim su čvrstim stiskom spustili puške pred njih i stali na stražu.

Isprva su se muškarci povukli uza zid. Ne
Do sada nisu shvatili što je to trebalo značiti. Poručnik se suočio s čovjekom koji se žalio
k njemu i rekao: „Farmer je pao kao vojnik. Ja
"Dodijelite mu stražu!" Čovjek je polako preveo riječ
riječju. Muškarci su svi okolo pognuli glave u znak
tišina i poručniku se činilo da su im lica

nisu bili tako tvrdi i neprijateljski raspoloženi kao prije.
Ali sada mlada žena, koja je sjedila usred
stol, ustala. Imala je visoku, vitku figuru i slobodan
prirode. Poručniku se činilo da nikada nije
vidio ljepše i plemenitije lice.

Žena se pojavila na vratima i potražila
trenutak na mrtvaca. Zatim je ugledala Nijemca
vojnici, koji su nepomično stajali u podnožju nosila,
s topovima ispred njih, jednim s lijeve strane, drugim
jedan s desne strane pluga. Nisu stajali unutra

Machine Translated by Google

na bilo koji drugačiji način pred mrtvim koji
drugi muškarci su to činili, a njihova su lica imala isti ozbiljan i
ozbiljan izraz kao i lica drugih muškaraca. Strahopoštovanje
smrt je bila nad svime.

Žena je to vidjela i vratila se u sobu.
Kad je ponovno ušla u dvoranu, držala je drvenu
rovokopač u obje ruke na kojem je ležao jedan od tankih
norveški ravni kruh i predao ga Nijemcu
časnik: Poručnik je znao običaj, prekinuo je
komad kruha i polako ga jeo. Znao je da
ovime je postao gost u ovoj seoskoj kući.

Sljedećeg jutra, kada je vod krenuo
opet, starac priđe poručniku.

„Hvala vam“, rekao je, a poručnik ga je prepoznao
da je naučio ovu njemačku riječ samo zbog toga
svrhu. Zatim je pozvao čovjeka koji je mogao govoriti
Nijemac i ohrabrujuće mu je pokazao rukom.

„Nijemci su upucali seljaka“, rekao je čovjek strogo,
naglašavajući svaku riječ i gledajući tužno.

„Rat je“, rekao je poručnik. „Rat je“, rekao je čovjek.
ponovio je. I starac koji je izgledao kao da je
razumio riječ, kimnuo glavom u znak slaganja. „Možda je
"moralo je doći do ovoga", ponovio je čovjek, a lice mu se
razvedrio se, „ali želim reći ovo: nikakva mržnja neće
ostati!"

Machine Translated by Google

Poručnik je bez riječi kimnuo glavom. Zapravo je htio nešto reći, ali velike riječi mu nisu puno značile. Na trenutak je tražio
prikladan odgovor.

Konačno je pronašao riječi koje je htio reći. „Mi smo iste vrste", rekao je.

„Tako je“, ponovi čovjek, a sada je i starac pružio ruku prema časniku, „Mi smo od
ista vrsta."

Machine Translated by Google

Danas poznajemo osjećaj zajedništva koji je daleko jači od političkih ili ekonomskih interesa objasniti. To je osjećaj zajednice koji je određeno krvlju.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Zlatna medalja za hrabrost

Kad su nakon (Prvog) svjetskog rata austrijske zastave - koji je bio razmotan u vjetar u svim smjerovima diljem Europe u bezbroj starih i novih dana pobjeda za carstvo - morali su se spustiti u znak časti, nijedan kadet ih nije nosio visoko i mašući u zajednički hram dostojanstvenog sjećanja. Baš kao što je velika nacija imala raspali su se na šest ili sedam dijelova, pa su pronašli svoje mjesto odmora ovdje i ondje, gdje carski šušte kao Čim vjetar zapuše s bojnog polja Kahlenberg (bitka protiv Turaka), nekoliko ih je također u Mađarska, neki u gradovima koji su odjednom pripali zemljama koje su prije imale privilegiju vidjeti satenske, mecima izrešetane zastave tek nakon što su se predaju njima. Čudno je da su standardi visjeli u raznim dvoranama i kada u nekom dalekom trenutku tijekom tihe noći posljednja šarena dlačica lepršа s polova poput moljca na tlo i pada u prah, njihova slava će i dalje biti odlično.

Baš kao i zastave, koje su bile postavljene u tamu, tako ni nitko od onih koji su marširali u svojim vojničke poljskosive uniforme četiri godine smjele su izlagati svoja odlikovanja za hrabrost, ako je njihovo prebivalište

Machine Translated by Google

nalazio se u jednoj od novih zemalja. Vojnici koji su se vraćali stavljali su svoje medalje, križeve i vrpce u škrinje ili iza praonice rublja. Da, odlikovanja za hrabrost mogli su držati samo u mraku; i tako
ponekad bi stari ratnik pružio ruku
prema njima, kad ih je slučajno ugledao, kako bi ih osjetio, darove carstva, prije nego što je ogorčeno zveckanje vratio u
tamno.

Ista se stvar dogodila i naredniku koji je na Sanu zaslužio zlatnu medalju za hrabrost.
Karpati - prvo mali, a ubrzo i veliki
medalja za hrabrost u srebru, a kasnije u Tirolu u bronci medalju, a štoviše i "Karl-Truppen-Križ". Bio je to čovjek koji je uživao u oružju, kojemu ništa nije moglo biti draže nego ostati s društvom
do smrti, u Galiciji ili Trientu, u Bosni ili na
"Schmelz", ne bi ga bilo briga gdje. Ali kao
Nijemac, čija je rodna zemlja bila u sjeni druge
nagle, dalekosežne pohlepe nacije, on je upravo zakoračio poput zastava i medalja u tamu i postao
farmer, i to ne loš... samo što je stigao
češće od drugih iza rublja u ormar kako bi izvukao pet medalja kako bi zveckale
njegov dlan.

Machine Translated by Google

Oženio se, obrađivao polja, imao dijete,
i kad se rađalo i kad je vidio koliko se očajnički njegova žena
bori s porođajnim bolovima, kako je babica intervenirala u
ime žene vičući "majko" kao
toliko ih je vidio umirati na bojnom polju, a onda, nesvjesno,
petama je pucnuo o glavu,
srce mu je glasno lupalo, a čelo mu se oblilo znojem;
Osjećao je da ovdje ne može ništa drugo nego stajati
mirno... inače bi morao čučnuti u
kut i jadno plakati.

Ali dok je dijete u kolijevci graktalo i žena
nasmiješio se presretno, zahvalno olakšani čovjek imao je
neobična inspiracija, inspiracija koju nikada ne bi
bi imao da je njegova vojska još uvijek marširala pod
zastavama i bubnjevima, jer nijedan narednik nikada nije
imao pravo dodijeliti medalje i počasti nekome; ali sada kada
vojska i medalje su nestali, a u mraku je imao
ideju da se ponaša kao vrhovni zapovjednik i nagradi borbu
koja prkosi smrti. Zavrtio je brkove, prišao ormaru, izvadio
pet medalja i
Dugo ih je gledao. Jer su mu koljena još uvijek bila
drhteći, bio je sklon dati sve od sebe
sjajan ukras, ali onda je pomislio da je dijete samo djevojčica;
odmahnuo je glavom i odabrao
velika srebrna medalja, koja je svjetlucala na kalupu bijelo i crveno

Machine Translated by Google

prugastu vrpcu i pričvrstila je na majčinu spavaćicu.
Neka se smijuća majka odbije, neka primalja pritisne ruke zemljanim rikanjem na trbuh, medalju
sada je dodijeljena i ležala je dan za danom, sve dok žena nije u porođajnoj postelji se oporavila, na noćnom ormariću, i svi koji su došli u posjet mogli su vidjeti da narednik poštuje svoju ženu na isti način na koji je i on sam poštovao
počašćen u prošlosti. Kasnije nije vratio medalju
u ormar. Više nije pripadao njemu, nekome
vojnik koji stoji u sjeni, što je i on sam osjećao; to je sada bilo vlasništvo njegove žene, i gotovo joj je zavidio što je dobila medalju. Nije baš
razumjeti, ipak se morala brinuti za
odlikovanje časti od sada sama, ne u mraku
naravno, iz kojeg je došlo do izražaja, okruglo i
svjetlucajući poput zvijezde, zbog novog života. Položila ga je u tanjur od brušenog stakla na kredencu i tamo bi mogao biti sjajan.

Ubrzo je stiglo drugo dijete, a otac ga je nagradio njegova supruga malom srebrnom medaljom, a godinu dana kasnije s brončanu medalju, jer su opet obje bile djevojke. Čak i u četvrte godine to se nije promijenilo, iako je majka
gotovo je umro tijekom poroda; ali narednik - sada već kao pravi general, koji također često ne
shvatiti pravu zaslugu - nipošto joj nije dao

Machine Translated by Google

zlatnu medalju za ovo, ali njegovo najmanje odlikovanje, "Karl-Truppen-križ".

Kad su se nakon toga rodile peta i šesta djevojčica, hrabrost njegove supruge kao da je postala nešto posebno. obično za čovjeka, ne vrijedno pohvale, baš kao što su, kako je htio reći, i neki od njegovih vlastitih herojskih podviga ostali nezapaženi, pa je pravda zahtijevala da ne diže veliku buku oko takvog blagoslova žene potomaka više, a čak mu je bilo dopušteno loviti rakove i gunđali zbog toga, sve dok konačno u osmoj godini nije došao dječak, tako lako i bez napora, tako brzo i gotovo bez boli za majku, da je pravednost zahtijevala da Trebalo joj je oduzeti odlikovanje, a ne dobiti novu; ali bio je to dječak, a otac je stajao pokraj kreveta sa suzama u očima i položio je zlatnu medalju, najviši rang Austrije, na prsa žene u porodu, i ona, koja je oduvijek smijala se tim počastima, uozbiljila se i plakala od sreće zbog djeteta, a i malo zbog medalja.

Strogo govoreći, zaslužila je ovo odlikovanje odavno. Ali s obzirom na to da je to zahtijevalo većinu iznimna herojska djela za osvajanje ove medalje, a imajući na umu da su zastave bile svjedoci toliko mnogoga sati koji su oblikovali kontinente u povijesti, bilo je jedino ispravno da

Machine Translated by Google

Najizvrsnija nagrada za hrabrost izvučena je iz tame i
položena na svjetlo mlijeko i majčine grudi koje daju
budućnost samo za dječaka... jer kakva bi prolazna muška
igra bila slava i zastave, medalje i
carstva, ne bi uvijek nove usne dojenčadi
pronalaze svoju prvu herojsku hranu na tako punim grudima.

Machine Translated by Google

Ostati čist i postati zreo

od mladog SS-ovca na Istočnom frontu

Nije bilo davno otkako smo razmatrali čistoću i zrelost kao nešto neobično; čak smo se i smijali tim idejama. Nije li strogost bitke bila naša prva zapovijed, a čistoća nešto za mlade djevojke? Ali mi su se od tada promijenili. Sada gledamo drugačijim očima i Više ne crpimo snagu za svoja djela samo iz oluja mladosti. Dugotrajnost rata dala nam je dublju snagu izdržljivosti i strogosti. Sada stvaramo snagu od stvari kojima smo se navikli nikad ni ne pomislimo. Danas možemo vidjeti svoj dom, ljepotu poljskog cvijeta i osmijeh djeteta s očima mudrijim od boli gubitka i svijest o opasnosti.

Ukratko, odrasli smo. Usred uništenje svuda oko nas, pojavljuje se kao jedini cilj kao supstanca naših najčišćih čežnji i žrtava: Reich. I put do ovog cilja vodi putem ratnika muškost.

Što je teža borba za naš cilj, to je nepopustljiviji zahtjev za čistoćom naše volje, integritetom našeg karaktera i nedvosmislenošću naše ponašanje. Najviši muški ideal mora biti utjelovljen, ako

Machine Translated by Google

Reich se mora postići, jer Reich predstavlja
Novi poredak čovjeka; obitelji, klanova i
pojedinci. I rat se vodi za ovaj Novi Poredak.

Prvi put smo opazili nit potpunog izumiranja u
ovaj rat do najvišeg ljudskog nazivnika tijekom bitaka na istoku.
Zahtjevi za očuvanjem rase sigurno su samo zoološka stvar, ako u njih
nije uključeno očuvanje arijske duhovnosti i kulture.

Unatoč tome, naš odgovor na uništenje čovjeka u
Svijet nije samo ratovanje i otpor, već i naši vlastiti preobraženi životi,
a muževnost i čistoća su najjače oružje u tom ratovanju. Da, čisto u

najviši osjećaj bili su mrtvi koji su potonuli kod Langemarcka
u flamansko tlo; čisti su bili pali koji još leže u neoznačenim grobovima
na istoku; a čisti su bili i svi oni koji su u času najveće potrebe Njemačke

poslušao je poziv prvih godina ovog rata.

Tako i našu nacionalnu himnu „Njemačka, Njemačka nad svima“
treba shvatiti: ne kao bojni poklič pobjede, već kao najdublju obvezu
izgradnje višeg ljudskog poretka
i kao mentalitet ponosa veličina poziva
biti ratnici za ovaj Novi Poredak u svijetu. Ovo
mentalitet nas oslobađa od manifestacija dekadencije, koje vidimo na
svakom koraku: sebičnosti,
profiterstvo i političke spletke. Nije stvar u

Machine Translated by Google

samo održavanje vlastitog čistog lista radi izgleda - potpuno buržoasko
razmatranje - ali radi se o svjesnom odbacivanju svake površnosti kao
znaka niskosti, dvoličnosti i nevjere kao nedostojnog u

brak kakav je među drugovima, i svaku opscenost i razvrat kao zabavu.
Zašto?
Jer sve to otvara put neprijatelju da uđe i učvrsti se. Ostati čist također
znači
imati savjest i brižnost te prakticirati ljubaznost
i drugarstva.
Stoga se od svakog od
nas u pogledu svakog aspekta našeg bića. Što više mi
shvatimo da radimo na društvenom i političkom
Novi poredak, i što više utjelovljujemo svijest da naše plemstvo leži samo
u službi Reichu, u toj će nam mjeri postati jasno da samo oni

mogu vršiti i zadržati vlast u ovom svijetu koji imaju
očuvali su se čistima - čak i usprkos pogreškama i sramoti.

Vidjeli smo drugove kako padaju tik pored nas koji su bili
mlad i sasvim nedovršen. To nam je ispunilo srca
tuga i obeshrabrenje. Međutim, tada mi
iskusio istinu da ispunjenje u životu nije funkcija količine, već kvalitete
godina,
koji nam je dan. To je tako, jer svaki

Machine Translated by Google

Živi muškarac, žena i dijete mogu dobiti krunu
život: umrijeti za domovinu.

Život bez čiste želje je besmislen. Zato duboko prihvaćamo Goetheovu izreku: „Živjeti za užitak je
podlost; plemeniti žive za zakon i red." Ne možemo
točno znamo kamo se penjemo u ovoj borbi i kakav nas oblik i stanje čekaju na vrhu planine
gore, ali Reich je neposredna misija, koju mi
može trenutno prepoznati i ispuniti. I biti iznutra
opremljen za ovaj zadatak zahtijeva čistoću i muževnost.

Zapazite buržoaskog vojnika koji ustoličuje svakog lažnog i nečistog boga. Možda takav u neznanju prezire
čistoću i muževnost, jer sve što je ikada bio
izloženi su prazni oblici tih vrlina, a nikada njihov rasno-duhovni sadržaj. U svakom slučaju, samo je onaj pravi čovjek onaj koji ukorijeni niti svoje duše u
temelj; u krajnosti, koja jedina rađa ljubav
obitelji i domovine, u vjeri u božanski zakon koji djeluje u životu njegove rase i u spremnosti da
mirno marširati u smrt, jer on
zna značenje te smrti kao najviše žrtve za
Bog.

Biti gospodar znači biti zreo, imati duhovni uvid, gledati dalje od privida, činiti potrebno,
i ne izgubiti vjeru u proces. Ne zato što mi

Machine Translated by Google

imamo li moć i oružje u rukama, uživamo li u
određeni rang u ovom svijetu, već zato što smo stvarni
ratnici za Reich. To znači da smo odabrali:
odgovornost, disciplina, poštovanje, poštovanje i
ljubaznost - tj. postati jači čovjek i novo stvorenje, te ne dopustiti svijetu
da propisuje svoje „zakone“ za
nas. Mi smo gospodari, jer stojimo u odnosu prema
svijet kao instrumenti u službi višeg reda.
To prepoznavanje nas čini zrelima bez obzira na godine.
Osamnaestogodišnjaci su na ovaj način i kroz žestoku ratnu silu
pretvoreni u ljude. Čas kušnje nije ih zatekao nedostatne, već naprotiv
svjedoči da su oni
doista su postali zreli.

Machine Translated by Google

To je bio pravi momak

od Heinricha von Kleina

Na mom putovanju u Frankfurt, gostioničar u jednom selu
blizu Jene mi je rekao kako - nekoliko sati nakon bitke
kada je grad već bio potpuno napušten od strane vojske kneza
Hohenlohea i opkoljen
od strane Francuza, koji su mislili da je okupirano - a
U gradu se pojavio jedan jedini pruski vojnik. Krčmar me uvjeravao da
su svi vojnici koji su sudjelovali u bitci bili hrabri kao ovaj momak,

Francuzi bi bili poraženi čak i da su to učinili
bili su tri puta jači nego što su zapravo bili.
Evo priče gostioničara...

Potpuno prekriven prašinom, ovaj tip skače sa svog
konj ispred moje krčme i viče: "Krčmaru!"

Kad ga pitam: „Što ima?“, on odgovori: „Jedna čaša
rakija!” i dok baca mač u korice dodaje: “Žedan sam.”

„Bože na nebesima!“, kažem, „Hoćeš li, prijatelju moj, pobjeći?!“
Francuzi su blizu grada!

„No, no!“ kaže i dok stavlja uzdu preko konjskog vrata objašnjava:
„Nisam ništa jeo cijeli dan!“

„Vjerujem da te opsjeda Sotona!“, kažem mu.

Machine Translated by Google

„Hej, Liese!“, zovem, a ona mu donosi bocu
„Gdanziger“.

„Evo!“, i želim mu dati cijelu bocu tako
na kojem će jahati.

„Tut, tut!“, kaže dok briše znoj sa svojih
čelo, „Jer nemam vremena!“

„Ti si dijete Smrti!“, uzvikujem.

I opet kažem: „Evo!“ dok mu točim piće, i ja
pokušaj mu ponovno dati cijelu bocu da jaše
"Pij i jaši dalje! U tvoje zdravlje!"

„Još jednom!“, kaže ovaj tip dok pucnji već odzvanjaju
na sve strane u grad.

„Još jedan? Zar se ne brineš?“, pitam.

„Još jednom!“, inzistira dok briše bradu i
ispuše nos s konja, „Jer će biti
plaćeno gotovinom!

U duši sam željela da on...

„Evo!“, kažem dok mu natočim drugo piće dok on
želje. I nakon što završi, natočim mu treće piće
i pitati: „Jeste li sada zadovoljni?“

„Oh!“, momak se strese, „Rakija je dobra!“

„Pa!“, kaže dok stavlja šešir, „Koliko dugujem?“
vas?"

„Ništa! Ništa!“, odgovaram. „Izlazite, u ime
Vraga, Francuzi već ulaze u grad!

Machine Translated by Google

„Pa“, kaže dok poseže za čizmom, „dakle, Bože
nagradit će ga.” i vadi kratku lulu
iz čizme i kaže: "Donesi mi vatru!"

„Požar?“, pitam, „Nisi li zabrinut/a?“

„Vatra, da!“, kaže, „Jer želim zapaliti lulu
duhan."

„Opsjednute ste legijama!“ uzviknem.

„Hej, Liese!“, zovem djevojku, i dok je tip
napunivši lulu, djevojka dobije vatru.

„Pa!“, kaže, držeći u ruci lulu koju je upravo zapalio.
usta, „Sad će Francuzi biti u nevolji!“ I
dok je gurao šešir preko očiju i hvatao se za
uzdu, okreće konja i izvlači mač.

„Pravi si vrag!“, uzvikujem, „Prokletnik,
Začarani lupežu! Hoćeš li u ime vješala
Idi kamo pripadaš? Tri vojnika - zar ne?
Vidiš li ih? - već se zaustavljaju na vratima!

„Super!“, komentira dok pljuje i gleda.
trojica vojnika s blještećim očima. „Da ih je bilo deset, ja bih
"i dalje ih se ne bi bojao." I u tom trenutku njih troje
Francuzi već jašu u grad.

"Basso Manelka!", viče tip dok namješta mamuze
konju i juri prema njima; skače na njih,
istinit kao što je Bog živ, i napada ih kao da ima
cijeli Hohenloheov korpus iza njega, na takav način

Machine Translated by Google

da su vojnici, nesigurni ima li još Nijemaca u gradu - protivno svom običaju - prestrašeni. I prije nego što je netko mogao okrenuti ruku, on je zalupio trojicu iz njihova sedla i hvata im konje, a s njima i projuri pokraj mene i vikne: "Bassa Teremtemtem! Pa, sad vidite, gospodine gostioničaru! Zbogom! Doviđenja! Hoho!" Hoho! Hoho!"

Krčmar se čudi: "Nikad nisam vidio takvog kolega U cijelom mom životu!"

Machine Translated by Google

Godina objave

NEPOZNATO

Machine Translated by Google

Citati

Ono što je pojedincu dano prirodom, on mora proslijediti kao doprinos svom narodu. Može samo budi jedno pravo u ovoj zajednici; ona raste iz ispunjenje vlastite, dodijeljene, najviše dužnosti.

- Adolf Hitler

***

Sve nacije koje su se borile u svjetskom ratu, časno „nepoznati vojnik“. U Parizu počiva ispod „Slavoluk pobjede“. U Londonu spava svoj posljednji san pod crnim mramorom Westminsterske opatije. U Berlinu On živi u palači kancelara Reicha. Njemačka je jedina zemlja u kojoj "neznani vojnik" nije mrtav, ali živi.

- Frederik Boek

Švedska akademija, Stockholm

Machine Translated by Google

Kad rat završi, doživjet ćemo čudne stvari
stvari. U Europi će se stvoriti Novi poredak i raditi
zauzet će mjesto koje s pravom zaslužuje. Jedan od neobičnih
manifestacije će biti da se više neće vidjeti
Amerika kao novi svijet, a ne Europa kao novi
svijet i Amerika kao stari.

Prema danskim novinama Faedrelandet od 22. lipnja, 1941., broj 170, ove su riječi nedavno izgovorene američki novinar Hearst Pressa od strane vojvode od Windsora, bivši engleski kralj.

***

Nacionalsocijalizam stvara narodnu zajednicu koja
počinje s djetetom, a završava sa starcem. Ne
može se utišati ova gigantska simfonija njemačkog života.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Pogrešno shvaćeno drugarstvo

Drugarstvo je polimorfno kao i život. Tisućustruko
su primjeri koji to pokazuju. To je veza koja
drži na okupu prave drugove. Bez istinskog drugarstva, istinsko vojništvo
je nezamislivo. Ali ono uvijek služi višem cilju, cjelini, zajednici. Njegov
moral
snaga dolazi iz snažnog srca, iz odgovornosti,
od nepokolebljivog osjećaja sudbinske vezanosti za
narod i domovina. Gdje odstupa od ovog morala
koncept, poprima egoistični plašt, moralno je manjkav i štetan za
zajednicu.

Svakako SS-Obersturmführer koji služi kao skladište
zapovjednik je podlegao takvom nerazumijevanju
drugarstva. Kad se otkrilo da unutar njegovog
zapovjedio je blagajniku da je zaklao nekoliko svinja
bez ovlaštenja i nepravedno distribuirano ili poslano
velike količine mesa, nije provjerio grešku, već je pokušao utjecati na
istragu
dužnosnike da se suzdrže od daljnjih istraga. Nadalje, on
natjerao je uključene SS-ovce da daju izjave pod zakletvom
da nisu primili nikakvo meso.

Blagajnik je osuđen na zatvor, a skladište
zapovjednik - zbog neprijavljivanja kaznenih djela

Machine Translated by Google

podređene i smišljanje lažnih izvješća - u zatvor
rečenica.

Ponašanje blagajnika predstavljalo je ozbiljnu štetu
njemačkom narodu. Zapovjednik skladišta - izvan
pogrešno shvaćeno drugarstvo - nastojalo je sakriti zlostavljanja umjesto
da osigura red. Tko god prikriva, šteti cijelom narodu i potkopava vlastiti
autoritet.

Machine Translated by Google

Posljednja volja SS-ovca

SS kaplar Leo R., u civilu, pomoćnik
učitelj u velikom šleskom gradu, poginuo je u vojnoj bici
bolnici zbog rana zadobivenih na Istočnom
Prednji dio. Ostavio je za sobom neku vrstu "posljednjeg testamenta", pismo
svojoj obitelji, koje je napisao na dan kada se pridružio Waffen SS-u. Ovo
pismo pokazuje dubok uvid u životni pogled uzornog nacionalsocijalista,
prosvjetnog djelatnika
i vojnik. Pripada vječnim svjedočanstvima vjere
našeg vremena, što će imati uzoran učinak na
budućim generacijama i pokazati im i objasniti
djela njihovih otaca.

Ako bih ostao na bojnom polju ili se vratio u
stanje u kojem nisam sposoban rasuđivati, onda neka ovo
Posljednji testament služi kao sažetak za moju obitelj i klan.
Ne želim da dođe do sukoba zbog materijalnih stvari
stvari. Kasnije će postojati germansko pravo, u kojem i srce čini pravu
stvar. To je već smjernica. Želim, u vezi sa svim pitanjima svjetonazora ili
ideologije, da stvari idu onako kako smo se moja supruga i ja dogovorili. Ja

posebno ne želim miješanje u ideološke
obrazovanje djece. Svi stojimo u velikoj ruci

Machine Translated by Google

vjere koju imamo i nastavit ćemo pokušavati oblikovati. Život našeg naroda nam je svet. Želimo slijediti divno pravilo, biti jedan narod, to je religija
naše vrijeme.

Želim da moji rođaci imaju neki uspomenu
mene. U našem klanu, srce je tako snažno, tako da pravednik Mjera će se prirodno naći.

Od sveg srca želim da se moja žena ponovno uda, ako Vjeruje da je pronašla novu životnu suputnicu. Poznavajući je, znam da će i djeca pronaći dobru sudbinu.

Molim prijatelje našeg klana da budu kumovi djeci i prijatelji obitelji... da ispune zakon pravog prijateljstva, koje čovjeka čini sretnim.
i davanje.

Želim da moja djeca prepoznaju svoju majku kao svoju najdragocjenije blago, koji im je dao život. Osim toga, narod bi trebao biti zakon i smjernica. Uvijek bi trebao biti jednostavan, odan i istinit.

Zahvaljujem svojoj ženi. Riječi su premale. Možda zna da mi je srce dirnuto kad pomislim na divno
dubinu koju je dala mom životu. Nadam se i da će sudbina dopusti joj da ima ono što je meni uskraćeno. Neka
briga i bol brzo nestanu. Neka misli na mene
s radosnim ponosom. Dala je više.

Machine Translated by Google

Draga ženo! Razmisli o našem zajedničkom vremenu i idi s punim snagu u budućnost. Ako postoji sveto spasenje, onda ono opskrbljen je krvlju moga srca.

Poštujte pretke. Budite vjerni narodu. Neka naš narod pronađe sretnu budućnost.

Zahvaljujem i svojim roditeljima, koji su često morali patiti zbog mene. Neka znaju da se sve ovo dogodilo dok sam ja mučio sam se da razjasnim dublje aspekte svog postojanje. Moja ljubav će uvijek pripadati njima.

Neka svi osjetite kako vam pružam ruku, da vaša Snaga će rasti i bit ćeš sretan. Vjeruj mi, moj Želja srca je uvijek vidjeti te sretnog, neka bude tako.

Uoči putovanja kojem se smijem pridružiti duge kolone onih za koje je važno samo djelo.

Leo R.

Machine Translated by Google

Jedan stoji sam u noći,
opterećen teškim dužnostima,
razmišlja o satu,
mrtvih drugova.

Osjeća da netko hoda prema njemu,
vojnik iz drugih dana,
koji je već pretrpio najgoru sudbinu,
i tiho ga čuje kako govori:

Drug!

I samo ova jedna riječ.
Šute i gledaju.
Drugi odlazi, poput sjene, daleko,
tek u ranojutarnju zoru.

- Putovanje
od Heryberta Menzela

Machine Translated by Google

Što se tiče

Ponašanje vojnika

Prema stranim ženama

Ti si SS-ovac. To znači da nisi
plaćenik koji je regrutiran da se bori za nešto jednostavno
za plaću, čak i ako vas to ne zanima. KAO
SS-ovče, ti predstavljaš SS, zajednicu, red
unutar tvog naroda, čiji su posebni zadaci održavanje čistoće
krvi, uzdizanje vrijednosti rase.
Kad stojite u stranoj zemlji s oružjem u ruci, imate dvostruku
dužnost: morate predstavljati
tvoj narod i ti moraš biti dostojan SS-a.

Međutim, ponašaš se nedostojno kada nosiš
uniforma Führera sa značkama Waffena
SS - trčkarati po konobama i restoranima s onima
djevojke i žene koje ne dijele bol i brigu vlastitog naroda,
koje ne primjećuju bol svog naroda, jednostavno zato što
im nedostaje ikakav osjećaj. To nisu pristojne žene i djevojke
ovih stranih naroda.
To je nešto što možeš uzeti zdravo za gotovo. Za te djevojke
čija braća i one žene čiji muževi imaju
da ste ih ti i tvoji drugovi porazili, sigurno bi
ne žele te zagrliti. Također znaš kakve te štete mogu zadesiti
zbog takve nepažnje
udruga.

Machine Translated by Google

Kako možeš tražiti pravo na neizbježnu teškoću, ako se prepustiš? Kako možeš zadržati jasan pogled i pravilno držanje, ako izgubite samopoštovanje? Mnogi od vas je u ovom ratu bilo prilike pretpostaviti više odgovornost nego što biste ikada mogli preuzeti imati u mirno vrijeme. Svi morate dokazati da ste dostojni ove odgovornosti. Znamo da si hrabar u ratu. Ali također morate naučiti biti smireni, disciplinirani i umjereno, čak i kada ne stojite u formaciji. Tome se nadamo za budućnost našeg naroda.

Što biste trebali učiniti nakon što pročitate ove retke? Reći ću ti. Moraš imati bistre oči i iskrenost. srce. Znaš što mislim. Znaš kako ovo mislim.

Možda poznajete i ovog ili onog druga koji nije ponašao se kako je trebao. Do sada si samo gledao i mislio da te se to ne tiče. Vjeruj mi, to To te se tiče. To se tiče svih nas. Prvo pokušajte na ovaj način istinskog drugarstva: odvedi prijatelja u stranu i Razgovarajte s njim jasno i razumno. Recite mu što znači. Reci mu o kobnom času koji naš narod zatekne sebe unutra. Uvjerite ga da je Führer ne može odreći se ni jednog čovjeka.

Uvijek zapamti da mjeseci i godine koje nosiš Uniforma s SS runama ostat će nezaboravna do kraja života. Za Nijemca, ovo su najznačajniji odlučujuće godine u životu. Ne samo zato što su mladi SS-ovci

Machine Translated by Google

volonter sazrijeva u muškarca ili zato što mu prsa
postaje širi, ili njegov korak sigurniji, ili njegov vid oštriji. Njegov duh se
također oblikuje. I on uči u SS zajednici nešto što će uvijek ostati s njim:
red, disciplinu, savjesnost, točnost, žrtvu i osjećaj dužnosti prema
zajednici. Učinite

Ne kvari ovo sjećanje time što ne obavljaš svoje dužnosti onako kako treba
tvoji ljudi očekuju od tebe. Ako to zanemariš, ti
povrijedi sebe više nego bilo koga drugog.

Bilo je jednom vrijeme koje je izgovaralo "pravo na
vlastito tijelo." To je bilo razdoblje koje je davalo svoj blagoslov ako bi se
crnac oženio bijelom ženom ili ako bi
Nijemac se oženio Židovkom - vrijeme koje je također štitilo
oni koji su ubili nerođeno dijete u tijelu njegove majke ako
Njegov dolazak bi uznemirio roditelje.
prvaci tog vremena, koje smo već pobijedili kroz borbu protiv Führera u
Njemačkoj, sada tvrdoglavo stoje na svim frontama protiv nas.

Ako vjeruješ da možeš sa svojim tijelom i krvlju činiti što god tvoje
želje žele, onda
pomozite neprijateljima našeg naroda i našeg svjetonazora.
U stvarnosti si gospodar samog sebe samo kada
može probuditi dovoljno snage i ponosa da živiš unutar zakona pod
kojima tvoj narod, tvoji SS-ovci i ti sam
su sastavljeni.

Machine Translated by Google

Tko god mu pokvari krv,

uništava svoj narod.

Machine Translated by Google

Najintimnije stvari pojedinca su najintimnije javne stvari zajednice. Za najvažnije stvar je u njima odlučena: fizičko postojanje i budućnost našeg naroda.- Wilhelm Pleyer

Machine Translated by Google

Djeteta

Postoji li dublja radost od radosti imati dijete? Znate li jedno? Ja ne! To je radost za oko. Radost za uho. Radost za vaše milujuće ruke. To je nježan otkucaj za tvoje srce. Da, pokreće cijelo tvoje postojanje tako da Nemaš riječi za to. Sigurno nema dubljeg zabrinutost.

Brige su brojne.

Dijete koje ti se rodi i koje se razvija i raste kako mu njegov unutarnji duh želi, dio je tebe. Ali ono i dalje ide svojim putem. Osjećaš se odgovornim i još uvijek možeš. ništa. Niti da mu pomogneš niti da mu odmogneš. Nastavljaš sebe u djetetu, ali ono i dalje djeluje prema svojim vlastitim volja. Koja bi briga mogla biti veća?

I nikad ne prestaje. Brinete se o njegovoj prirodi i hoće li biti dobar. Brinete se o njegovom zdravlje. Zabrinuti ste zbog njegovih pogrešaka. Vi ste zabrinuti zbog svojih postignuća. Zabrinuti ste o njegovim izborima. Više te brine njegov život nego tvoj vlastiti. Čak si zabrinut i zbog njegovih briga. Tako duboka, tako beskrajna, tako sveobuhvatna je tvoja briga za vaše dijete.

Machine Translated by Google

Ali i vi sami postajete mnogo dublji kroz svoje dijete. Vaša odanost i briga za dijete je vaša tajna životna vrijednost. Ta vrijednost je vaša bezimena radost.
Ova radost je tvoje bezimeno zadovoljstvo. A ako se tvoje brige razvedre u smislu da se pokažu nepotrebnima, kada su utišan jer dolazi ono što se žarko želi
proći: Ako preživi, tisuću malih klica će izniknuti upravo
Kao na proljetnom drvetu, njegova dobrota je poput zore dobrog dana. Tvoje bezimeno zadovoljstvo okrunjeno je radošću koju možeš osjetiti u svom tijelu. Tvoja radost se uzdiže
u jasnom svjetlu vaše svijesti o vrijednosti vašeg djeteta. I to prelazi u slavno carstvo
ponos - koja radost može biti dublja od toga?

Čujete i druge stvari o djetetu. Čujete da je to teret. Čujete da je to odgovornost. I vi
čujte stvari koje su zdravije i ispravnije. Čujete da je to pitanje uvjerenja. I, što je zasigurno najnespornije od onoga što čujete - to je dužnost prema narodu, to je čin odgovornosti i priznanje povjerenja.

Ali kažem ti, mudro je za tebe imati dijete bez ikakve sumnje. iz drugog razloga osim ljubavi. I da voliš svoje dijete
ni zbog čega drugog osim radosti.

Machine Translated by Google

Rad poštuje ženu kao što poštuje muškarca. Dijete,
međutim, oplemenjuje majku.
- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Bog živi samo u ponosnim srcima

Pisac našeg vremena, čije je djelo bilo izuzetno
hvaljen od nacije, napisao je kao svoje uvjerenje nemilosrdni
riječi: „Samo ljudi kojima je potreban Bog traže Boga. Tko god
ne treba Ga, ne teži za Njim. Čak i oni
"Tko uzima u obzir Boga, treba ga." Samo ljudi kojima je potreban
Bog progoni Boga... je li to tako? Je li Bog, kako god netko gledao
njega, Boga opterećenih i ispunjenih
tama u životu, obmana? Nešto što smo vješto izmislili kako bismo se
nosili sa svijetom, s kojim nismo zadovoljni u njegovom pravom obliku
kakav stvarno jest? Je li molitva
uvijek zahtjev, čin utjehe naše nemoći?
Mnogi mole kako bi nešto zatražili, a mnogi mole kako bi nešto dali.
sebe tješe - ali Bog utjehe nije naš
Bog.

Kada priznajemo načelo: „Bog živi samo u oholim srcima“, tada
mislimo na drugačijeg Boga od onoga koji tješitelj tješi, ili barem na
drugačiji način
vezano uz njega. Jer vjerujemo da Bog i hrabrost
i snaga zaista idu zajedno i da ti muškarci
također traže Boga oni koji ga ne trebaju, barem dok su izvan
strah.

Machine Translated by Google

Moguće je da je mladić, nakon što je pomogao skupini
drugovi herojski odolijevaju neprijateljskim snagama i patnji
gorki sati viseći na niti između života i smrti, da bi takav čovjek,
nakon što je opasnost prošla,
izrazio bi svoje osjećaje plačem, čak bi i proklinjao!
Međutim, vjerojatnije je da bi se molio, i doista,
na vrlo žarki i strastveni način. Dirnuti smo
ne toliko time je li i što osoba koja ima
bio toliko dirnut kaže - dirnuti smo što čovjek u
najozbiljnije trenutke života i dalje gleda sa strahopoštovanjem
nešto veće, na neshvatljivoj cjelini, i
potvrđuje svemoćnu vjeru. Čovjek se uzdiže iznad takvih
vidljive, razumljive, korisne stvari. On se uzdiže
iznad svih individualnih stvari i postiže svijest
svijeta, tajanstvenog znanja o
neshvatljivo iskustvo u koje se rađamo i iz kojeg smo istrgnuti iz
smrti u određenom trenutku
sat vremena bez da ga se pita. Snaga i veličina
čovjek je, međutim, u tome što je rođen bez ikakve volje
vlastitog, a ipak ne živi u proizvoljnom postojanju.
Čak i u ranim godinama, on je sve hrabriji, kao
On gleda na ovo postojanje kao tragalac, pitajući 30, 60 ili
90 godina života zapravo znači. I to je ovo: odanost, ljubav,
drugarstvo i hrabrost.

To je milost i prokletstvo čovječanstva da ovome
dan, nitko nije pronašao jednostavan odgovor na pitanje ili

Machine Translated by Google

takvim mislima. I da ih nitko ne može pronaći. Bog nije nikakav "x" koji se može izračunati s točnom sigurnošću iz bilo koje vrste izračuna. On nije jednostavna činjenica za nas obične ljude, već pitanje. I moći iznova i iznova postavljati to pitanje, biti svjestan sigurnosti našeg postojanja, uvjeta našeg
postojanje, a da ga te misli ne slome,
i bez da nas one iscrpljuju... to nam se čini kao najljepša i najplodnija hrabrost duha koju možemo zamisliti.

Ne znači puno samo živjeti. Sve što se rodi prolazi kroz kratko razdoblje do smrti i bori se za hranu, sklonište i piće. Takav iskorak izvan ovog kruga
život, slobodno ga potvrditi ili poreći, to je ponos i sposobnost naše čovječnosti. Postajemo pravi ljudi kroz ovu plemenitost i kroz ovaj ponos. Nema točke na kojoj misao prestaje. Svatko tko se usuđuje imati tako zdrav i radostan osjećaj za svijet i za Boga u svom srcu doista je divno strog i budan. Kako bi mogao postati buržoazin,

malo ili nisko? Postoji razina stvari na koju se mora iznova i iznova ustaje i probija se do: Nije
njega, već cijelo stvorenje široko i duboko kao što je
pojavljuje se muškarcima.

Potrebno nam je takvo ushićenje i iskreno priznajemo da nam je potrebno, naime uzdizanje iz previše-

Machine Translated by Google

uporni i previše plašljivi. Želimo biti
neugodno i nezadovoljno, kao da ćemo na kraju
otkrij oblake i mora, otkrij tajnu
život sa svojim stotinama tisuća i milijunima
manifestacije. Pitamo zvijezde, tko ih je stavio u njihovu čudesnu igru
uspona i padova? I pitamo
voda, u čije daljine i dubine želi
protok? Dovoljno smo snažnog srca da ne bježimo
od vječnog „odakle“ i „kamo“, i mi
ne prihvaćajte čak ni najtočniji prikaz prirode kao potpuno iscrpljeno
objašnjenje njezinih razloga.

Naše strahopoštovanje pred dubinom svijeta ne bi smjelo biti oduzeto
činjenicama, čak ni borbom za golo
postojanje. Ne želimo postati ni meditativni
naravi niti razdvojeni ljudi, nego želimo uzeti život
slobodnim umom, svakodnevno i često tako gorko, kao i ono što baca
svjetlo i daje smisao. Bog kojemu poklanjamo svoje povjerenje je u
skladu s našim srcima.
On je naše srce i poznaje naše kada je otvoreno i
afirmativan u svijetu.

Bog živi u nama, jer ga neprestano istražujemo
duh sila u svom svijetu i nastojati ih učiniti
naše vlastite. Ne zahtijeva li divan ponos i časnu hrabrost poduzeti takvo
osvajanje svijeta i Boga? Ne zahtijeva li i plemenitu ulogu

Machine Translated by Google

čvrstoću i svijest da se potvrdimo kao muškarci
pred moćnim Bogom?

Vjernije slavimo Boga i njegovo svjetovno stvorenje
to ponosniji i samouvjereniji izgledamo u njemu. Nasmijano oko,
okretan korak, duh koji je istinski sposoban prihvatiti radost i uzdići se,
istinska mladost, istinsko
muževnost, postojanost, ljubav, drugarstvo, to su
Božji stjegonoše. I ovdje se ponovno pridružujemo duhu autora, kojeg
smo spomenuli na početku i koji je završio potvrdu svog pjesničkog
uvjerenja ovim riječima, koje predstavljaju dužnost za sve nas: „Boga u
svijet nosi čovjek.“

Machine Translated by Google

Svemogući će biti pravedni sudac.

Međutim, naša je zadaća izvršiti svoju dužnost,

Da bismo mogli stati pred njega

kao stvoritelj svih svjetova

prema zakonu koji je dao,

zakon borbe za opstanak.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Stablo života i stablo svijeta

Transformacija arijskog simbola

U Njemačkoj još uvijek postoje područja gdje se još uvijek vidi nadgrobni spomenici iz 17. ti stoljeća, nakon čega je nastupila smrt osoba je prikazana na vrlo specifičan, ali i poučan način.

Na primjer, na nadgrobnom spomeniku vidi se reljefni buket cvijeća, grm koji raste gustim i
prekrasne ruže. Smrt u obliku kostura sjedi pored
tome i sa sarkastičnim izrazom lica prekida
najljepši cvijet. Nitko ne može ne razumjeti
Značenje ove slike: baš kao što se cvijet prezrivo slomi i ukloni iz životne struje koja upravlja i njime i grmom, na takav je način umrla i ova osoba, za koju ovaj nadgrobni spomenik stoji.

Ponekad je to nježna melankolija, fina i gotovo
pomirljivo rješenje, koje je predstavljeno u ovom
slika. Na drugim nadgrobnim spomenicima, to je divlja, gotovo šaljiva potres. Smrt se uvijek prikazuje kao ružni kostur koji siječe drvo. Veliki komad je već odsječen iz drveta. Razoran rezultat je

jasan.

Druge slike prikazuju drvo koje je već palo. Zatim
Munje se sruše iz oblaka. U svakom slučaju,

Machine Translated by Google

Čuje se jasna poruka: „Kao što je drvo palo, tako ćeš pasti i ti, dijete rođeno od mesa!“ Nema sumnje da drvo ovdje predstavlja životno drvo pokojnika, da život ovog simbola predstavlja život osobe i da njegovo uništenje znači smrt osobe kojoj pripada.

Čovjek i drvo su ovdje prikazani u dubini međusobni odnos, s dubokom unutarnjom vezom. Drvo nije slika stvarnosti, prikaz prirode ili kulturno djelo za estetsko razmatranje. Ono ima značenje koje je možda manje-više svjesno shvaćeno u umu od 17 ti stoljeće drvosječa - zapravo seže do iskonske dubine naših vjerovanja. Široka rasprostranjenost O ovoj ideji ovog „životnog stabla“ ovdje se može samo naslutiti. Mitologija seže do najranijih početaka Indoarijske tradicije, natrag do svjetskog jasena iz Yggdrasila. Stablo živi u sagama o kućnom drvetu, drvetu čuvaru i drvetu koje se sadi za novorođenče. Čovjek to naslućuje čak i u bajkama, poput one ugodne o kleki ili o jabukama života.

Nalazi se u pjesmama i običajima od svibanjskog stabla do Božićno drvce, koje se pribija na krov kuće i čuva tijekom godine. U svakom slučaju, život osobe u obitelji misteriozno je povezan s procvatom takvog stabla. Stoga je to zaista „stablo života“.

Machine Translated by Google

Moglo bi se činiti da je tužnih, jadnih 17ti stoljeća, koji je tako često i tako bolno doživljavao lupež činovi smrti, možda bi mogli biti ishodište za priče o takvim palim stablima. Ali to nije tako. Koncept smrt koja siječe drvo života seže daleko u prošlost ranije. Drvorez u pjesmama Sebastiana Branta, proizveden ubrzo nakon 1500., već je pokazivao takav sliku. Zanimljivo je da je ovo drvo ne predstavlja jednog čovjeka, već mnoge ljude koji sjede na drvetu i koji padaju s njega u jarak prije nego što drvo, koje je već posječeno, padne.

Posljednja slika Niklaus Manuelovog posmrtnog plesa je još jasnije. Mnogi ljudi sjede u opkoljenom drvetu. Smrt ih je oborila strijelama. Ovdje, kao već spomenuto, trojka ne predstavlja život stablo jedne osobe, već cijelog klana. To je čak jasnije u otisku majstora sa svitaka iz oko 1470. Ovdje je drvo života doista svjetsko drvo, u njemu sjede ljudi pažljivo raspoređeni u troslojni red, koji je sam po sebi prikaz dobro uređenog svijeta.

Na vrhu vidimo svećenstvo, a ispod toga svjetovni gospodari, carevi i kraljevi, gospodari i grofovi. Ispod njih su građani i seljaci. U kasnog srednjeg vijeka, vidimo vjekovnu podjelu ljudski svijet u tri klase poznate po upotrebi od pjesme i filozofije indogermanskih naroda.

Machine Translated by Google

Drvo se, međutim, ne siječe. Žvaću ga dvije životinje, danju i noću, i stoji u brodu koji plovi preko valova, simbol vječnog toka.

vrijeme. Smrt diže svoj luk i obara ljude s
drvo sa strelicama.

Ovo drvo je mnogo više od drveta života i ono je također mnogo više od „klasnog stabla“, kakvo je bilo netočno nazvano. Uistinu je to svjetsko drvo koje sve ljude percipira u jasnom poretku. Nedaleko od toga je misao o nordijskom svjetskom jasenu u čijim granama žive bogovi i ljudi, te o drugim indogermanskim svjetskim drvećima. Ona su pružala ne samo stambene prostore, već su i dijeljela sreću i blagoslov. Danas, naravno, mi

mogu samo nejasno osjetiti sjajni mitos koji ide
natrag u iskonske dubine naše rase, daleko u prošlost
daleku prošlost. Njegove transformacije mogu se jasno
slijedio je nekoliko relikvija koje ovdje imamo.

U kasnom srednjem vijeku još je uvijek postojao trag nordijske veličine, još se uvijek osjećao mitski pogled na svijet u prikazu svetog drveta. Jednostavnije,
vanjskiji, grublji... ali i dalje puni značenja su
kasniji prikazi u knjizi Sebastiana Branta i u
Bernerov Ples smrti. Tada se značenje uvelike mijenja. Vitalnost se povlači. Pojedinac, koji se rijetko viđa u prikazima životnog stabla srednjeg vijeka, dolazi u prvi plan, a zajedno s tim

Machine Translated by Google

Individualizam postaje jednostavniji, lakše razumljive slike: postaju emocionalne ili čak sentimentalne; bude suosjećanje, tugu i sažaljenje.

Konačno, značenje potpuno nestaje. Gledatelj vrednuje takve prikaze jednostavno kao alegorije, čija je ljepota i estetski učinak kojem se divi. S tim u vezi transformacija ovog starog simbola svjetskog stabla i životno stablo dolazi kraju. Sve što nam preostaje je osjećati naš put natrag u daleku prošlost koristeći postojeće artefakte i osjetiti njihovu veličinu.

Machine Translated by Google

Mi kao pojedinci nismo ništa drugo nego lišće na drvetu. Danas su zeleni. Jedan list je veći, drugi je manji. Zatim jedan uvene, pa još jedan. Ali to nije važno ako samo drvo ostane zdravo!

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Hrabrost za radost života

Tko god hoda razorenim ulicama
bombardirani gradovi, tko god pogleda i zadrhti od
ruševine dvoraca i crkava, u kojima se osjeća životni osjećaj
velika razdoblja se odražavaju, tko god pogleda u ponor
srca koja je smrt rastrgala... on možda
smatram pretencioznim govoriti o životnoj radosti kao
jedna od nepobjedivih sila ljudske duše. Možda vojnik ima najveće pravo
činiti upravo to: Ne samo radi udobnosti, već iz živog osjećaja stvarnosti
iz koje proizlazi radost života nasuprot

neizračunljivo i tama, da, koji sami čine
podnošljivima. U tjednima nove godine moglo se
čuti zvukove karnevalske vreve i žurbe
proslave diljem naših prekrasnih gradova. Ulice koje su nekada bile
pune radosnih mnoštva sada su
prekriveno pepelom uništenih kuća. Umjesto ukrasa, vidimo ruševine
kako se uzdižu nad našim glavama.
Muškarci koji su nekoć pili iz čaše života sada leže pod zemljom
zemlja ili se bore sa svojim sivim i sada ozbiljnim
lica u samoći bitke za opstanak
Europske kulture. Žene su pobjegle daleko u

Machine Translated by Google

dvorišta i sela. Gdje ostaje svjetlo, misao, koja nas može vratiti radosti života?

Možda bismo trebali raspraviti što je zapravo radost života. Tko god to traži samo u vanjskom izrazu, teško će to naći u ratu. Tko god mari samo za donekle sirovo materijalistički užici bit će razočarani rijetki ostaci... i tvrde da gotovo ništa nema vrijedi li više živjeti, ili hvaliti ovaj život ili voljeti. Dublja radost života, međutim, ne ovisi o vremenu i sudbini, ne o potrebama i gorčini. To je jedno od onih tihih čuda koje Bog daje onima koji su svjesni njegovog postojanja. Ne može se baciti na

nas izvana. Živi u našoj biti i našem biću;
živi u nama. Čovjek koji ga ima bogat je čak i ako hoda u dronjcima i živi u zemljanim pećinama. Tko god živi u palači i ima sve skupe životne ukrase, ipak je najsiromašniji gost na ovoj zemlji, ako nema tu istinsku radost života.

Počinje jednostavnom sviješću o postojanju. Postoje muškarci koji nakon dobrog noćnog sna pogledaju novi dan i žale se jer stoje prije posla i zadatke. Drugi se javljaju nakon nekoliko sati nemirnog sna s teško shvatljivim osjećajem zadovoljstva, sretni zbog stvarnosti svog života, a možda jednostavno zato što im daje dah, vid, osjećaj, sluh i razmišljanje. Rat nam je to pokazao na nevjerojatan način

Machine Translated by Google

da naše zadovoljstvo jednostavnim stvarima u životu može biti mnogo dublje i značajnije od nekada toliko hvaljenih „užitaka“. A to pokazuje istinsku skromnost i sposobnost za snažne osjećaje. Tko bi mogao objasniti vojniku da ništa više od

čisti krevet, tanko prekriven stol, da, kratki san, čaša
vina, lijepe slike ili atraktivne djevojke koja prolazi
mogao ispuniti takvom radošću? A kad smo bili kod kuće, pomalo dosadni i stojeći ispred punog regala knjiga, tražeći jednu jedinu knjigu za miran sat... tko nam je mogao reći da ćemo jednog dana moći zaboraviti svijet i sebe, rat, prljavštinu, patnju

pa čak i smrt... zbog ugodne slučajnosti u
Napuštena kuća na istoku pružila nam je loše
poderani primjerak Elchendorffove knjige? Tko je mogao uvjeravali su nas da ćemo jednog dana, u mračnom bunkeru, u vlažnoj hladnoći i punom insekata, moći slušati melodiju Mozartove "Čarobne frule" uz slabašno svjetlo i da ćemo utonuti u san o vječnoj ljepoti svijeta
i zaboraviti sve strahote oko nas?

U takvim trenucima, radost života obasjava oko sebe, kao da munja... ili poput mekog svjetla ljetnog zalaska sunca.
Dok smo nekada lutali osvijetljenim gradskim ulicama tražeći zadovoljstvo, sada gotovo gubimo dah gledajući blistavu ljepotu zvjezdane noći koja se čudno reflektira naspram mjeseca, i to nam daje

Machine Translated by Google

u nama unutarnji osjećaj pripadnosti svemiru. Nitko ne može biti strastveniji učenik životne radosti od jednostavnog vojnika, koji je vođen kroz vječnu vatru borbe, koji je prošao kroz zid smrti i užasa i koji odjednom ostaje bez riječi dok stoji pred tišinom večeri i gleda usjeve.

nježno milovan blagim vjetrom. U takvim trenucima osjeća se u kucanju vlastitog srca, slavni i divni život koji mu je dan. Tada kroz njega struji radost koja se ne može usporediti ni s jednim drugim užitkom ove zemlje. I tako se činimo prilično skromnima, ali samo naizgled, jer takva skromnost ujedno je i najviši zahtjev koji možemo tražiti od

život.U ovog sata, kada je sudbina rata najteže testira naša srca, i kod kuće i na frontu, to

Čini se beznadnim pokušajem govoriti o radosti života. Ali hrabrost pripada radosti ništa manje nego borbi i smrti. Pobijediti smrt znači steći radost.

Bez toga, naše bi se duše odavno srušile pod veliki teret njihovih teškoća. Bez toga, žene kod kuće bi odavno bile otjerane u najtamnija, neizbježna depresija. Ta životna radost stoji kao sjajno „ipak“ iznad našeg teško opterećenog naroda, protiv kojeg su bombe i fosfor beskorisni. U njoj živi komadić djetinjstva. Samozadovoljno hvalisanje i slijepo

Machine Translated by Google

Ambicija mu je strana. Ljubav prema prirodi i ljudima, životinjama i cvijeću, glazbi i
stih, jer slike i umjetnost u kamenu i metalu su sve dio toga. Uči nas da kad god nešto izgubimo, trebamo pogledati ono što je ostalo. Uči nas da
prepoznati značenje u svakom testu.

Tko bi porekao radost koju pronalaze muž i žena
tijekom njihovih zajedničkih odmora. Tko može tvrditi da je - tijekom obilnih mirnih dana sa svakodnevnim užicima - mogao tako duboko osjetiti ljubav svoje supruge, radost zbog djece i djelić sigurnosti? I čak i ako nam sudbina oduzme ono što je

dragi moji, spremnost da pomognemo ponovno nas vraća natrag u naručje života.

Machine Translated by Google

Neobičan susret kralja Olafa

od Willa Vespera

Jednog dana kralj Olaf Tryggvason i njegovi ljudi otplovili su južno uz obalu Norveške brodom “Long Zmaj”. Kad su stigli do fjorda Nidaros, Muškarci su se morali uhvatiti za vesla jer je vjetar bio previše slab da napuni jedra. Ali kralj se nije žurio. Bio je dobro raspoložen i izvodio je svakakve trikove za svoje ljudi. Borio se u lažnom dvoboju sa svojim barjakom, Ulfom Crveni. Prvo su se borili na uobičajen način s mač u desnoj ruci. Zatim s mačem u lijevoj ruku. I konačno s mačevima u svakoj ruci. Svaki put, kralj je napredovao sve do ploče. To su bile značajne igre. Nakon toga, kralj Olaf se popeo na ogradu broda i hodao uz nju žonglirajući tri izvučena bodeža. Nitko nikada nije vidio kralja promašiti ili bodež pasti u more. Muškarci su veslali s više entuzijazma i smijao se.

Kralj Olaf sjedio je među svojim ljudima na krmi i razgovarao o ovome i onome. Tamo je sjedio Kolbjoern Maršal i Thorstein Ochsenfuss, Arn Schaetze iz Jaemtland i Bersl Snažni: muškarci iz cijele Norveške, s Islanda i s otoka na zapadu, odabrana skupina tim, zgodni momci puni snage i hrabrosti. Jedan

Machine Translated by Google

vidio je to. Nitko nije bio stariji od šezdeset godina, osim biskupa Sigurda, a nitko mlađi od dvadeset, osim Einera Bogenschüttlera, koji je imao samo osamnaest godina, ali je bio najbolji strijelac u cijeloj zemlji.

„Sada držim cijelu Norvešku u svojim rukama“, rekao je kralj, i pružio je desnu ruku prema nebu, kao da zgrabi nešto što drugi nisu mogli vidjeti. „Jer "Primili ste to iz Božje ruke", komentirao je Biskup Sigurd ozbiljno.

„Da“, složi se kralj, „iz Božje ruke, a ne iz vaše, biskupe. Prisiljavam sve da se poklone Kristu, narode svih pokrajina: Stravanger i Hardanger, Vik i Sogne,“ Woere i Ramsdalen, pokrajine na moru i u planine, a sada i Helgeland i Upland. To je bilo najteže razbiti.”

„Ali imaš i najoštrije zube za to“, ubacio se Sklade Hallfred, Islanđanin. „Mnogi su...“ osjetio ih je.”

„To je možda istina“, odgovorio je Olaf, „ali sada je Norveška jedan Reich i (crkvena) zvona zvone po cijelom Reich.”

„Priznajem to“, složio se Hallfred. Lagano se nasmijao. i dodao „Također priznajem da mi je teško naviknuti se na ta zvona. I mnogi drugi osjećaju se isto, čak i ako to ne kažu.“

Machine Translated by Google

„Imaš osjetljive uši, budući da si skjald“, odvrati Kralj Olaf.

Ali Hallfred je pokazao na svoje srce i rekao: „Ovdje unutra, kralju Olafe, sjedi onaj koji to ne želi čuti. Kriste Trebalo je previše vremena prije nego što su došli k nama. Svi mi naučile smo još nešto od svojih majki.”

Kralj Olaf ga je dugo gledao. Zatim je rekao: „Gdje zvona zvone... tamo su Reich i kraljev vlast."

„Koje si primio od Boga“, umiješa se biskup opet. „Jedan je gospodar. Onaj na nebu.“

„A jedan je kralj u Norveškoj, biskupe“, odvrati Olaf. "Čovjek mora biti gospodar i čovjek mora biti kralj, osim ako..." zemlja će postati plijenom stranih kraljeva. Uvijek zapamti to.”

"U Norveškoj bi trebao biti samo jedan kralj i „otoci“, rekao je Hallfred. „I samo jedan bi trebao biti gospodar u raj. Ali i dalje mi je žao svih onih koji su morali "ostavi sve", i polako je gestikulirao rukom prema planinama, zatim preko neba i konačno dolje prema moru. Svi su znali što je mislio.

Biskup Sigurd ga je ljutito pogledao. „Ti će zubi "još uvijek moram često gristi i ugristi mnogo", komentirao je, „prije nego što ovi idoli i čarobnjaci budu prisiljeni otići cijela Norveška.”

Machine Translated by Google

Svi su pogledali prema Olafu kako bi vidjeli njegovu reakciju na Hallfredove
smjele riječi. Ali njegovo je srce bilo lagano i dobrodušno
danas, ona vrsta raspoloženja koja osvaja sve.
Smijući se, pokazao je zube i viknuo: „Norveška, domovino! Živio onaj
koji nam ju je dao na vlast.“
Čvrsto ćemo ga držati zubima. Nitko ga neće otkinuti.
od nas dok god živimo.”

„Živio kralj Olaf!“ vikali su ljudi. I Hallfred je počeo
pjesma o ovom satu:

„Osjećajući vrijeme bitke, kralj
je putovao prema jugu...“

Brod je klizio blizu obale u fjord i
naišao je na stjenovitu liticu koja se daleko stršila u
voda. Ptice na obali su poletjele. Srebrni
Oblak mašućih krila dizao se poput prašine u nebo.
tisuću ptica je dozivalo.

Borovi, koji stoje jedan za drugim,
uz stranu planine, reflektirana sunčeva svjetlost dok su
njihao se. Svjetlost se odbijala od svih grana. Čulo se
potoci koji bučno žubore niz klisure i
lagano disanje mora.

Odjednom su svi čuli krik jasnog, oštrog glasa.
Čovjek je stajao na stjenovitoj izbočini blizu broda.
Svi su ga pogledali. Bilo je jasno da se želi pridružiti.
njih i tražio je dopuštenje za to.

Machine Translated by Google

Kralj Olaf dao je znak pilotu da klizi bliže izbočini. Muškarci su podigli vesla i prebacili ih na prema kopnu. Ali prije nego što je brod uopće stigao tamo, ugledali su stranca kako stoji na vrhu pramca, blizu glave zlatnog zmaja. Kimnuo je prema kralju, koji je sjedio visoko na krmi.

izgledao je kao da se lagano ljulja od skoka, i još uvijek pokušavajući vratiti ravnotežu. Zatim je prišao ljudima na pramcu: farmeru iz tog područja, koji je vjerojatno samo želio neko vrijeme putovati s njima, sve dok bi tolerirali njegovo društvo na brodu. Nije bio trgovac kao što su isprva mislili.

Bio je vrlo snažan čovjek u staromodnoj odjeći zelena čoja (gruba vunena tkanina). Vjerojatno čovjek iz dubine planina. Oko boka mu je bio široki kožni remen s lijepom bakrenom kopčom. U jednoj od omči za remen nosio je dvostrani čekić, staro seljačko oružje: lijepo oblikovan komad ručnog rada. Ali najuočljivija stvar na tom čovjeku bila je njegova crvena brada, koja je bila toliko gusta i duga da ju je razdijelio i zavukao ga je za pojas lijevo i desno.

Sjeo je na smotuljak užeta i pogledao muškarce, koji su sjedili ili stajali oko njega, jedan za drugim... potpuno bez sramežljivosti. Svaki se osjećao pomalo nervozno od plavog plamena njegova pogleda. Kao da ih je odmjeravao i svakome pronašao neku manu.

Machine Translated by Google

„Nije bio loš skok, taj koji si napravio na brod,“
priznati Vakra od Goetaelfa.

„Nije bilo ništa veće“, odgovori stranac, „od
koju si ti, Vakr, stvorio kada si od jednog napravio kršćanina
Thorov prijatelj. Svi ste vi dobri skakači u tome
obzir."

Ono što je čovjek rekao nije bilo utješno.

„Zar ne znaš s kim putuješ, farmeru? Budi
"Pazi! A gdje smo se upoznali, kad misliš da nešto znaš o
nama?"

„Stari poznanik“, odgovorio je, „vratio se iz tvog
očevi. Ali zaboravite. Sada bih volio putovati s
"tebe na trenutak."

"Kamo želiš ići?"

„U inozemstvu“, tužno je odgovorio čovjek.

„Izgledate sposobno za vojnu ekspediciju.“

„Mnoge od njih imam iza sebe, ali sada želim
odmor."

„Ne izgledaš tako“, primijetio je Bersl Snažni.
Prema njegovom običaju - kao da se ne isplati razgovarati s
čovjek prije nego što je iskušao svoju snagu - posegnuo je za
ruku stranca i pokušao ga otkinuti sa sjedala. Bio je to
kratka i oštra borba, ali onda je Bersl naletio
tlo, i bilo je savršeno jasno tko je ovdje bio
jači. Bersl to nije doživio od svojih ranih
mladost. Pogodilo je sve poput vatre i pijanstva: svaki

Machine Translated by Google

Morao je iskušati stranca u natjecanju. Ali nitko mu nije mogao parirati.
Cijeli brod zurio je u vraga.
Njegove su riječi također letjele, oštre i neustrašive, i pronalazile svoj
trag jednako nepogrešivo kao i njegovi pokreti. Svaki je dobio svoje!
Konačno je hodao uz ogradu preko vesala, koja su
nikad nije prestao veslati, a žonglirao je ne samo s tri
bodeže (kao što je učinio kralj Olaf), već četiri bodeža, s
dva u zraku i po jedan u svakoj ruci cijelo vrijeme. Bio je to
brza igra, kao da su bodeži plesali iznad njegove glave poput plamena.
Cijela posada zurila je u ovog farmera, koji je tako igrao. Svakako se
znao snalaziti više od samog
volovi.

Konačno ga je kralj Olaf pozvao i on se popeo gore
krmenoj palubi broda, skinuo kapu i stao ispred
kralja. Vidjelo se da mu je i kosa na glavi
crveno, i kako je stajalo poput vatre iznad njegovog čela.

„Ako stranac poput tebe i farmera dođe pred norveškog kralja, on se
pokloni“, glasno je naredio Thorgrim Thorsteinson. Farmer se okrenuo
prema njemu i rekao: „I ti potječeš od ljudi, Thorgrim, koji nisu bili

navikli savijati leđa pred drugim muškarcima - drugima
nego možda prije onoga, za kojim oni - poput tebe -
bili imenovani.”

„Vi ste rječit i talentiran čovjek“, rekao je kralj Olaf i dao znak ostalima
da utihnu. „Jeste li vi?“
iz tog područja?”

Machine Translated by Google

Crvenobradi je dugo gledao kralja Olafa. Zatim
Lagano se nasmijao, poput nekoga tko u srcu nosi brigu.
„Da“, odgovorio je, „moglo bi se reći da sam iz tog kraja.“

„Iz koje pokrajine?“ upitao je kralj.

Tada je čovjek napravio istu gestu kao i Hallfred
koje je Skjald napravio kada je govorio o starim bogovima.
Pokazao je rukom prema planini, a zatim
preko neba i konačno dolje prema moru. U jednom
u trenutku, svi su znali tko je on. Vjetar je zavijao
s planine i preko sunca poput vela,
i voda je počela rasti. Ali nitko nije mogao
pomisli na brod koji je odjednom počeo plesati
blizu stjenovitih litica. Svi su zurili u Crvenobradog,
koji su sada stajali pred svojim kraljem velikim i moćnim, i
vidio je sveti čekić u svojoj ruci. Tupa tutnjava grmljavine
došli su s neba i svi su stajali poput sjena u
svjetlost sumpora. A onda su čuli čovjekov
težak glas.

„Da, kralju Olafe“, rekao je, „ja sam iz ove pokrajine, iz
Helgelanda i iz Drontheima, iz Hardangera
i Stavangera, iz cijele Norveške i s otoka,
s planina i iz dolina, iz
oblaka i s mora. I to je moj posao koji postoji
takva zemlja koja ti pruža radost i u kojoj možeš biti
kralj. Kad sam prvi put došao ovdje, bila je to zemlja leda pod
stopala ettina. Ali ja sam ubio ettine, koji su sjedili na

Machine Translated by Google

planine. Drveće je raslo i potoci su tekli tamo. Zadavio sam ettine, koji su neprijatelji i bogova i ljudi. Cvijeće je raslo na livadama, a koze su se penjale planinskim stazama. I ljudi su dolazili i gradili kolibe i orali polja. Blagoslovio sam njihove usjeve. Imali su kruh. Blagoslovio sam more za njih. Imali su ribu. Blagoslovio sam njihove

stol. Djeca su rasla. Ja i moja vrsta, kralj Olaf, napravili smo ovo zemlja nastanjiva za djecu ljudsku. Zato su me poštovali, muškarci i žene. I ovo je bio moj narod, dugo vremena."

Tada se biskup Sigurd ohrabrio i pokazao hrabrost. Podigao je križ s prsa i podigao ga prema Crvenobradi. „Daj mjesta, idole!" zahtijevao je.

Čovjek se ponovno nasmijao, tiho i gorko. Bilo je to kao plačući na vjetru.

„Da", rekao je, „a sada dolazi još jedan. Moj je čas prošao prema volji Svevladara. Teško je mojim prijateljima. A ti, Olafe, progoni ih i ubijaj i ispunjavaš sudbinu. Na kraju se to događa svima nama. Ali očekivao sam da će biti drugačije: vuk koji nas proždire,

zmija koja nas davi. Dolaze nježni i pobjeđuje moćne. Ali nitko ne bježi od sudbine i nitko ne zna unaprijed. Doći će čas za čovjek na križu također."

„Makni se, idole!" ponovno je zapovjedio biskup dok je držao je križ blizu Crvenih očiju.

Machine Translated by Google

Zatim je podigao čekić i bljesnuo je munjom
udario niz jarbol poput zlatne zmije. Bilo je kao
ako bi ga uhvatio rukom prije nego što bi mogao nanijeti ikakvu štetu.
Po treći put se začuo gorak smijeh. Oni
nikada to nije zaboravio do smrti.

Vidjeli su kako se čovjek bacio u more s
snažan skok i, držeći čekić iznad glave,
potonuo u more i nestao.

U tom trenutku sve se promijenilo. Lagani jug
Vjetar je puhao, napunio jedra i gurnuo brod prema unutra
sunce duž tiho kotrljajućih valova dublje u
zaljev. Činilo se kao da su se svi probudili iz sna
ili omamljenost. Kralj Olaf protrlja lice objema rukama.
Dok se biskup Sigurd nakašljao kao da će nešto reći,
Kralj mu je dao znak da šuti.

Ispred njih bile su kuće Nidarosa, brodovi u
obala, moćni krov kraljevske kuće i
nova katedrala sa šiljastim vrhom i širokim tornjem.
Večer je pala. Sunce je zašlo u more. Zvona su
tiho je odzvanjalo preko vode. Svi su stajali poput kralja i
otkrili glave.

„Molimo se za sve koji znaju umrijeti kao muškarci“, rekao je
Kralj.

Machine Translated by Google

U nama gori poput plamena pravilo,

i mora biti božanstveno,

jer je vječno i univerzalno,

to je ovo:

Izvrši svoju dužnost!

Ovo pravilo sadrži učenja svih religija.

- Heinrich von Kleist

Machine Translated by Google

[NASLOV DODAN OD STRANE UREDNIKA]

Dvorac na planini

[Napomena urednika: slika „Castel del Monte“ izostavljena]

Najljepše i najmoćnije tvrđave
Njemačko carsko razdoblje stvoreno je pod
Dinastija Hohenstaufen, posebno Friedrich II. Oni su
vidljivi znakovi razvoja i formiranja
Europska sila. Friedrich II. bio je jedan od najvećih graditelja tvrđava srednjeg vijeka. Imao je veliki utjecaj na arhitektonski dizajn svojih utvrda. Njegove domišljate konstrukcije, koje su favorizirale osmerostranu strukturu, ostale su primjer drugim utvrdama i dvorcima čak i nakon borbe konkurentskih plemića.

eliminirao je Njemačko Carstvo kao faktor moći u
Europa. „Castel del Monte“ u Apuliji, vjerojatno najljepši od njegovih dvoraca, sa svojim pravilnim tlocrtom i elementarnom snagom, izraz je hohenstaufensko-germanskog duha čak i danas. Friedrich II. već je tada stvorio europski stil, koji je oplodio sve

izgradnja tvrđave na jugu, zapadu i istoku, i u
kojim je dominirao njemački oblik.

Machine Translated by Google

[NASLOV DODAN OD STRANE UREDNIKA]

Kahlenberg 1683.

Bitka kod Kahlenberga blizu Beča 12. rujna 1683 se računa kao[1] jedan od onih velikih svjetskih događaja, koji mijenja lice Zemlje stoljećima. Njemačke trupe, ujedinjene s dobrovoljcima s Istoka, iz Francuske i gotovo svih europskih zemalja, izvojevale su sjajnu obrambenu pobjedu protiv bezbrojnih hordi Velikog sultana, koji je ovdje usmjerio koncentriranu snagu svog zapadnoazijskog/balkanskog carstva kako bi
otvoriti vrata prema srednjoj Europi. Ako Beč padne u turske ruke, tada bi Njemačka i Italija bile
izložen napadu muslimanskog polumjeseca. Devet tjedana Beč je odolijevao napadima nadmoćnijeg
turske snage, sve dok se početkom rujna nije približila pomoćna vojska i oslobodila branitelje. Princ Eugen bio je na čelu svojih zmajeva i među prvima koji su im presjekli
put kroz turske mase sve do gradskih vrata.
Smjela hrabrost ovog 20-godišnjaka iz Savoje bila je nagrađen zapovjedništvom nad konjičkom pukovnijom, koja je nosila ime ovog junaka sve do Drugog svjetskog rata.

1Slika slike izostavljena; tekst izmijenjen kako bi to odražavao. Izvorni uvod bio je: „Ova suvremena slika prikazuje bitku kod Kahlenberga blizu Beča 12. rujna 1683. Ova bitka se računa kao [...]“

Machine Translated by Google

Krv braće
Ostat će pobjednik

Obljetnica Dueppela, koja ove godine obilježava obljetnicu, uvijek će slavi 80. obljetnicu ti služiti kao znak upozorenja u povijesti Schleswig-Holsteina. Ako borbe od 1848. do 1851. nisu donijele slobodu, konačno je došlo vrijeme kada se narod ovog vojvodstva više nikada neće moći vezati za Dansku.

Ali proslava ide daleko izvan granica Schleswig-Holstein, jer je ovaj test pruske moći bio važan korak ka nacionalnom ujedinjenju Njemačka. Bismark je želio dati njemačkom narodu njegov zasluženi položaj i potreban životni prostor. Pruska moć je korištena. Pobjeda kod Dueppela omogućila je pruskom snaga koja će se koristiti za promicanje širenja njemačke krv i tlo. Vjera u Prusku je rasla. Novo Političko razdoblje u njemačkoj povijesti započelo je tim datumom.

Kad pomislimo na kopljanike iz Dueppela, vjerojatno obilježiti pobjednički dan koji je na kraju doveo do ujedinjenje Njemačke. Za nas više nisu istinite riječi koje su tada proglašavali Opća skupština u Rendsburgu 8. svibnja 1864.: „The Dueppelova krv nas dublje dijeli od Danaca nego Belt i Koenigsau." Međutim, još se sjećamo, čak i s pruske strane, koliko su hrabri i

Machine Translated by Google

Časno su se borili danski branitelji. Moltke je pisao o
23. travnja 1864. svom bratu Ludwigu:

„Entuzijazam ovog malog naroda za ono što oni
boriti se za, izdržljivost i žrtvu s kojom su
vojska se nametnula u Dueppelovoj poziciji, dobro su
prepoznali su ih čak i njihovi neprijatelji. Vojnici su odoljeli
neopisivo mnogo više od naših, koji su imali
inicijativu napada u većem broju, što je omogućilo
da im bude olakšano tijekom ovih teških zadataka."

Što se tiče viteštva iskazanog u ovoj borbi
između dvaju srodnih naroda, Moltke je napisao:

„Vjerojatno nema boljih ljudi od naših vojnika."
Čim se ispali posljednji metak, nosači nosila
nosili su i danske i naše ranjenike u
bolnica sa svom nježnošću malih djevojčica. I sve su
tretirali su isto u bolnicama. U tim bolnicama, kao što su
kao dominantni i luksuzni u Johanniteru
reda, danski časnici i vojnici ležali su u istim sobama
kao Prusi. Rat vjerojatno nikada nije vođen
s više humanosti nego ovaj."

Ovaj dan vidljivog jačanja njemačke strane
imao je drugačije lice za Dance. Bio je to dan poraza.
Borba se vodila protiv znatno nadmoćnijeg
sila. Čak i ako je položaj na koji je netko stavio previše
velika nada, nije se mogla održati, tako su učinili i Danci

Machine Translated by Google

ipak, dobro se izjašnjavaju, čak i u časnom povlačenju, pokazujući i hrabrost i
odanost danskih vojnika. Bitka brigade u
Scharffenberg za Dueppelov mlin stavio je Pruse „u
teški tjesnaci". Unatoč pobjedi i bolnim gubicima, vojska se mogla vratiti uzdignute glave.

Imamo i druge suvremene svjedoke ovoga
viteško ponašanje nakon bitke: Kako su Danci
O vojnicima su se brinuli njemački seljaci... i na
s druge strane, kako su se brinuli za njemačke vojnike
Danski seljani... tjednima, pa čak i mjesecima. U to vrijeme
dva ravnopravna, kulturno visoko ugledna, germanska plemena
suočili se jedno s drugim.

Dakle, bilo je gotovo očito da nakon Svjetskog rata,
Danska je proslavila ujedinjenje Sjeverne
Schleswig s Danskom u Dueppelu, gdje je bio kralj
sadašnjost. Njihova proslava istovremeno je značila
gorko odvajanje sjevernog Schleswiga od njemačkog
Reich. Ali već danas, sve je to prevladano od strane
vjerovanje u zajedničku germansku budućnost.

Zvuk imena Dueppel budi se u oboje
ponosne uspomene ljudi. Mržne tonove, koji su
uočljivije na danskoj strani, nisu u potpunosti
izblijedjelo. Karl Larsen se bezuspješno borio
eliminirati ih među Dancima. Među Nijemcima,

Machine Translated by Google

Te je osjećaje zamijenila radost pobjede. Ali gorčina je nestala u godinama koje su prolazile. Međutim, misao na hrabra djela ostaje nezaboravljena

obje strane. Baš kao što je borba između dva naroda
vođena viteški, tako je bila i borba za etničke
odluka je također provedena na viteški način.

Doći će dan kada mi, koji dolazimo iz istog
Germanski korijeni i zajednička domovina, povratak ovome
mjesto, jer govori o viteškoj borbi, odanosti i
postojanost germanskih muškaraca, koji su u to vrijeme
stajali su jedan nasuprot drugome, ali za koje bi bilo mnogo prirodnije
stajati jedan pored drugoga.
Danas to još uvijek ne čine, i to se prvo mora naučiti. I
Naši neprijatelji čine sve da nas otuđe od jednog
još.

Koliko god to bilo gorko, mnogi su to ipak naučili
već. I čvrsto smo uvjereni da iz
U ovom razdoblju borbe Njemački Reich sazrijet će kao kasni - ali utoliko
vrijedniji - plod. Naši danski dobrovoljci u Waffen SS-u prvi su borci za ovo

svijetla germanska budućnost na danskoj strani.

Odlučujuće jest i ostaje: je li stav
je dobro ili loše, želi li netko raditi na građevini ili na rušenju i želi li

vidjeti zajedničke potrebe i ciljeve.

Machine Translated by Google

Europski narodi imaju samo jedan izbor ako žele spasiti svoj opstanak: vidjeti što imaju u uobičajeno i zalagati se za to.

Machine Translated by Google

Princ Eugen

Plemeniti vitez

Tisuće volontera iz mnogih zemalja bilo je uključen među šareni asortiman saveznika koji slijevala se do rijeke Donau u tim vrućim kolovozima dana u godini 1683. kako bi se zaustavila prijetnja invazija na muslimanski polumjesec.

Među mnogim dobrovoljcima francuske krune bio je također princ Eugen Savojski, koji je rođen u Parizu, ali koji je okrenuo leđa zemlji svog rođenja nakon mnoga razočaranja. Kaiser, koji je pobjegao u Passau, povjerio mu je zapovjedništvo nad dragunskom pukovnijom na čijem je čelu ubrzo na sjajan način dokazao svoju vojnu vještinu.

Na samom početku svog postojanja, princ je imao sreću doživjeti značajno iskustvo: u oslobodilačkoj bitci kod Kahlenberga blizu Beča 12. rujna 1683. godine. Ova iznenađujuća i snažna pobjeda, izvojevana združenim snagama svih njemačkih zemalja, oslobodila je Zapad ne samo od prijetnje turske invazije, već je i pružila mogućnost novog formiranja cijele jugoistočne Europe po njemačkom uzoru. Otvorena su vrata kroz koja je vjetar novog razdoblja mogao otpuhati pljesnivi

Machine Translated by Google

atmosferu starog života i probuditi ljude koji
utonuo je u san nakon Tridesetogodišnjeg rata, ispunjavajući ih novom
nadom. Međutim, savojski stranac koji je prvi put stao na njemačku

tlo, postalo bi nositeljem ove nade i najznačajnijim
sjajan predstavnik novog razdoblja herojstva u
Njemačka povijest. Slijedeći primjer velikog carskog
vojskovođe, Ludwig von Baden i Karl von
Lothringen, princ je sudjelovao u kampanji u
Mađarska koja je dovela carske snage do
Siebenbuergen i prije Beograda. Već u prvom
bitkama, princ Eugen je dokazao svoju osobnu hrabrost - u
kratkom razdoblju bio je dva puta teško ranjen - i on
pokazao je neobičnu vojnu sposobnost. Ipak, trebalo je
dugo vremena za primanje neovisne naredbe. Samo
nakon što je nekoliko godina služio u talijanskom kazalištu u
podređeni položaj prema Francuzima, je li konačno
dobiti ovo željeno neovisno zapovjedništvo u Mađarskoj

1697. godine.

Austrijanci su pretrpjeli nekoliko neuspjeha u
u međuvremenu, a Turci su se oporavljali nakon prvog
veliki šok. Eugen je preuzeo slabo opskrbljenu,
demoralizirana vojska i imala je izravne naredbe da ne
provoditi daljnje kampanje tijekom te godine.
Međutim, čim su najgori problemi otklonjeni,
napravio je nekoliko munjevitih pokreta naprijed-natrag koji

Machine Translated by Google

zbunio Turke i izvojevao pobjedu nad vojskom
sultan u Zenti 1697., iako je to bilo dvostruko
veličine svoje vlastite. S tom pobjedom, princ je ušao u
u prvim redovima najvećih vojskovođa svoga vremena.
Sada uništenje turske dominacije nad
Podunavska regija je napredovala. Glasine su daleko doprle.
na Balkan kada su stigle prve carske patrole
Bosne i presječena južno od Beograda.

Međutim, na vrhuncu svojih pobjeda, Savojac
morao je odustati od kampanje i naviknuti se
mir. Veliki europski rat oko pitanja
španjolsko nasljeđivanje, što bi rezultiralo novim
raspodjela moći na kontinentu bila je neizbježna.
Carstvo je svakako mnogo dobilo mirom koji je Eugen sklopio s
Turcima u Karlovcima.
1699.: Mađarska bez Banata, Siebenburgen i
veći dio Slovačke i Hrvatske.

Sljedeće godine, europski rat oko krune i
izbila je kontrola nad španjolskim svjetskim carstvom. Jednog
strane stajala je moćna Francuska, koja je htjela osvojiti
Španjolska kako bi dovršila svoju vlast nad Europom;
s druge strane Austrija, Nizozemska i Engleska,
koja je htjela slijediti svoju staru „politiku neutralizacije“
protiv uspona bilo koje dominantne sile na kontinentu.

Princ Eugen morao je napustiti poprište svojih pobjeda
i koncepte na Dunavu kako bi preuzeli

Machine Translated by Google

obrana Carstva na Zapadu. Sve više je prerastao u sveukupnu ulogu carskog vojskovođe, koji je preuzeo i strateško i diplomatsko planiranje. Nitko od domorodaca nije bio bolje od njega sposoban razumjeti složene probleme politike i prevladati tisućustruke potrebe visoko podijeljene političke scene. Jedan od najvećih državnika koje je naš narod ikada imao bio je u stanju shvatiti cjelokupni europski svijet s jedne strane, a s druge

s druge strane razumjeti i najsitnije detalje i potrebe raznih teritorija, bilo u Alpama ili u ušća njemačkih rijeka na sjeveru. Nije slučajnost da je ovaj čovjek, rođen u inozemstvu, postao jedan od najnjemačkijih velikana u našoj povijesti i živi u narodnom sjećanju i u pjesmama i u sagama.

Iako je proveo mnogo godina na tlu Italije, Flandrija i južna Njemačka bore se protiv Kao francuski neprijatelj i braneći Reich od napada burbonskog imperijalizma, princ Eugen nikada nije ni na trenutak zaboravio načela svoje politike; naime, da će Kaiser uvijek biti u defenzivi na zapadu,

jer je budućnost Reicha ležala na Istoku. Kao što je vođa „njemačke stranke“ na dvoru, učinio je što je mogao spriječiti Karla VI da se zaplete u španjolske i talijanske zemlje umjesto dovršetka posla na jugoistoku koji je već započeo. Između njegovih

Machine Translated by Google

pobjede nad omraženim Francuzima u godinama od 1700. do 1709. u Hoechstaedtu i Torinu, u Oudenardeu i Malplaquet, princ je iznova i iznova žurio u Beč kako bi upozorio na preambiciozne osvajačke planove, kako bi mogao nadgledati konačno smirivanje jugoistoka i veliki zadatak u tom području, koji ostalo je za ispuniti.

Nakon 12 godina krvave borbe, prvo španjolsko nasljeđivanje završilo je. Engleska, koja je bila dovoljno oslabljena za Sun Kin, počela se bojati porasta njemačkog utjecaja i pozvala je grofa od Marlburga, saveznika i prijatelja Eugena, da se povuče s europskog ratišta. Otišlo je toliko daleko da je engleska vojska ostavila Savojca na cjedilu i izdala ga u samoj prisutnosti neprijatelja. Gađenje i bijes svladali su princa, čije je uobičajeno dobro raspoloženje bilo prepoznato čak i od strane njegovih neprijatelja, te je proročki upozorio engleskog generala da će takvim trikovima izgubiti sebe i cijelu Europu.

Nakon sklapanja mira s Francuskom 1714. Rastatt i Baden, princ Eugen, koji je u međuvremenu imao promaknut je u feldmaršala Reicha, ponovno je bio slobodan izvršiti svoje velike planove na jugoistoku. Sayovan je nadmašio sve svoje prethodne pobjede tijekom rat s Turcima od 1716. do 1718. Bio je to remek-djelo vojnog i političkog vodstva i

Machine Translated by Google

ubraja se među najsjajnija poglavlja njemačke i europske povijesti. U agresivnim napadima, Turci su uhvaćeni i uništeni kod Peterwardeina. Ali remek-djelo njegovog vojnog genija pokazalo se u dvostrukoj bitci kod Beograda 1717. godine, gdje je, između opsjednute tvrđave i nadmoćnije turske sile, napao i prvo uništio vojsku koja je napredovala, a zatim osvojio Beograd koji mu je bio u pozadini.

Neposredno prije mirovne konferencije u Passarowitzu 1718. godine, čiji su ponosni plodovi bili rezultati njegove nezaboravne kampanje, u vojnom logoru ispred Beograda napisana je dirljiva pjesma. Ona bolje od tisuću govora hvale opisuje osjećaj pripadnosti koji je postojao između osvajača Turaka i vlastitog naroda.

Na svoj besmrtan način, to je izraz bliske jedinstvo i jednostavnost osjećaja: njemačka pjesma o Princ Eugenij, plemeniti vitez. Od tada se čuje, i ne može se ušutkati, kako oko grada i tvrđave Beograda, tako i svugdje pod širokim nebom jugoistočna ravnica u koju ulazi rijeka Nibelungen svojim putem.

Osvajanje područja Donaua - koje se vodilo krvlju svih njemačkih plemena stvorio je preduvjet za primarni cilj državnika Princ Eugen: kolonizacija i kulturna integracija

Machine Translated by Google

ovaj teritorij. Mirom u Passarowitzu, Banat,
mala Vlaška i Srbija pripojene su Austriji
i stoga je gotovo cijeli tok riječnog bazena Donau osvojen za Reich. U zapanjujuće kratkom razdoblju, nekoć pusti gradovi ponovno su procvjetali. Nekad opustošeno zemljište ponovno je donijelo plodove. Nekad začepljene rijeke ponovno su tekle uređenim riječnim koritima, a brojne močvare su isušene. Donositelji

Zapadna civilizacija na ovom području, nositelji boljeg
reda i stvaratelji novog prosperiteta bili su njemački doseljenici koje je knez dovodio u desetcima tisuća kako bi kolonizirali nekoć opustošenu zemlju uz Dunav. Međutim, ako bi se ovaj kolonizacijski rad iznova i iznova zaustavljao, i umjesto kontinuirane kolonizacije uz Dunav kakvu je knez planirao, kolonizacijski Nijemci bi ostali razbijeni u male izolirane skupine... to je bila kriva besciljna dinastička ambicija Habsburgovaca, koja je dijelila i rasipala njihovu energiju u svim kutovima svog kraljevstva.

I u posljednjim danima života princa Eugena, nakon
njegove velike pobjede u turskim ratovima, mračni znakovi su pojavljuju se. Kraj života ovog posebnog čovjeka, poput početak, bio je okružen tragedijom. Međutim,
Tragedija nije ležala u njegovom osobnom životu, već u onome što je izjedalo zabrinutost za sudbinu svog rada. Činilo se da postaje
princu u njegovim posljednjim godinama bilo je jasno da je njegov primarni

Machine Translated by Google

načela i nepopravljiva politika Habsburgovaca
nikada ne bi bio pomiren i da bi njegov rad
konačno padaju, zbog ove kontradikcije. I mnogi
stvari su ukazivale na to da je Savojac već sumnjao
početne sjene propadanja tako brzog
uspostavljena vladavina Donauske monarhije.

Ali patnja i očaj, koji svakako moraju
dotaknuo sam ovog genija tijekom njegove borbe za svoje
stvaranje i duboke uvide koji su mu omogućili da
shvatiti sudbinu svog djela, nisu bili otkriveni drugima.
Takav je bio: Skladan čovjek neodoljivog
dobra volja i izravna jasnoća, ali i dalje zagonetka za
svojim suvremenicima i potomstvu. Nije ostavio
iza oporuke ili čak jedne osobne riječi, koju bi znatiželjni
biografi mogli koristiti za rješavanje
zagonetka njegove osobnosti.

Pokazao se samo djelom. I mi možemo
skromno se zadovoljavamo riječima kojima
jednako veliki duh svoga doba, Fridrik Veliki, platio je
u čast časnog princa:

„...Vladao je ne samo austrijskim teritorijima, već i
Reich. Zapravo, on je bio Kaiser...”

Machine Translated by Google

Kraljev sud

Kralj Heinrich sjedio je okružen svojim carskim sucima, na starom sudu blizu trgovišta Rottweil. stanovništvo je formiralo polukrug oko njih.

Bilo je tamo i nekoliko biskupa, jer je to bio prvi put da je kralj upravljao dvorom bez svog pravni savjetnici.

Slobodni čovjek optužio je redovnika da ga je silovao kći.

Dvanaest svjedoka stajalo je uz slobodnog seljaka. I dvanaest svjedoka - kolega redovnika - stajalo je sa strane optuženog.

Kralj je čuo loše stvari o događajima u opatija. Kralj je s sudačke klupe mogao vidjeti da pučanstvo je stalo na stranu seljaka, i to samo njihova poštovanje prema njemu ih je sprječavalo da ga vrijeđaju redovnici.

Seljak je stajao držeći svoju kćer za ruku i zahtijevao pravdu.

Nasuprot njemu stajali su redovnici, vičući da djevojka je bila bludnica. Iz gomile se začuo urlik obični ljudi. Optuženi je dolazio iz istaknutog obitelj. Njegovi rođaci su pokušali sve da ušutkaju

Machine Translated by Google

slobodnjak - prijetili su mu vatrom i mačem ako
Nije povukao svoju optužbu. Ali hrabri čovjek
ostao je nepokolebljiv, pogledao kralja u lice i
zahtijevao pravdu.

Međutim, redovnik je spuštao pogled kad god bi
Kralj ga je pogledao u oči.

Rodbina je zamolila djevojku da priđe. Kad je
prevladavši svoju sramežljivost, kralj Heinrich pogledao ju je u oči
i znala je da govori istinu:

Redovnik je čuo njezinu ispovijed, rekla je djevojka, i
zatim joj je naredio da ode na groblje i izgovori dvanaest
molitve na grobu njezine majke. Odatle je prisilio
ugurao ju je u ćeliju i nametnuo joj se. Vrisnula je
i opirao se, ali nitko u opatiji nije digao ruku da
pomozite joj. Sljedećeg jutra, opat ju je odveo u
njega. Predložio joj je da ostane u opatiji kao sobarica.

Otac je, međutim, otišao u opatiju s grupom
naoružani ljudi, a ona je puštena.

Tada je opat pristupio i zakleo se svime što jest
Sveto što je djevojka lagala. Bog će pomoći da istina prevlada,
i Bog bi trebao donijeti presudu. Optuženi brat
bio je spreman podvrgnuti se vatrom iskušenju.

Mladi kralj ogorčeno je primijetio: „Dokle će još
ljudi još uvijek vjeruju u takvu magiju?

Svi koji su čuli te riječi bili su užasnuti i
biskupi su se bojažljivo povukli pred kraljem.

Machine Translated by Google

Kralj Heinrich je vidio da je otišao predaleko, pa je rekao:
„Ako vjeruješ da će Bog učiniti čudo, onda mi dopusti da ga vidim.“

Dvanaest redovnika donijelo je željezne ploče koje su imali
spreman, pred prijestoljem.

Dolazili su u parovima, svaki je nosio po jedan tanjur, s
oči prema nebu u molitvi.

Redovnik je donio drvenu rešetku za vatru i postavio je
pred kraljevskim prijestoljem.

Molili su se Bogu da pomogne istini da prevlada i da spasi
njihovog nevinog brata iz kandži đavola.

Pažljivo stanovništvo postalo je zabrinuto jer je kralj
Heinrichove neoprezne riječi su ih užasno uznemirile.
živčani.

Braća su se opet vratila i svaki je nosio veliki trupac,
moleći se s pogledom usmjerenim prema nebu. I složili su se
drva i napravili veliku vatru koja je jako plamtjela.

Kralj Heinrich, međutim, sjedio je nepomično na svom prijestolju
i ponašao se kao da ne čuje neugodna šaputanja
biskupa i uzbuđenog mrmljanja naroda.

Redovnici su stavili željezne ploče u vatru i
Opat je pozvao Svemogućeg Boga kao svjedoka da je
brat je bio nevin i da je sve što se govorilo o
opatija nije bila istinita.

Mislio je da će ubiti dvije ptice jednim kamenom i
time spriječio opasnost koje se bojao da mu prijeti
opatija.

Machine Translated by Google

Kralju Heinrichu su oči bljesnule jer je prozreo
opatov plan.

Pastor se molio sve glasnije i glasnije i svjedočio
pred Bogom za nevinost svog brata iz opatije. On
zamolio je Svemogućeg Suca da dokaže pred svima prisutnima
da su tužitelj i njegova kći bili lažljivci i da je
kćer, posebno, zaslužila je biti spaljena na lomači,
jer je lažno optužila pobožnog brata.

Kralj Heinrich je povikao: „Želiš li nacrtati
kraljev sud na tebe, pastore? Bog je stvorio
"kralj sudac, a ne opat iz Rottweila!" U međuvremenu, željezne
ploče su bile užarene, a dva redovnika su puhnula u njih.
ugljen s parom mijehova kako bi ga svi mogli vidjeti
bio je stvaran.

Drugi su donijeli stolicu. Postavili su optuženog redovnika na
i stavio mu noge u limenu posudu - punu do vrha.
Opat je glasno rekao da je to potrebno za
redovnika da se pojavi pred svojim bogobojaznim sucem s čistim nogama.

Kralj Heinrich je, međutim, primijetio da tekućina u
tava je imala plavičasti odsjaj.

Nakon što su oprali redovniku noge - bez da su
osušio ih - ustao je i podigao obje ruke u molitvi.

Redovnici su koristili duge kliješta kako bi uhvatili užarene ploče
i stavili ih na drveni roštilj, koji je bio
samo korak od ugljena. Bili su toliko vrući da
roštilj je gorio i dimio.

Machine Translated by Google

Opat je uzeo brata za ruku i odveo ga do
užarene ploče.

„Sada svjedoči, vječni Bože“, vikao je, „da je naš
brat nije kriv!

I optuženi je hodao preko užarenih ploča kao da
bili su hladno kamenje.

Puk je vrisnuo! A djevojka je vrisnula
najglasniji. Slobodnjak je povukao svoju kćer, koja je
pala je na zemlju i vrištala da je bludnica!

Redovnici su se podsmjehivali i urlali da je zaslužila smrt.
I puk je zašutio i nije znao što bi
vjerovati.

Kralj Heinrich slegnuo je ramenima ne mrdnuvši ni dlaku i
samo je šutke gledala djevojku koja se bacila
kod njegovih nogu.

Tada je povikao jakim glasom: "Da vidimo hoće li Bog
ostaje pri svojoj presudi!

„Svetogrstvo, kralju Heinrichu!“, vikali su biskupi i
Pučanstvo je bilo užasnuto kraljem i nekima od
žene su vikale. Kralj je naredio:

"Zagrijte ponovno željezne ploče!"

Nitko se nije pomaknuo.

Zatim nekoliko mladih vitezova, koji uvijek
okružili su kralja, istupili naprijed, zgrabili tanjure
kliještama, bacio ih natrag u ugljen, stavio još

Machine Translated by Google

drva na vatru i puhao u vatru s
mijeh.

Redovnici su, međutim, brbljali i žalili se da
to je bilo svetogrđe protiv vječnog Boga.

Samo je opat shvatio što kralj želi učiniti,
i problijedio je od straha.

„Ne osjećate li se dobro, opate?“, upitao ga je kralj.

Nije odgovorio.

Biskupi su pozvali kralja Heinricha da prestane sa svojim svetogrđem.

„Podigni suknju!“, reče kralj djevojci.

Mladi vitezovi su koristili kliješta da stave željezne ploče,
koji su bili još topliji nego prije, na drvene
roštilj. Bili su toliko vrući da je drvo plavo plavo
plamen.

Dva redovnika su požurila i htjela odvesti djevojku, ali
Kralj je glasno naredio: „Stani! To nije
tvoj zadatak!”

Sišao je s prijestolja, uhvatio djevojku za
ruku i rekao: „Ako je bilo potrebno da redovnik dođe
pred svojim Bogom s čistim nogama, onda nije ništa manje potrebno
da i djevojka to učini!

Rekao je djevojci da sjedne na stolac i on
osobno stavila noge u limenu posudu.

Vidio je da je sadržaj gusta tekućina i
prozirno poput čistog kristala.

Machine Translated by Google

Ali ostali koji su gledali drhtali su od uzbuđenja
i nisu znali što bi trebali reći.

Tada kralj reče drhtavoj djevojci da ustane i on
sam ju je odveo do užarenog željeza.

I dok je strahovito oklijevala trenutak prije
Stupivši na prvo mjesto, ljubazno je rekao: „Znam da
Nemaš krivnje, zato se ne brini!

Djevojka je skupila hrabrost i prešla preko
užarene ploče kao da su hladno kamenje. A poslije
na njezinim stopalima nije bilo ni najmanjeg žulja.

Pučanstvo je vrisnulo. I redovnici su također.

Ali znali su zašto!

Seljak je privukao kćer na svoje grudi i
držao ju je tako čvrsto da se gotovo ugušila.

Biskupi su bili zapanjeni i nisu mogli razaznati glave ili
repovi iz toga. Nekoliko redovnika pokušalo se probiti
gomili da se udalji. Kralj je glasno zapovjedio
glas, "Uhvatite ih!"

Nekoliko snažnih momaka zgrabilo je redovnike i donijelo ih
vratio ih je pred kraljevsko prijestolje, koji je pozvao
nekoliko vitezova da ih čuvaju. Zatim je naredio: „Učinite
glačala opet vruća!

Svi su bili nepomični od iznenađenja i nitko
znao je na što kralj cilja.

Biskupi više nisu rekli ni riječi. Mladi vitezovi
zagrijao je tanjure treći put. I Heinrich je

Machine Translated by Google

donio novu tavu sa svježom vodom u njoj. Zatim je rekao
glasnim glasom: „Sada bi nam Bog trebao reći je li
Opat nam je govorio potpunu istinu. I
Opat bi trebao oprati noge svetom vodom, kako bi bio
čist kad dođe pred Božje prijestolje."

Opat je vrištao od užasa, odbijao i opirao se
rukama i nogama. Ali su ga prisilili na stolac,
i jedan od biskupa oprao mu je noge svježom svetom vodom
voda.

Iako je udarao rukama i nogama, bio je
silom odveden do užarenih željeza, i dok je njegova noga dodirivala
prvi, podigao se smrdljivi dim i vjetar
nosio je gadan miris spaljenog mesa kroz gomilu.
Opat je vrisnuo i srušio se na tlo. Tada je
Redovnici su se bacili kralju pred noge i priznali
njihovu krivnju. I kralj je proglasio djevojku nevinom.

Dao je protjerati opata i redovnike iz
opatija.

Šokirano stanovništvo je, međutim, kleknulo i pomolilo se.

I premda su biskupi, a kasnije i mnogi drugi
zamolio ga je da razjasni stvar, kralj je ostao
tihi.

Vijest o presudi, međutim, proširila se cijelim svijetom
cijelog Reicha, izazivajući teror i čuđenje.

Machine Translated by Google

Bog se ne očituje u nadnaravnim čudima, već
u svetom redu prirode.

Machine Translated by Google

Vječne stvari
Jesu li tu, gdje im služimo

Ovaj kratki odlomak iz romana Otta Gmelina, „The
"Lice Kaisera" nas vraća u godinu 1243. i
stranice kroz poglavlje svjetske povijesti ispunjeno
ogorčena borba između njemačkih Kaisera i
ambicije svjetovne moći papa. Friedrich II.
von Hohenstaufena, najvažnijeg kajzera
zapadni, njemački kralj i vladar Sicilije i
Jeruzalem je istovremeno dodatno proširio
moć Zapada do njegove konačne i najveće slave. On
bio je najopsežniji duh svoga doba i
nošen kao glasnik ideje Reicha, utjelovljenje
stoljeća. Pape tijekom njegove vladavine nisu mu vjerovale, ali
bili su neobično dirnuti njegovom blistavom suverenošću. U
1239. je drugi put izopćen. Tada
Bila je 1243. godina. Papa Gregor IX. je preminuo. Ubrzo nakon toga
prije izbora novog pape, kardinala Flesca,
kasniji Innocence IV, pojavio se pred Kaiserom u
Grosseto, a sljedeći sudbonosni razgovor odvijao se
mjesto:

Machine Translated by Google

Kardinala Flesca primili su dostojanstvenici i
vodila je u drugu sobu - široku, prekrivenu tepihom i šareno
oslikanu - u kojoj je Kaiser sjedio na svom prekrasnom prijestolju.

Petrus von Vinea, sudac, stajao je sprijeda lijevo od njega. Nakon
uvodnih riječi i pozdrava,
Kaiser je pitao zašto je kardinal došao. Čuo je to.
nije bio službeni posjet u ime papinskog vijeća.
Kardinal se činio kao da razmišlja, počeo se smiješiti i
rekao je da, kao što je Kaiser znao, vijeće stoji pred
izbor novog Pape; prije početka izbora bilo bi važno utvrditi stav
Kaisera o nekim pitanjima. Zato je i došao. Tada je kardinal
podsjetio Kaisera na prethodna

pregovore i naglasio da on, kao prorektor
Gregor je rado prihvatio ovaj težak zadatak, jer je
vidio je spasenje svijeta u jedinstvu duhovne i svjetovne moći. Bio
je zadovoljan što je utvrdio da Njegovo Veličanstvo Kaiser slijedi isti
cilj; poznata moć uvjeravanja Njegova Veličanstva toliko ga je
duboko dirnula da su papinski dvor i Sveti Otac

praktički ga je smatrao Kaiserovim odvjetnikom. Bilo je
znao je da njegov položaj nije bio lak i da u
Kako bi služio miru, često je stao na stranu Kaisera i možda previše
žestoko branio Kaiserove prijedloge.
Ali to je učinio iz uvjerenja da Njegovo Veličanstvo
želio je dobro i nije želio kršiti

Machine Translated by Google

legitimna prava Svete Crkve. Možda je iza toga stajalo i osobno poštovanje prema Njegovom Veličanstvu, kod kojeg je često imao čast biti gost i prijatelj. On sve se to sada sjećao kao izbor predstavnik Kristov bio je pri ruci. Znao je kakav utjecaj ima na kardinale kolegija. Zato je došao k sebi i upitao Njegovo Veličanstvo kako zamislio je formiranje budućih odnosa s Papinsko prijestolje. Što god Njegovo Veličanstvo sada izrazi, ostat će u tajnosti među njima; obećao je da nitko neće čuti ništa od njega o raspravama ili izjavama Njegova Veličanstva. Jer on

nadao se da će služiti miru.

Kaiser je šutio. Pustio je da prođe nekoliko trenutaka prije nego što je odgovorio: Cijenio je upit. On cijenio je kardinala kao posrednika koji je uvijek pokazivao razumijevanje za njegovo stajalište i čiji je jasan duh prepoznavao. Stoga je rado odgovorio i bez pridržka: Uklanjanje ekskomunikacije je prvi uvjet za mir.

Kardinal se nasmiješio i kimnuo: Nije se spustilo tim stvarima, uvjetima. Došlo bi do slaganje o tome. Možda bi bilo moguće tako usmjeriti kardinalov izbor - uz Božju pomoć! - da bi se služilo i Njegovom Veličanstvu i Svetoj Crkvi.

bila je stvar osnova. Nije se moglo ne vidjeti da

Machine Translated by Google

stajao je pred značajnim raskrižjem. Mnogo bi
ovisiti o odlukama. Sama Crkva je bila
ugrožena, a vjera jako poljuljana.

Činilo se da Kaiser naćuli pogled. Njegove oči
pogledao je izravno u kardinala. Naglasio je da
potpisao je zakone o herezi papinskog dvora i imao je
često je postupao u skladu s tim. On sam je prvi dao herezu
zakone Reichu.

Kardinalove su se oči zasjale: To su bila državna pitanja.
Duboki uvidi i ono što vladar govori pred
ljudi su dvije različite stvari. Čak je i Bog bio dublji
nego što se činilo gluposti ljudi. Bilo je poznato
da je Kaiserov razum išao dalje, da je proučavao
spisi drevnih. Čak su i nevjernici stajali
blizu njega. Crkva, i ne bez razloga,
optužio je Njegovo Veličanstvo za heretičke stavove. Nije bio ovdje
u ime Crkve. Ali bilo je poznato da je Njegov
Veličanstvenim postupcima nisu nedostajali dokazi iz kojih bi se moglo
zaključiti da nije bio vezan vjerom.

Kaiser je pažljivo slušao kardinalove riječi.
sva ozbiljnost.

Kad je stao, odgovorio je:

„Moji postupci proizlaze iz moje carske dužnosti. Gdje su
nesavršeni su, to je zato što nisam bio potpuno
uspješan u služenju ovom uredu. Međutim, samo ovaj ured
je temelj."

Machine Translated by Google

Kardinal je kimnuo. Svakako je razumio carski položaj. Ali upravo je to bio problem: Dva snage ne mogu postati jedinstvo. Razum je bio podrška za osoba, ali isti taj razlog prati sumnja.

Ništa nije bilo zaštićeno od sumnje. Sam Bog je dao s razlogom. Moglo bi čak i zadirati u suverena ured, koji bi inače mogao samo potresti Sveti Stupovi Crkve.

Kaiser je podigao pogled: Ured leži u srcu, baš kao i druge sigurnosti. Sumnja bi doista mogla doći, ali moglo je promijeniti samo oblik vječnih stvari, ne uništiti ih.

Fiesco je šutio i gledao u lice Kaisera.

Bilo je slobodno i gotovo sijalo od svjetla misli.

Pažljivo, polako, Fiesco je rekao: „Tko god je jednom prepoznao neizvjesnost ljudskih stvari zbog razuma, pala bi predano pred noge milosrđa, koje Crkva ponudio mu, ili bi se uronio u ocean uništavilo..."

Na trenutak je bilo mirno. Petrus von Vinea je pogledao gotovo drhteći prema Kaiseru. Kardinal je ustao pažljivo malim očima.

Odjednom, Kaiser je ustao. Laganim pokretom ruke rukom, trijumfalno je rekao:

„Gospodine kardinale, nitko ne može živjeti bez vjere. Vječne stvari su tamo, gdje im služimo. Pogledajte

Machine Translated by Google

Zar ovaj svijet nema reda u svemu? Želimo
pokušajte povećati ovu narudžbu. Zato Kaiser ima svoj
ured. To je Božja volja."

Zavladala je svečana tišina. Kaiser se vratio i
preko sobe, stajao nekoliko koraka ispred
Kardinal i rekao je:

„Temeljim se na sebi i na Bogu u sebi."

Ne mogu biti ništa drugo nego ono što jesam. Moram se pokoravati
svemoguća zapovijed. Bog je odabrao moju osobu da vlada
nad Reichom. Moj duh mora bdjeti i štititi,
naručiti i graditi. Moja osoba je moj ured i moj ured
je moja osoba."

Ponovno je zavladala tišina. Kaiserove riječi odjekivale su u
njihova srca. Nepokolebljiva snaga i neusiljena prirodna
Plemstvo je odzvanjalo iz njihovog tona. Osjećali su to kao sigurnost,
ali nisu to znali . Fiesco i Petrus stajali su uz
oborili glave i nisu se usudili pogledati gore.

Kardinalova glava je utonula među njegova ramena, što
skupljeni zajedno, a leđa savijena. Gotovo bez
što je značilo da je dvaput uzdahnuo: „Ali odakle? Ali odakle
gdje?"

Njegovo Veličanstvo stajalo je slobodno. Svjetlost, odraz od
Sunčan dan vani obasjavao je njegove crvene pramenove kose. Njegovo oko
bio je prodoran, ali jasan.

„Zašto me stalno pitaš? Zar ne znaš, zar ne osjećaš? Kako možeš živjeti
i raditi svoj posao?"

Machine Translated by Google

Teško onome tko je izgubi, ako vjera ne proizlazi iz
iza sumnje. Proći će i biti ništa
prije nego što umre."

Petrus je stidljivo pogledao. Vladala je zbunjenost.
očajnički u sebi. Fiesco nije uhvatio monarhov
pogledaj. Pao je, pao pad prokletih, beskrajan, pod
njega samo ponor. Petrus ga je vidio kao pobijeđenog,
netko pada, blijedog lica, usta iskrivljena od
bol i ruganje. Ali činilo se kao da ga nosi
zajedno. Odjednom, Fiesco je podigao pogled i susreo se s
pogled suca. Bilo je to kao razumijevanje, savez
stvorenja protiv neshvatljivog. Ali onda to
ponovno je zaurlao nad njima da su strašno sami.

„Da bi se to vrijeme ispunilo, Bog mi je dao moje
ured."

Tišina se nadvila nad trojicom muškaraca. Vrijeme je jurilo.
nad njima poput groma. Sudbina je stajala pred njima.

Kardinal se prvo sabrao. Kao da ništa od ovoga
značio je bilo što, govorio je o politici, počevši s
Mirovni uvjeti Kaisera. Razgovor
nastavio, došao do poante i nije ništa proizveo
novo. Kaiser i Petrus ponovno su zapisali što su
zahtijevali, kako su doživljavali mir, što su nudili.
Fiesco je često bio zbunjen i često je pitao
ista stvar dva puta. Sat vremena kasnije, opet je bio na svom

Machine Translated by Google

konj. Činilo se da mu mozak ključa, srce grozničavo,

Svijet oko njega bio je zbunjujući san.

Kaiser je pogledao Petrusa:

„Što je htio?“

Petrus je pokušao uzvratiti Kaiserov osmijeh:

„Da iskušam Vaše Veličanstvo. Bojim se da će postati

neprijatelj Vašeg Veličanstva.”

Kaiser je kimnuo glavom:

"Mali ljudi ne podnose svjetlost, propadaju u njoj."

Kao da želi ispričati kardinala, Petrus reče:

„Pokušavao je...“

Ali Kaiser ga je prekinuo:

„Zašto sa mnom? Zašto s drugima? Moram ostati spreman.“

Kaiser je otišao.

Petrus je stajao sam, sjeo na stolac i stavio svoju

glavu u rukama i mrmljao je iznova i iznova: „Mali

muškarci..."

Machine Translated by Google

Najvrjednija stvar u životima muškaraca su mirne,
sveti sati. Oni su izvor svega zdravog,
snažne, kristalno jasne misli, riječi i djela. Od
te velike dubine izbacuju kreativno, dobro,
plemić.

- Goethe

Machine Translated by Google

Pomeranija

Zemlja na moru

Riječ "Pomeranija" dolazi od izraza "po"
marju", što znači „na moru". Stotine tisuća Nijemaca iz svih pokrajina Reicha provodile su mirne ljetne sate na svijetlozlatnim plažama Pomeranije, gledajući valove Baltičkog mora i crpeći iz njih snagu, zdravlje i fizičku ljepotu. Pomeranija je postala zemlja na moru, čak i ako ne znaju podrijetlo njezina imena. Gosti Pomeranije iz unutrašnjosti

zadivljeni su jedinom masivnom, bijelom kredom u Njemačkoj litice. Gledaju dolje iz svojih soba u beskraj prostranstvo mora, zapljusnuto valovima, ali oni također vide valovi se razbijaju u drveće duž slavnog brezova šuma Stubnitza, koja se u proljeće rasplamsava milijuni sitnih cvjetova. Oni također lutaju duboko samoća uz strme litice ili uz široku plažu zavoj od Usedoma i Wollina s gustim grmljem: oni drijem okružen galebovima, između ribarskih brodova i na dinama, i uvijek su okruženi sjaj, mir i ugodnost. Pomeranac Ljetni krajolik je radostan i ushićeno lijep, istaknut na moru blistavim bojama Pomeranije,

Machine Translated by Google

bijela i plava: bijela poput svijetlih kredastih litica i dina, tamnoplava
poput mora i neba s teškim
bijeli oblaci na horizontu.

Pomeranija je također prekrasna uz lagune s
s njihovim brojnim ribama i cvijećem prekrivenim komadom zemlje.
Istočna Pomeranija je lijepa i izvan
masivne dine u području baltičke unutrašnjosti. Postoje
strme, kamenite planine s izmjenom s dubokim
jaruge, zelene mrlje, tamne vrištine i obilno lišće
i šuma. Stakleno bistra morska jezera razasuta su posvuda,
pravi ptičji raj za nordijski ptičji svijet divljih pataka
i divlji labud, čaplja i vodena kokoš. Sedef
leptir i zlatna zeba lebde iznad vodenog cvijeća i
močvarne trnje. Noću, krik velike galebove sove
odzvanja u prekrasnoj šumi, krik koji se tako rijetko čuje
čuo. I šuma Pomeranije, gdje je nekoć davno
Medvjedi i drevni europski bizoni, risovi i divlje mačke lutali su, i danas
ponovno, poluotokom Darss-
Zignst, nedaleko od seoske kuće Hermana Göringa, su
američki bizon.

Posljednje ledeno doba stvorilo je topografiju Pomeranije. Stvorilo je
veliku Baltičku morenu, Baltičko zaleđe
a u Istočnom Pomeraniji, Okrugla Moraina. Ovo
topografija je dala Pomeraniji sjaj i ugodnost u kojoj danas osjećamo
žilu kucavicu pograničnog stanovništva i pogranične pokrajine na moru.

Raznolikost pomeranskog kraja uvijek se vraća s

Machine Translated by Google

naglasak na beskrajnoj širini ravnice. U rijetkoj miješanoj hrastovoj šumi nekoć su živjeli nordijski narodi koji su obrađivali tlo kamenim sjekirama i plugom. Kolosalni humci potječu iz kasnijeg kamenog doba, grobovi rođaka tih seljaka. Na kraju brončanog doba, cijela Pomeranija je dramatična zemlja. Na svakoj znamenitosti i danas nalazimo ostatke naselja. Od
Ovaj put dolazi do najstarijeg otkrića svastike u Pomeranija. Iz močvara Sophlenhofa pronađen je sjajna brončana vaza s četiri vrtloga na plamteći sunčev disk. Prapovijest važnih germanskih plemena sežu u Pomeraniju. Slaveni su se filtrirali, ali u
12. stoljeća njemački doseljenici su se vraćali u velikim masama. Izgradili su kuću u donjosaksonskom stilu, četverostranu dvorište, warkishska potkrovlja i u Pyritzeru Welzacker, pravi zlatni rudnik krajolika, izgradili su „Vorlaubenova kuća“. I u svakoj vrsti arhitekture, stara pomeranska seljačka kuća djelovala je umjetnički i umirujuće. Pomeranija je seljačka zemlja i kao takva sastavni krajolik Reicha. Njena plodna polja leže poput tamnih mora pod širokim nebom, isprekidana linijama brazda polja. Nije ni čudo da kontemplativni, usamljeni, ovdje se razvio snažan i tvrdoglav kreativni tip, ustrajna u svemu što pokušava, šutljiva i zatvorena zajedno protiv stranaca.

To vrijedi za sirove pomerance, o kojima se priča toliko priča u Reichu? Mora da postoje neke

Machine Translated by Google

istina u tome, čak i za povjesničara srednjeg vijeka,
Thomas Kontzow izvještavao je o ljudima iz
Pomeranija:

„Mnogo su pristojniji i pobožniji ako troše
neko vrijeme od strane Slavena, ali ipak, još uvijek imaju
- i od Slavena i od strogih nebesa ispod
kojima žive - puno grubosti u njima."

Također je dobro poznata riječ Fridrika Velikog,
koji je rekao da ako dođe kraj svijeta, on
otišao bi u Pomeraniju jer bi to trajalo 20 godina
kasnije tamo... Ali ne možemo poreći da su državnici iz
Fridrik Vilhelm I. preuzeo je od Fridrika Vilhelma III.
vrlo ozbiljna suradnja Pomeranaca u poslovima
države, u kojoj su ponudili toliko vrijednih političkih
snage. Fridrik Veliki, čiji je otac Fridrik Vilim I. već bio vrlo naklonjen
pomerancima zbog njihove iznimne pouzdanosti, pronašao je ovu pohvalu
za njih:

„Pomerani imaju izravan, naivan duh;
Pomeranija je nekada pokrajina svih koja rađa
snage i za rat i za drugu vladu
grane; samo ih za diplomaciju radije ne koristim,
jer se često mora koristiti prijevara protiv prijevare."

I zvučalo je krajnje nježno kada je 1780.
rekao je pomeranskoj delegaciji tražeći pomoć:

„Vrlo mi je drago što vam mogu pomoći, pomeranci, jer ja
Volim pomeranske špice kao svoju braću. Ne može se voljeti

Machine Translated by Google

više nego što ih volim, jer su dobri
ljudi koji su uvijek stajali uz mene da me brane
domovine, kako na bojnom polju tako i na
domaćem frontu. Stajali su uz mene sa svojim
imetak i njihovu krv. Ne mogu biti ljudsko biće
ili imati ljudsko srce kad im ne bih pokazao svoje
zahvalnost sada."

Pomerani su pretrpjeli vrlo teške gubitke u
Šleski ratovi. Šezdeset pomeranskih vojnih zapovjednika
borili su se i krvarili za svog kralja, a i običan vojnik je to učinio
čuda. Hrabri pomeranac, i prije svega
Pomeranski grenadir, bio je poslovičan. Drevni
General feldmaršal von Schwerin stajao je sa zastavom
u ruci pred Pragom sa svojim pukom, vodeći ga
s elanom mladića sve dok nije pao. Kad je general
von Winterfelt je pao, Fridrik Veliki je izgubio „najviše
veličanstvena figura u pruskoj vojsci."

Vojni i strateški talent, da, genijalci
iz Pomeranije su brojni: general-feldmaršal
od Wrangela, Albrecht Graf von Roon, general Georg
von der Warwitz i general Baseler bili su Pomeranci.
Kristian von Kleist, koji je pronašao herojsku smrt u Kunersdorfu, bio je
vojnik i pjesnik. Mnogi veliki administratori i organizatori došli su iz
Pomeranije; među njima i glavni upravitelj pošte Stephan, koji je poznat
i danas. Posebna i iznimna figura bio je Ernst Woritz Arndt, jedan od
velikih vođa

Machine Translated by Google

narodni ustanak u oslobodilačkim ratovima: pjesnik, istraživač, političar. Odaje se počast preteči modernog leta u Anklameru Lillenthaleru. Veliki liječnici
Virchow, Billroth i Schleich stvorili su temeljne kamene
moderne medicine. Lice pomeranskog špica
krajolik, proživljen sa sjevernonjemačkom strogošću, odražava se u toplini njegovih kontemplativnih ljudi i
zrcale se u umjetnosti onih velikih slikara
Njemačko romantističko razdoblje, Phillip Otto Runge i Caspar David Friedrich, koji su obojica bili pomeranci.

Granično područje na oceanu bilo je od samog
početak mnogih bitaka. Tijekom srednjeg
Vjekova, Tridesetogodišnji rat ga je uništio do te mjere
nepriznavanje i razdvojilo njegovo političko jedinstvo.
Međutim, Pomerani su se potpuno obnovili.
Srednji vijek je također bio sjajno razdoblje za Pomerance
arhitektura, kojoj dugujemo masivne, gotičke katedrale u Stettinu, Stargardu, Stralsundu, Greifswaldu i Kolbergu. Čak i mnogi potpuno nepoznati mali gradovi imaju ostatke drevnih vrata i zidina. Ove četverostrane teške kamene zgrade sastoje se od okruglog vratila koje se uzdiže iz niže strukture, odražavajući hrabre Pomerance.

Tek tijekom stoljeća Pomeranija je ponovno postigla jedinstvo, nakon što je bila rasparčana Vestfalskim ugovorom. Dio Pomeranije, zajedno s Rügenom, ponovno se ujedinio tek na Bečkom kongresu 1813. godine.

Mnogi kasniji događaji objašnjavaju se tim razdobljem.

Machine Translated by Google

Svjetski rat, koji ga je učinio frontovnim teritorijem nasuprot Poljske, ponovno je ograničio ili usporio njegov napredak. Ali upravo u teškim godinama neorganiziranosti i beznađe, pomeranac tvrdoglavo i nepokolebljivo je obavljao svoju dužnost. Novo razdoblje sa svojim snažnim impulsima zateklo je Pomerance, te tvrdoglave, nestrpljive ljude trajne snage, pripremljeni u svom duhu. Njihova odbojnost prema lažnom sjaju i njihova snaga i vjera lako su se ukorijenili u njima sjajna vremena: bili su sretni što im je bilo dopušteno raditi i postići. I na svim bojnim poljima svih vremena, Pomeranski vojnik bio je čast vojnika ljudi.

Machine Translated by Google

Jedna stvar je danas važna:

Domovina.

I plamen žrtve

baca svakog čovjeka na svoje mjesto.

- Hoelderlin